

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, ОКТОБАР 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1733

БОЈКОТ ДРУГОГ КРУГА ПРЕДСЕДНИЧКИХ ИЗБОРА

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, АВГУСТ 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1701

ДР ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ ЗА ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ

СЛОБОДАН МИЛОШЕВИЋ ПОДРЖАВА ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1715

ЈЕЛЕНА ДОКИЋ ПОДРЖАЛА ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА

VREME

INTERVJU:
RATOMIR
TANIĆ

3. oktobar 2002. Cena 80 din,
Crna Gora: 1.50 eur, Broj 613

HOĆE LI USPETI DRUGI KRUG

KRIMINAL: LIKVIDACIJA SREDOJA ŠLUKIĆA ŠLUKE

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД, СЕПТЕМБАР 2002. ГОДИНЕ
ГОДИНА XIII, БРОЈ 1723

ВЕЛИКИ УСПЕХ ДР ВОЈИСЛАВА ШЕШЕЉА У ПРВОМ ИЗБОРНОМ КРУГУ

БОЈКОТ ДРУГОГ ИЗБОРНОГ КРУГА

Оснивач и издавач

Проф. др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник

Синиша Аксентијевић

Заменик главног

и одговорног уредника

Марина Рагуш

Помоћници главног и

одговорног уредника

Елена Божић-Талијан

и Огњен Михајловић

Издање припремиле

Елена Божић-Талијан и Марина Томан

Техничко уређење и компјутерски прелом

Северин Поповић

Унос текста

Весна Марић, Златија Севић

Лектор

Зорица Илић

Секретар редакције

Злата Радовановић

Председник Издавачког савета

Др Ђорђе Николић

Заменик председника Издавачког савета

Др Бранко Нађовеза

Издавачки савет

Проф. др Војислав Шешељ,

Томислав Николић,

проф. др Никола Поплашен,

Маја Гојковић, мр Небојша Величковић,

Александар Вучић, Драган Тодоровић,

Мирко Благојевић, Ратко Гонди,

Момир Војводић, Стево Драгишић,

Драгољуб Стаменковић,

Гордана Поп-Лазивић, Лука Митровић,

др Бранислав Блажић

Штампа

„Етикета”, 20. октобра 2,

11307 Болеч, 011/806-30-28

За штампарију

Мирослав Драмљић

Редакција прима пошту на адресу

„Велика Србија”, Трг победе 3,

11080 Земун; рукописи се не враћају

Новине „Велика Србија” уписане су у

Регистар средстава јавног информисања

Министарства за информације под бројем

1104. од 5. јуна 1991. године.

ЦЕНЕ ОГЛАСА

Цене огласа за издање у сто хиљада примерака: последња колорна страна корица 100.000 динара; унутрашња колорна страна корица 80.000 динара; унутрашња новинска страна 60.000 динара; 1/2 унутрашње новинске стране 30.000 динара; 1/4 унутрашње новинске стране 15.000 динара; плус порез на промет.

ЈЕДНОГЛАСНО – БОЈКОТ!

Руководство Српске радикалне странке, после консултација са окружним и општинским одборима донело је једногласну одлуку да бојкотије други круг председничких избора у Србији јер је први круг био нерегуларан. Ниједан кандидат није прихватљив, чак и да је први круг био регуларан, став је руководства.

Српска радикална странка је позвала све грађане који су гласали за др Војислава Шешеља у првом изборном кругу, као и све оне који су до сада гласали за Коштуницу и Лабуса да се не одазивају на други изборни круг. Више је разлога због којих је руководство странке донело овакву одлуку.

Избори нису били регуларни. Закон је брутално прекршен, није било јединственог бирачког списка, шесторица кандидата су стављена на бирачки листић а да уопште нису испуњавала основни услов да се њихове кандидатуре прихвате јер нису имали довољан број законитих, судски оверених потписа. Брутално је, насиљем власти, онемогућен рад Надзорног одбора. Само та три елемента кршења изборног закона, довољан су разлог да избори нису могли бити верификовани ни од стране Републичке изборне комисије, ни од Врховног суда, ни од Народне скупштине. Руководство Српске радикалне странке је најавило да ће уставну жалбу упутити Савезном уставном суду, уколико не успеју да оборе комплетне изборе на Врховном суду, с обзиром да су у Већу за управне спорове овог суда све инструментализоване лажне судије које служе режиму Зорана Ђинђића.

Још један кључни разлог за одлуку о бојкоту другог изборног круга је противзаконито избацивање чланова Српске радикалне странке, као и чланова Српског покрета обнове, Социјалистичке партије Србије и других предлагача кандидата за ове изборе из Републичке изборне комисије. Такође су избачени и сви који су испред Српске радикалне странке били чланови бирачких одбора. Све ово указује на њихове очегледне припреме за фалсификовање изборних резултата.

Лабус је фалсификатима ушао у други изборни круг. Српска радикална странка је установила да је најмање 5 одсто гласова фалсификовано у корист Лабуса. Избачено је више од 100.000 људи са бирачког списка који су раније више пута гласали на тим бирачким местима, а међу њима је и син Томислава Николића. ЦЕСИД је признао да је 30 одсто бирача избачено из списка са подручја Косова и Метохије. За Лабуса су гласали полицијски доушници који су имали задатак да у току дана гласају у 10, 15 или 20 општина.

Српска радикална странка није могла ни у једној варијанти да подржи Миролуба Лабуса јер је он шпијун, криминалац, мафијаш, издајник. Лабус је кандидат сурчинске мафије, лични кандидат Зорана Ђинђића. Гласати за Лабуса значило би гласати за Ђинђића, за Станка Суботића Цанета - Жапца, за Јовицу Станишића, за Чумета, за Лимуна, за Миодрага Костића, за Драгољуба Марковића – Крмивопродукт,...

Српска радикална странка не може да подржи ни Војислава Коштуницу јер је Коштуница главни кривац што су досманлије дошле на власт. На почетку предизборне кампање Коштуница је обећао да ће се конфронтирати са Ђинђићем ако победи, а на крају кампање изјављује да је спреман на сарадњу са Ђинђићем. Српска радикална странка не може да подржи некога ко би сарађивао са мафијашким чедом.

Српска радикална странка је сигурна да ће ови избори бити неуспешни, да неће бити победника.

Власт брутално погазила изборни закон

СРПСКИ РАДИКАЛИ ТРАЖЕ

Власт није дозволила да се уведе јединствен бирачки списак, иако закон то стриктно прописује - Више од 100.000 људи избачено је са бирачког списка под претпоставком да ће гласати за др Војислава Шешеља • Лабусу додато између 100.000 и 200.000 вештачких гласова • Шесторица кандидата убачена на бирачки листић а нису испуњавала основни услов да буду кандидати • Власт забранила Надзорном одбору да обавља свој посао • Режим инструментализовао наводне агенције за истраживање јавног мњења

На ванредној конференцији Српске радикалне странке 30. августа, присутним новинарима обратио се др Војислав Шешељ: Даме и господо, ја сам јуче непосредно после гласања наговестио да ћу у свакој варијанти бити победник ових избора и ја се заиста данас осећам као победник.

Проценти гласова које сам освојио као кандидат Српске радикалне странке су импресивни, ако се сагледа комплетна ситуација у којој смо водили нашу предизборну кампању. Ми имамо и те како разлога да будемо веома задовољни. Међутим, ови избори нису били регуларни. И ови избори показују ко је до ногу поражен. Поражен је Зоран Ђинђић, поражена је његова влада, поражена је Демократска странка.

Резултати ових избора показују да Народна скупштина Републике Србије није ни легална ни легитимна. Ако Народна скупштина није легална ни легитимна, ни Влада Србије не може да буде ни легална, ни легитимна. Влада Зорана Ђинђића и по званичним подацима не може да рачуна на подршку више од 28 до 29 одсто бирачког тела. Састав Народне скупштине, њена структура не одговара односу снага унутар народа, међу грађанима Србије. То је у свакој цивилизованој земљи у свету разлог да се одмах иде на ванредне парламентарне изборе.

Очигледно је да они који тренутно имају већину посланика у Народној скупштини немају толико упориште у народу, међу грађанима. То је оно што је најважнија поука ових избора. И Српска радикална странка ће интензификовати своје инсистирање да се под хитно иде на ванредне парламентарне изборе.

Лабус није прошао у други изборни круг

Мирољуб Лабус није прошао у други изборни круг. Ово је на силу урађено кршењем изборне процедуре, бруталним кршењем закона и фалсификовањем изборних резултата. Без јединственог бирачког списка избори нису регуларни.

Друго, шест кандидата је убачено на бирачки листић, а да нису испуњавали услове да буду кандидати. И то смо доказали. Ви пред собом имате последњи број листа „Велика Србија”. Он је посвећен само обради шест нерегуларних кандидатура. Томислав Лалошевић, Драган Раденовић, Вук Обрадовић, Бранислав Ивковић, Борислав Пелевић и Небојша Павковић нису имали 10.000 судски оверених потписа. Неки од њих су имали само пола од тога, неким је фалило по хиљаду, две. Пелевићу је фалило 2.000, Павковићу је фалило 4.000 до 5.000. Они нису могли бити на бирачком листићу. Они су противзаконито убачени да би се направила забуна и да би се довело до расипања гласова.

Велике изборне крађе

Зашто су ови избори били нерегуларни? Прво, дошло је до великих изборних крађа. Открили смо два система крађе. Више од сто хиљада људи избачено је са бирачког списка под претпоставком да ће највероватније гласати за мене. ЦЕСИД је потврдио да је трећина бирача са Косова и Метохије избачена са бирачког списка. У унутрашњости Србије, у многим местима то се дешавало. Јуче у Београду ни син Томислава Николића није могао да гласа на бирачком месту где је 2000. године два пута гласао. Рачунамо да је око 100.000 гласова тако укинута. Између 100.000 и 200.000 гласова вештачки је додато Мирољубу Лабусу измишљеним гласачима. Већи број људи које је инструментализовала Служба државне безбедности у току јучерашњег дана путовали су по Србији од општине до општине и на разним гласачким местима гласали. То је донело Лабусу између 100.000 и 200.000 вештачких гласова.

И то је разлог што власт није дозволила да се уведе јединствен бирачки списак иако је то закон стриктно прописао. Морали смо имати тај бирачки списак без јединственог бирачког списка избори не могу бити регуларни. Чак кад је саопштено да постоји јединствени бирачки списак, члановима Републичке изборне комисије није дозвољен увид. Говорили су да је то тајна. Због чега би била тајна бирачки списак на коме су имена људи, њихови матични бројеви и адресе? Зашто би то била тајна? Да смо имали увид у јединствен бирачки списак и да је уопште постојао јединствен бирачки списак могли смо с њега да уклонимо све оне који су више пута уписани, у томе је тајна.

Власт брутално погазила изборни закон

ПОНИШТЕЊЕ ИЗБОРА

Ви можете на основу њихових имена и на основу података колико им је гласова залутало закључити чији би то иначе били гласови да је листа кандидата регуларно закључена. Ја не могу, далеко сам од тога да присвајам себи те гласове, можда би припали Коштуници, можда би највећи део припао Коштуници, није то уопште битно, али сигурно не би били Лабусови и сигурно би однос снага био другачији.

Влада инструментализовала Врховни суд Србије

Ми смо благовремено све примедбе упутили и жалбу Врховном суду Србије. Врховни суд Србије, као највиша судска инстанца инструментализован је од стране Владе Србије. Наши су приговори одбачени иако смо имали валидне доказе да су нам приговори утемељени. Имали смо чак полицијски извештај према коме ових шест кандидата немају довољно оверених потписа. Некима су исти људи потписивали по неколико пута кандидатуру и оверавали у суду, некима су малолетници потписивали, некима лица која немају држављанство и тако даље. То је такође разлог што ови избори нису регуларни.

Погледајте медијску сцену Србије. Она никад гора није била. Власт је забранила Надзорном одбору, као важном органу по Изборном закону да уопште обавља свој посао. Надзорни одбор у неколико покушаја уопште није успео да добије просторију за свој састанак у Народној скупштини. Његови чланови су избачени из зграде, председник Надзор-

ног одбора, Елена Божић Талијан, морала је конференцију за штампу да држи пред зградом Народне скупштине. Без Надзорног одбора ови избори не могу да буду регуларни и ови избори морају да се пониште. Надзорни одбор је изборни орган без кога се избори не могу организовати.

Медијска сцена је била катастрофална. На свим медијима систематски су протежирана само два кандидата. Многи медији су мене отворено бојкотовали и саопштавали јавности да то раде. Предизборно ћутање уопште није поштовано. Целог дана избора и два дана раније непрекидно су се вртили на режимским телевизијама спотови Владе Србије у којима се Влада хвалише за свој рад. А Влада је имала свог кандидата, Мирољуба Лабуса иза кога је чврсто стала и скоро сви Владино министри су агитовали за њега. Људи који су у четвртак били на Лабусовом митингу у петак, суботу и недељу су се непрекидно појављивали на државној телевизији. То је недопустиво. Апсолутно недопустиво.

Режим је инструментализовао наводне агенције за истраживање јавног мњења. Ми немамо ниједну озбиљну агенцију. Али, режим је настојао сугестијом на јавно мњење, на грађане Србије, да евентуално одврати људе који би евентуално гласали за мене или за неког четвртог кандидата, намећући лажну слику да се однос снага поларизује на два кандидата, како су их свуда у медијима називали главним кандидатима. Све агенције за истраживање јавног мњења су нестручне, некомпетенте, а људи који их предводе су најобич-

нији хошптаплери и лажови, попут Срђана Богосављевића, Србобрана Бранковића и сличних. То су најобичнији лажови и ја мислим да они више никада не би смели да се појаве у функцији наводних истраживача јавног мњења после свих ових промашаја које су направили. Ја сам имао два пута више гласова него што ми је највећи оптимиста међу њима давао.

Републичка изборна комисија није регуларна

Поставља се сада питање колико је људи поколебано таквим лажним истраживањима јавног мњења, гласало за неког дугог кандидата рачунајући да онај за кога би иначе гласали нема озбиљне шансе. То је врло озбиљно кршење изборне регулативе. И наша Изборна комисија није формирана на Уставом и законом прописан начин.

Изборна комисија, која је консензусом свих политичких партија формирана 2000. године, имала је мандат четири године. У формирању те комисије једном четвртином су учествовали радикали, једном четвртином социјалисти, једном четвртином Српски покрет обнове, једном четвртином ДОС. Она је по принципу консензуса конституисана 2000.

У лето ове године, на иницијативу Владе Србије која не

Захтев за поништење избора

Ми ћемо, наравно, не мирети се са овим поступцима, а задовољни и одзивом бирача и бројем гласова које смо добили, да тражимо од свих надлежних државних инстанци, да се ови избори пониште, да се формира нова Изборна комисија у складу са елементарном демократском процедуром и да се строго поштује изборни закон. Овога пута Изборни закон је брутално погажен.

сме да се меша у изборну процедуру, заказано је ванредно заседање Народне скупштине да би се разрешила стара изборна комисија две године пре истека мандата, скоро две и по године пре истека мандата и формирала нова. У нову Изборну комисију у највећој мери улазе службеници Владе Србије на челу са генералним секретаром. Припадници извршне власти не могу бити чланови Републичке изборне комисије. Могу припадници судске власти или лица која нису у државним органима власти. То је основно правило.

Изборна комисија није регуларна. Ми видимо и по њеном понашању зашто је то све изведено. Изборној комисији ништа не значи аргумент. Павковићу недостаје 4.000 - 5.000 потписа или Пелевићу недостаје 2.000 потписа. Може те даноћно то да говорите, да указујете, да пребројавате, они то стављају на гласање. То, да ли неко испуњава или не испуњава услове није ствар гласања него објективних доказа. Нису испуњавали услове да се нађу на изборној листи и нису смели да буду на тој изборној листи.

Веће за управне спорове Врховног суда је потпуно инструментализовано, састављено од криминалаца које предводи извесна Милена Саватић. Како им се каже из Владе Србије, они такве пресуде пишу и то није први пут. Овде је много кривичних дела почињено.

Новинар: Хоћете ли нешто сугерисати својим бирачима за други круг?

Др Шешељ: То још нисмо одлучили у руководству Српске радикалне странке и по том питању ћемо се у четвртак изјаснити на редовној конференцији за штампу у 13 часова.

Косовскометохијски Срби имају поверења само у српске радикале

Новинар: Како тумачите то што сте на Косову добили велики број гласова?

Др Шешељ: Па, ја бих вам одговорио контрапитањем - зашто је на Косову избачена трећина гласача из бирачког

тела? Знано се и очекивало се да ћу тамо имати највећи проценат гласова и резултат би био још упечатљивији да трећина бирача није избачена. Избачени су само српски бирачи, то вам је јасно. Много је мртвих људи на бирачким списковима. Уопште бирачки спискови нису ажурирани. Много је младих људи који су стекли пунолетство у међувремену за ове две године чија имена нису унета у бирачки списак. Бирачки списак у Србији заправо не постоји.

Што се тиче косовскометохијских Срба и њиховог опредељења оно је крајње јасно свим грађанима Србије. Косовскометохијски Срби се сматрају најугроженијим и они су веома разочарани досманлијском влашћу и Ђинђићем и Коштуницом и Лабусом и свим осталим. Они имају поверења само у Српску радикалну странку, јер их Српска радикална странка никада није изневерила и Српска радикална странка се својски залаже за заштиту њихових интереса.

Новинар: Господине Шешел, уколико ипак дође до другог круга, уколико Републичка изборна комисија не уважи ваше основане или неосноване захтеве, да ли ћете усмерити ваше гласаче да једном од двојице кандидата који иду у други круг дају своје гласове?

Др Шешел: Ја сам већ одговорио на то питање. Изјаснићемо се у четвртак, још немамо став по том питању, имаћемо га у четвртак у 13 часова и тада ће вам бити саопштено.

Новинар: Како сте прошли у Земуну?

Др Шешел: У Земуну сам добио у свим насељима, у свим селима, осим центра Земуна. У центру Земуна победио је Коштуница. Очигледне су сада неке ствари овде. Очигледно је у Београду да су резултати Српске радикалне странке, односно њеног председничког кандидата, слабији него било где у унутрашњости Србије, и то је зато што су социјалисти на подручју целог Београда листом гласали највероватније за Коштуницу, јер Коштуница није имао раније никакво упориште ни на подручју Земуна, ни Новог Београда, а сада је добио солидан број гласова. То су некадашњи социјали-

Што се тиче Сурчина, тамо сам убедљиво победио. Победио сам у Ђинђићевој мафијашкој тврђави. Тамо сам први по броју гласова, док Лабус катастрофално заостаје са можда 20 одсто. Ја имам 37 одсто у Сурчину, а Коштуница око 30, а Лабус око 20 одсто.

Ђинђић је поражен у својој мафијашкој тврђави. Ни Чуме, ни Лумун, ни Стаклени, ни Кривопродукт му нису ништа помогли, изгледа да је народу та мафија дозлогрдила.

стички гласови. На подручју целе земунске општине ми смо добили оно што традиционално припада радикалима. У центру Земуна је то слаб резултат, али по сим околним насељима врло добар. У Батајници - око 38 одсто. Угриновци - преко 55 одсто. И по свим другим селима такође је веома добар резултат.

Новинар: Аустријска телевизија. Имам два питања. Ви сте освојили доста гласова из Социјалистичке партије Србије, да ли то може мало да промени вашу стратегију у будућим кампањама. И дуго питање, велики проблем у Србији што је већ видљиво је и изборни закон што се тиче председничких избора. По овом закону се већ догађала изборна крађа. С друге стране Закон о избору народних посланика није добар када Зоран Ђинђић може да одузме мандате Демократској странци Србије. Да ли мислите да је потребно да се мењају ови закони?

Др Шешел: Што се тиче некадашњих социјалистичких гласача, ми смо већ правили неке анализе, у приличном броју, они су следили препоруку Слободана Милошевића да гласају за мене на подручју Војводине. И на подручју југа

Србије - Врање, Лесковац, Пчињски и Јабланички округ. То је очигледно. Тамо сам ја убедљиво на првом месту.

Међутим, није тако свуда, јер велику забуну су унеле чињенице да је Социјалистичка партија Србије имала свој кандидата. Ви видите, он је имао негде око три и по одсто гласова, а и њихов дисидент Ивковић је, такође, имао нешто изнад једног процента, од једног до једног и по процента. И очигледно је у јавности стварана велика пометња, јер су Ђинђићеви медији давали огроман публицитет Милошевићевим дисидентима. Услед такве пометње и сталног инсистирања лажних истраживача јавног мњења да ја имам 8 одсто, 10 или у врх главе 12 одсто гласова, то некадашње социјалистичко бирачко тело је усмеравано заправо у неком другом правцу. Највише према Кошгуници. Тамо где су послушали Милошевића, то се одмах види у броју гласова.

Изборни закон је добар, али је брутално прекршен

Што се тиче изборног закона ми имамо добар изборни закон. То је најбољи изборни закон који смо икада имали и за председничке изборе и за изборе народних посланика. Ово о чему ви говорите, да је у другом кругу потребна апсолутна већина, то је уставна одредба, то није законска одредба. Без промене Устава то не може да се елиминише. Ја се слажем да је то неприродно и то ретко где у свету постоји, у другом кругу се не тражи да изађе више од половине. Колико год да изађе, онај ко има највише победио је. И мислим, ако икада дође до промене Устава, да би о томе требало водити рачуна.

Закон је добар, овде је проблем што је закон прекршен. Која су најкрупнија кршења закона то сам вам рекао. Нема јединственог бирачког списка који би био дат на увид свим учесницима у бирачком поступку. Ако немате јединственог

бирачког списка ви не можете да утврдите ко је на фалсификован начин уписан, ко је уписиван више пута у разним местима, па може више пута да гласа. То је стари инструмент који је користила УДБА. По том инструменту Пелевић је убачен у Народну скупштину 2000. године.

То ми је признао, један једини пут када сам се сreo са генералом, Радомиром Марковићем, то је било после децембарских избора 2000. године у кући Милована Бојића. Он је тамо у комшилуку и наводно је случајно наишао док сам ја са својом супругом био у посети код Бојићевих. Он ми је тада, пред Бојићима, признао да је за Пелевића коришћен тај инструмент, да се убаца вештачки у Скупштину лажним гласачима. Овога пута тај инструмент је очигледно коришћена за Лабуса.

Да ништа друго не постоји то је довољан разлог да се избори пониште. Не могу се избори спровести без Надзорног одбора. Ви знате, као Аустријанац, колко је важна улога медија у комплетној изборној процедури и без медијске непристрасности није могуће замислити демократске изборе. Код нас не да није било непристрасних медија, негу су медији били у тој мери пристрасни као никада раније. У цивилизованом свету није дозвољено у последњих месец дана пред изборе објављивати процене, истраживања јавног мњења. Није код нас проблем што је то објављивано да су то била озбиљна истраживања, али то су била крајње неозбиљна истраживања, лажна истраживања, и плаћеници су за новац, и Срђан Богосављевић и Србобран Бранковић и сви остали, за новац су лажно представљали јавности резултате истраживања којих заправо уопште није било.

Што се тиче Кошгуничне странке, она је потпуно противустварно и пртивзаконито избачена и Народне скупштине. С обзиром да је Кошгуница био носилац листе, његову странку нико није могао да избаци. Знате постоји у нашем закону то, кад члан напусти странку или буде избачен да остане без посланичког мандата, и то је сасвим регуларно

јер имамо пропорционалне изборе и неко ко се одметне од странке не може више бити посланик те странке у Народној скупштини.

Имали смо и у ранијој пракси да се избацују странке из коалиције и да остају без мандата. Обично је била реч о малим странкама које су већи партнери избацивали из различитих разлога. Али се никада није десило да се избаци странка носиоца листе, јер сама функција носиоца листе нешто говори. Носилац листе ваљда треба да потпише потврду да је неко избачен из странке па да остане без мандата, не може носилац листе да буде избачен. Ако је избачен носилац листе из коалиције, онда цела коалиција треба да остане без посланичких мандата, јер она више не постоји. Они су званично Кошгуничино име имали у свом називу, то је ДОС – Војислав Кошгуница, и они избаце Кошгуницу. Нема онда ни ДОС-а.

Али у закону је све то добро. Овде је реч о бруталном кршењу закона. То брутално кршење закона провело је Ђинђић. Као што се брутално крши закон када се посланицима опозиције ускрађује право на реч, када им се искључује струја, одузима реч ако критикују власт, новчано се кажњавају, укинут је кворум у Народној скупштини. Ми више немамо уопште кворум за заседање Народне скупштине и слагали су јавност да је тако и у дугим европским земљама. Не може нигде да заседа Народна скупштина без кворума, код нас може. Код нас се фалсификују резултати гласања. Ви знате за случај да је човек који се налазио у Солуну приказан као да је гласао за одређен закон.

Велики број закона је донесен фалсификованим бројем гласова. То се дешава и у Савезној и у Републичкој скупштини. То смо више пута и утврђивали.

Новинар: Франческо Батистини - „Кориере де ла Сера”. Можете ли рећи које европске, а посебно италијанске политичаре сматрате себи блиским?

Др Шешељ: Па ја немам никога у Италији блиског као политичара, али ценим Берлусконија. Ја нисам досада имао никакве контакте са Берлусконијем, али их не би избегавао

или одбијао када би до њих дошло. Са италијанским партијама углавном никакве контакте до сада нисмо имали.

А што се тиче европских политичара ја ценим све патриоте, све оне који се супротстављају мондијализму и том тоталитарном Новом светском поретку.

Новинар: Господине Шешељ, да ли вас је неко протекле ноћи контактирао из Владе Србије, на пример Зоран Ђинђић или Живковић, с обзиром на ваше одличне резултате, да поразговара са вама око евентуалне сарадње око другог круга?

Др Шешељ: Нико ме није контактирао ни из Владе Србије, ни из Кошгуничиног изборног штаба. Апсолутно никакве контакте нисам имао са конкуренцијом. А што се тиче нашег става по питању евентуалног другог изборног круга он ће вам бити саопштен у четвртак.

Крађа се спроводи кроз бирачке спискове

Новинар: Ја бих једно питање на енглеском.

Др Шешељ: Само га ви преведите на српски, пошто ја не волим енглески.

Новинар: Да ли су резултати фалсификовани током избора или приликом бројања или су резултати фалсификовани и пре тога у време предизборне кампање?

Др Шешељ: Немогуће је фалсификовање у току самих избора, јер смо имали контролоре на свим бирачким местима. Ми имамо врло солидне резултате са свих бирачких места. Ово што сте ви данас добили ово је већ на основу записника, а не на основу телефонског јављања. Ми смо на основу записника већ 82 одсто бирачког тела обрадили. Ми ћемо имати обрађено 100 одсто.

На самом бирачком месту је немогућа крађа. Крађа се спроводи кроз бирачке спискове. Због тога нам унапред нису ни показали те бирачке спискове. Нисмо имали увида ни у какав јединствен бирачки списак. Бирачки спискови су парцијални од општине до општине. Свака општина има

свој бирачки списак и ви немате начина да проверите да ли је један човек уписан у 20, 30 општина и тако даље. Власт је признала да су таквих нашли 50.000. Ако су признали да су нашли 50.000, основана је претпоставка да их има много више, јер су тих 50.000 изнели у јавност да би се представили као да су пречишћавали бирачки списак.

Новинар: Рената Каприне – „Република“. Какав је ваш став према Ираку?

Др Шешелј: Ирак је пријатељска земља. Ми имамо са Ираком традиционално добре односе и економске и политичке, а Српска радикална странка се енергично противи свакој агресији на Ирак. Ми сматрамо да ирачки народ има право да живи слободно у независној држави и да има онакву власт какву жели, да нико споља нема право да се меша у његове унутрашње политичке односе.

Народна скупштина није ни легална ни легитимна

Новинар: Без обзира на то како бисте ви оценили ову Уставну повељу, да ли уопште мислите да Народна скупштина сада у Србији, има легитимитет да донесе Повељу, мада није јасно колико посланика сада има та Скупштина?

Др Шешелј: Та Скупштина апсолутно нема никакав легитимитет да доноси ни обичне законе, а камоли правне акте устаног карактера. Пре одлучивања о било чему ми морамо ићи на ванредне парламентарне изборе. Ја не могу да разумем како се Кошгуница сада залаже прво да се донесе Устав, па онда да се иде на изборе. Ко да донесе Устав? Да ли је њему неко обећао да му се врате посланици, шта ли? Чак и да му се врате посланици, та Скупштина је обешчашћена, она нема политички ауторитет. Шта то значи сада избаците 45 посланика, па их вратите.

Није проблем само у Кошгуничиним посланицима, цела Социјалдемократија Вука Обрадовића је избачена из Народне скупштине иако је Врховни суд недвосмислено пресудио у његову корист. Отето је и неколико посланичких мандата социјалистима. То је ова Ивковићева група, она је нерегуларна у Скупштини. Тако да та Скупштина не може апсолутно више ни о чему да одлучује. Ништа о чему би она одлучивала није регуларно, није легитимно, није ни легално. И бесмислено је да таква Скупштина одлучује о променама Савезног устава. Ми бисмо морали да идемо на комплетне и нове изборе и за Републичку и за Савезну скупштину и за Републичку скупштину Црне Горе, па евентуално онда да се одлучује о променама Савезног устава, ако они који буду имали већину у све три Скупштине буду желели да се мења Савезни устав.

Новинар: Како ви коментаришете неизлазак грађана Албанаца на југу Србије?

Др Шешелј: Па то је њихова ствар. Ми смо за то да сви грађани Србије који имају право гласа изађу на изборе, а ако неко неће, то је њихова ствар. Очигледно је да су тамо још увек јаке сепаратистичке тежње и да они својим неизласком демонстрирају свој политички став према Србији као држави. Али не може се нико терати да изађе на изборе. То је радио ДООС у току јучерашњег дана по Београду и многим другим градовима у Србији. Они су правили паралелне спискове и вршили притисак нелегалан, ван институюционални притисак да се гласа и како да се гласа. Ми смо интервенисали на многим местима и спречили их да то раде. Долазило је до границе инцидента, али су морали да прихвате наше инсистирање да се то укине.

Новинар: Уколико због неизлазности пропадну избори у другом кругу, да ли ћете да се кандидујете поново ако буде нових избора?

Др Шешелј: О томе ће одлучити Централна отаџбинска управа. Ви знате да ја нисам желео да се кандидујем ни овага пута, да сам имао сасвим другачији став, али највише руководство Српске радикалне странке је донело одлуку да ја будем кандидат.

Новинар: („Коријере да ла Сера“) Будући да сте изложени многим критикама у иностранству, у Европи, у Америци, да ли се можда плашите да ваш добар резултат на овим изборима може довести до неке евентуалне изолације?

Др Шешелј: Чега изолације?

Новинар: Земље.

Др Шешелј: Изолације Италије, чега?

Новинар: Не, ваше земље.

Др Шешелј: Како би моји добри резултати изоловали нашу земљу? Можда моји добри резултати могу неку другу земљу изоловати. А не верујем да би то била Италија. То би

била нека земља у којој је режим квислиншки или марионетски и тако даље. Има и таквих земаља у Европи. Ја Италију не сматрам земљом са марионетским режимом.

А што се тиче критика, знате, ја не мислим да има икаквих критика против мене, ја нисам чуо ниједну. Може бити различитих емоција, да ме многи не воле, или да ме многи мрзе, али то је њихова ствар. Негативне емоције разарају онога ко их исказује, а не онога ко је предмет мржње.

Косово и Метохија морају да остану у саставу Србије

Новинар: Који би био ваш рецепт за решење Косова?

Др Шешељ: Прво, не долази у обзир било какво издвајање Косова из састава Србије, било као независне државе, било као посебне федералне јединице.

Друго, Косово је нашим Уставом регулисано као посебна аутономна покрајина, као и Војводина, уосталом. То је онај статус који би био за нас прихватљив као трајан, али смо против тога да Косово и Метохија имају своју војску, да имају државне органе, они могу имати органе територијалне аутономије, а могу имати органе и националне аутономије, као што је то савезним Законом о националним мањинама прописано за све националне и верске мањине и етничке групе. Могу организовати своја национална већа, разне врсте асоцијација. Ми смо за апсолутну грађанску равноправност, за владавину права, али против одвајања било ког дела територије од наше земље.

Новинар: Помињана је оптужница Хашког трибунала, да ли има нешто од те истраге?

Др Шешељ: Ту истрагу Хашког трибунала помињао је само Кошгуничин министар за прљаве послове Александар Тијанићи, чак сам дочекао да Флоренс Арман то демантује, да каже да јесам сумњив, али да није подигнута никаква оптужница. Уосталом ви знате да сам хтео више пута тамо да путујем, идаље ћу инсистирати. Сад сам хтео да идем у Косовску Митровцу, био сам окружен окупаторским војницима и полицајцима до зуба наоружаним. Пуковник који је командовао том операцијом мог спречавања, љубазно ме је понудио да попијем с њим кафу, отишао сам сам, без оружја, код њега у канцеларију. Да је неко хтео да ме ухапси то је могао врло једноставно и лако да уради. Све је то било пред новинарима и телевизијским камерама, зато је бесмислено такве приче

даље и причати. Или та питања постављајте убудуће Тијанићу а не мени, пошто мечку решетом плашити не вреди.

На крају бих хтео још једном да вам скренем пажњу. Ми смо вам данас дали последње податке до један сат, али ово није попут ноћашњих података на основу телефонских позива у наш Изборни штаб, ово је већ на основу пристиглих записника са бирачких места. И ово су веома поуздани и прецизни подаци и овај тренд уз одступање од једног процента задржаће се до краја. Ово је већ са узорка од 81,50 одсто укупног бирачког тела. Ово вам је дакле веома, веома близу коначних званичких резултата првог изборног круга.

Новинар: Шта ћете очекивати ако Војислав Коштуница захаљујући вама победи на изорима?

Др Шешељ: То питање је заиста депласирано. Прво, сачекајте наш став по том питању у четвртак у 13 часова.

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА ИЗБОРНИ ШТАБ

ИЗБОРИ ЗА ПРЕДСЕДНИКА СРБИЈЕ 29.09.2002

УКУПАН БРОЈ БИРАЧКИХ МЕСТА	8,615	
УКУПАН БРОЈ БИРАЧА	6,553,042	
ОБРАЂЕНО БИРАЧКИХ МЕСТА	7,572	87.89%
ОБРАЂЕНО БИРАЧКО ТЕЛО	5,887,589	89.85%
УКУПНО ИЗАШЛИХ БИРАЧА	3,258,692	55.35%
УКУПНО УПОТРЕБЉЕНИХ ЛИСТИЋА	3,256,993	
УКУПНО НЕВАЖЕЋИХ ЛИСТИЋА	66,035	
УКУПНО ВАЖЕЋИХ ЛИСТИЋА	3,164,500	
ВУК ДРАШКОВИЋ	146,479	4.63%
ВЕЛИМИР-БАТА ЖИВОЈИНОВИЋ	107,211	3.39%
Проф. др БРАНИСЛАВ-БАНЕ ИВКОВИЋ	39,187	1.24%
ВОЈИСЛАВ КОШТУНИЦА	004,887	31.76%
др МИРОЉУБ ЛАБУС	889,379	28.10%
др ТОМИСЛАВ ЛАЛОШЕВИЋ	23,279	0.74%
др ВУК ОБРАДОВИЋ	23,592	0.75%
НЕБОЈША ПАВКОВИЋ	67,343	2.13%
Проф. БОРИСЛАВ ПЕЛЕВИЋ	125,875	3.98%
др ДРАГАН РАДЕНОВИЋ	7,964	0.25%
др ВОЈИСЛАВ ШЕШЕЉ	758,557	23.97%
Укупно	3,164,500	100.00%

Демократска странка спречила рад Надзорног одбора

БЕЗ НАДЗОРА

Први пут ће се избори одржавати без значајног државног тела које прати понашање кандидата и медија у изборном процесу. Овој властитој одговору да избори иду без икакве контроле ја је Демократска странка одлучила да спречи рад Надзорног одбора. Ово је један од разлога што ће предстојећи избори бити нередовни. Секретар Народне скупштине Анђелка Димитријевић је по налогу Демократске странке онемогућила сазивање седнице Надзорног одбора

Председник Надзорног одбора Елена Божић – Талијан, на конференцији 23. септембра у Међународном прес центру, обратила се новинарима:

Надзорни одбор је задужен за спровођење општег надзора над поступцима политичких странка, кандидата и средстава јавног информисања у току изборног процеса. Овај Надзорни одбор је конституисан је у складу са законом 2000. године и с обзиром да његов састав није промењен он је и даље актуелан.

Очекивала сам, прво, да ће Скупштина упутити позив Надзорном одбору да почне са радом. С обзиром да се то није догодило, сама сам отишла у Скупштину и затражила сам од секретара Народне скупштине Анђелке Димитријевић да да одобрење да се обезбеде услови за одржавање седнице Надзорног одбора. Ја сам данима покушавала да сазовем седницу, међутим, стално сам наилазила на опструкцију од стране секретара Скупштине, која је то чинила по налогу Демократске странке.

Секретар скупштине има обавезу да да одобрење да се обезбеде услови који су неопходни да би Надзорни одбор уопште могао да функционише. Дакле, потребан је неко из скупштинске службе ко би водио рачуна о сазивању седнице и бринуо о том организационом делу, затим је неопходна сала за одржавање седнице, записничар, дактилограф за куцање саопштења Надзорног одбора и факс машина која би била на располагању Надзорном одбору за слање саопштења. То је оно без чега Надзорни одбор не може да ради, а за то одобрење може да да једино секретар Народне скупштине, у овом случају је то Анђелка Димитријевић.

Прво сам се усмено обратила госпођи Анђелки и затражила неког из скупштинске службе ко би помагао у раду Надзорног одбора и она је рекла да ће ми обезбедити неког. Међутим, почело је одуговлачење и ја сам јој упутила писмено обавештење да ћу да сазовем седницу Надзорног одбора 18. септембра и да је неопходно да се обезбеде услови за њено одржавање. То је било 17. септембра, имате то у документацији. Госпођа Димитријевић је тада рекла да ће да обезбеди неког из скупштинске службе ко ће да обавести све чланове Надзорног одбора о одржавању седнице. Међутим, сутрадан када је седница требало да се одржи дочекао ме је допис секретара Скупштине у коме ме обавештава да она „нема посебна овлашћења према Надзорном одбору”, и тај папир имате у документацији. И то је тачно, али ја од ње нисам тражила да она заказује седницу или да учествује у раду Надзорног одбора, него једноставно да да одобрење да се обезбеде услови за рад.

Када сам након овог дописа отишла да је питам – шта то значи, она је, ипак на парчету папира имала спремно име

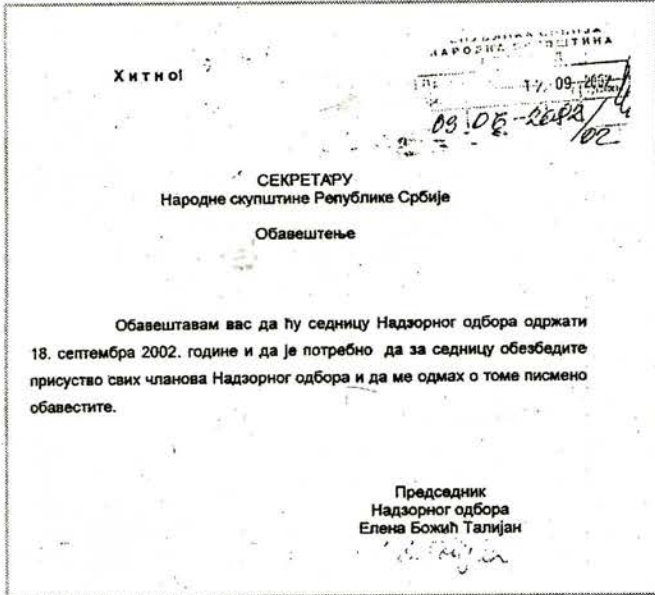

особе из скупштинске службе коју је одредила да помогне у раду. Међутим, када сам, да би седница могла да се сазове, затражила бројеве телефона чланова Надзорног одбора, који се налазе код секретарице госпође Димитријевић, она није хтела да их да.

Успела сам сама да дођем до бројева телефона чланова Надзорног одбора и сазвала сам седницу за 19. септембар у 14 часова. Успела сам да дођем до свих чланова, једино нисам пронашла господина Стриковића. Тог 19. септембра поново сам отишла код секретара Скупштине и обавестила је да сам успела да се договорим са члановима Надзорног одбора и да седница треба да се одржи, и да је сада потребно да

Демократска странка спречила рад Надзорног одбора

– ИЗБОРИ НЕРЕГУЛАРНИ

нам се омогући коришћење неке сале за рад, да нам је потребан записничар, дактилограф и факс машина. Рекла је – видећу и јавићу вам се касније. Касније се није јавила, а није је било ни у Скупштини. Негде око пола два сам је нашла и тада ми је саопштила да и даље важи оно што ми је у оном допису од 17. септембра написала, дакле, да „нема посебна овлашћења према Надзорном одбору“.

Овде се ради о ујдурми Демократске странке. Госпођа Димитријевић је добила налог од Демократске странке да рад Надзорног одбора треба спречити и они су у томе и успели. Ово ће бити први избори који се одржавају без Надзорног одбора. Овој власти, очигледно одговара да све прође без икакве контроле.

Један члан Надзорног одбора је члан Демократске странке. Када смо се дан пре сазване седнице договорали он није имао ништа против да учествује у раду Надзорног одбора. Али, сутрадан, када је седница требало да се одржи он ми се јавио и поднео усмену оставку, мада мени није јасно зашто је оставку поднео мени, требало је скупштини која га је именovala.

Иначе, конференције за новинаре требало би да држим у згради Народне скупштине јер као председник Надзорног одбора на то имам право. Међутим, када сам покушала 20. септембра да одржим конференцију, ни то ми нису дозволили, па сам била принуђена да конференцију држим испред зграде Народне скупштине.

И још нешто да разјасним, већина медија је објављивала, и неки политичари су изјављивали да је председник Надзорног одбора Јован Стриковић. Стриковић никада није био председник овог Надзорног одбора који је конституисан 2000. године. Он јесте члан, али у раду Надзорног одбора никада није учествовао. Већина је мислила да је Стриковић председник Надзорног одбора и чудна је коинциденција да је господин Стриковић баш сада завршио у притвору. Зашто је баш у овом тренутку, и да има истине у отпужбама,

Стриковић завршио у притвору а имали су две године? Видим у новинама да је сада пуштен. Дакле, зашто, осим ако на тај начин нису желели да спрече рад, или да обезвреде ефекте рада Надзорног одбора тиме што ће дискредитовати њеног председника.

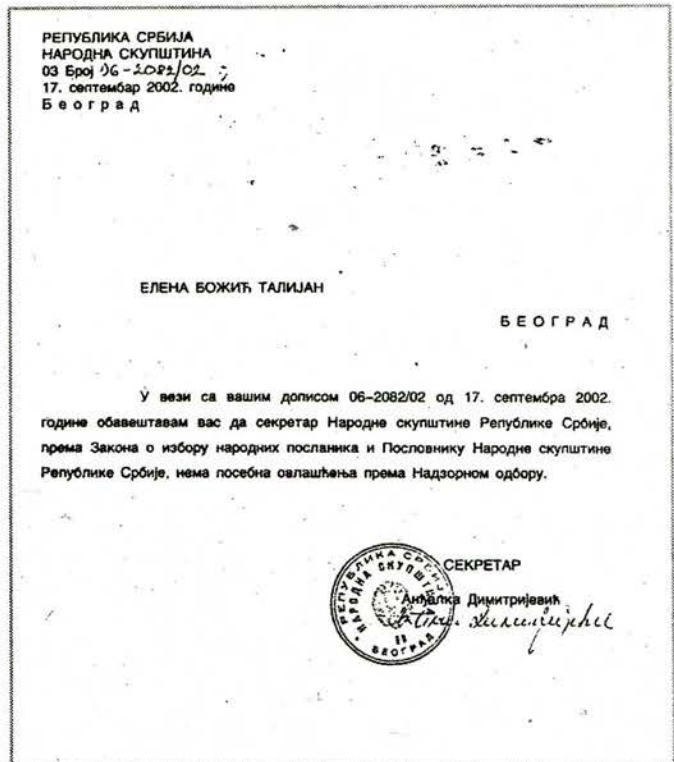
Под овом влашћу је изгледа све могуће, па и да се избори одрже без Надзорног одбора јер овој власти одговара да све прође без контроле. Госпођа Димитријевић се консултовала са Демократском странком од које је добијала инструкције, а Демократска странка је одлучила да рад Надзорног одбора треба спречити. Изгледа да је Демократска странка изнад закона.

ОЕБС занима зашто Надзорни одбор не ради

Организација за европску безбедности и сарадњу ме је позвала јер је веома заинтересована да сазна зашто Надзорни одбор није почео са радом. Разговарала сам са Полом о Грејдијем, замеником шефа мисије ОЕБС-а, Карстеном Фрисом, политичким аналитичарем, и Марекотом Мрачком, медијским аналитичарем. Информисала сам их о свему овоме о чему сада вама говорим.

Као председник Надзорног одбора указала бих вам на неке најочувљивије нерегуларности у медијској сфери. Сви медији покушавају да представе да се у овој изборној трци налазе само два кандидата, Мирољуб Лабус и Војислав Коштуница, осим телевизије Пинк код које постоји само један кандидат – Мирољуб Лабус.

Затим, уопште није јасно да ли се неки председнички кандидати појављују у медијима као државни функционери

или као кандидати, односно они користе своје државне функције у кампањи, као што неки државни функционери користе своје функције да воде кампању неким кандидатима. Лабусу председничку кампању воде и премијер и гувернер Народне банке Југославије и министар финансија.

Такође је нерегуларно и ово „бомбардовање“ истраживањима јавног мњења јер она имају велики утицај на опредељење бирача.

Треба да знате и да је овим Споразумом које су са РТС потписале странке, а којим је укинута сучељавање кандидата прекршен закон. У Закону о избору народних посланика који се супсидијарно примењује на избор председника у члану 50. ст. 2. је прописано следеће: „У складу са одредбом става 1. овог члана а на основу члана 5. став 2. овог Закона, организују се емисије којима се обезбеђује јавно сучељавање изборних програма подносилаца изборних листа и кандидата са тих листа,“ у овом случају је то јавно сучељавање председничких кандидата.

Изволите, имате ли ви неко питање?

Новинар: Имате ли ви неке конкретне, опишљиве доказе за изношење тих сумњи које сте навели?

Елена Божић – Талијан: Ово што сам изнела је врло конкретно, опишљиво и сасвим довољно.

Новинар: Шта ће бити са приговорима које треба да разматра Надзорни одбор?

Елена Божић – Талијан: Приговори који су били упућени Надзорном одбору завршили су у Одбору за жалбе, шта ће бити са њима не знам.

Новинар: Шта мислите да ли ће, како и колико сва та планска пропаганда да су наводно само Лабус и Коштуница председнички кандидати, а сви остали аутсајдери утицати на опредељење бирача на предстојећим изборима јер ви кажете да може пресудно утицати, други кажу да не може ништа..? У којој мери ће то утицати?

Елена Божић – Талијан: Утицаће, то сам рекла. А колико, не знам, не бавим се истраживањем јавног мњења. То је очигледна нерегуларност, законом је прописано да су сред-

ства јавног обавештавања дужна да обезбеде равноправност у обавештавању о свим кандидатима.

Новинар: Какав је страначки састав Надзорног одбора?

Елена Божић – Талијан: Страначка припадност није битна, не би требало да буде од било какве важности. Могу за себе да кажем, ја сам члан Српске радикалне странке. Што се осталих чланова тиче то ћете морати њих да питате. За неке знам, за неке не знам. Они су могли да промене и 15 странака и даље су чланови Надзорног одбора. Ја могу да вам прочитам имена чланова, ако вас то занима.

Новинар: Да ли ту има чланова Демократске странке Србије?

Елена Божић – Талијан: Не знам. Нико нема обавезу да ми саопшти своју страначку припадност јер то није битно.

Новинар: Не разумем, само сте се ви појавили пред медијима из Српске радикалне странке?

Елена Божић – Талијан: Да, као председник Надзорног одбора, не у име Српске радикалне странке.

Новинар: А где су остали? Надзорни одбор је важан орган, где су други?

Елена Божић – Талијан: Конференције за новинаре држи председник Надзорног одбора.

Новинар: Добро.

Елена Божић – Талијан: Да ли хоћете да вам прочитам имена чланова Надзорног одбора.

Новинар: Прочитајте.

Елена Божић – Талијан: У Службеном гласнику 38/2000 налазе се имена чланова Надзорног одбора. То су још: проф. др Јован Стрковић, Зоран Живковић, доц. др Дарко Недић, Милена Поповић, Леила Руждић, Саша Вукадиновић, Стево Батић, Бојана Вучуровић, Драгана Кузмановић.

Новинар: Скупштина је изабрала нову Републичку изборну комисију, а састав Надзорног одбора је остао исти?

Елена Божић – Талијан: Да.

Новинар: А зашто нису променили и састав Надзорног одбора?

Елена Божић – Талијан: То ћете морати њих да питате.

Новинар: Да ли сматрате да је случајно што је у жеку ове предизборне кампање у којој учествује, један од три, како се каже, најизгледнија кандидата, господин Војислав Шешел, обелодањена оптужница и како ће то по вама да утиче на његов изборни резултат. И још нешто, ако би он био изабран за председника Србије не би ли то за ову земљу била велика бламажа, јури га Хаг, а он председник Србије.

Елена Божић – Талијан: Као председник Надзорног одбора не могу да вам одговорим на друго питање, то не спада у рад Надзорног одбора.

Новинар: Као члан Српске радикалне странке.

Елена Божић – Талијан: Сада говорим као председник Надзорног одбора уопште није важно што сам члан Српске радикалне странке. А што се тиче првог питања, ради се о истражи коју Хашки трибунал води већ годинама, то није ништа ново. Наравно да то није случајно пласирано баш у овом тренутку, то је требало да изазове одређени ефекат у предизборној кампањи, и сама Флоранс Артман је то потврдила када је рекла да се новинар Ројтерса непрофесионално понео јер је ту информацију пласирао у овом тренутку, а не ради се ни о чему новом.

Новинар: Да ли ћете још неке кораке да предузимате, да ли ћете покушати поново да окупите чланове?

Елена Божић – Талијан: Ми бисмо могли једино да се окупимо испред Народне скупштине, с обзиром да нам не дозвољавају да радимо у Скупштини.

Новинар: Да ли сте у контакту са члановима?

Елена Божић – Талијан: Јесам, ја сам сазвала седницу и

Република Србија
НАДЗОРНИ ОДБОР
02/01-06-1/02
19. септембар 2002. године
Београд

На основу члана 99. Закона о избору народних посланика
(«Службени гласник РС» број 23/2000) који се супсидијарно примењује на
избор председника Републике

САЗИВАМ
ПРВУ СЕДНИЦУ НАДЗОРНОГ ОДБОРА
која ће се одржати 19. септембра 2002. године са почетком у 14 часова

За ову седницу предлажем следећи
ДНЕВНИ РЕД

1. Анализа рада електронских и штампаних медија
2. Разматрање приспелих приговора
3. Разно

Седница ће се одржати у згради Народне скупштине
Републике Србије, Краља Милана 14.

ПРЕДСЕДНИК
НАДЗОРНОГ ОДБОРА
Елена Божић Талијан

ПРЕДСЕДНИКУ РЕПУБЛИЧКЕ ИЗБОРНЕ КОМИСИЈЕ

БЕОГРАД

25. 09. 2002

ПРЕДМЕТ: Обавештење да је онемогућен рад
Надзорног одбора

02 19-1002/102

Одредбама чланова 99 и 100. Закона о избору народних посланика прописано је да општи надзор над поступцима политичких странака, кандидата и средстава јавног обавештавања у току изборних активности спроводи Надзорни одбор.

Изборне активности које се спроведе у изборном поступку за председника Републике Србије септембра 2002. године не подлежу надзору Надзорног одбора, јер Надзорни одбор који је изабран 2000. године није у могућности да спроводи општи надзор.

Председник Надзорног одбора Елена Божић - Талијан је 16. септембра 2002. године обавила службени разговор са секретаром Народне скупштине Републике Србије Анђелком Димитријевић поводом обезбеђења услова за рад Надзорног одбора. На том састанку је договорено да служба Народне скупштине Републике Србије обезбеди услове за рад Надзорног одбора, односно да се одреде лица која ће да обављају административно - техничке послове, да се омогући коришћење канцеларија и сале за седнице Надзорног одбора, као и да се припремају саопштења и други акти Надзорног одбора. Секретар Народне скупштине је обещала да ће поводом постигнутог договора да се консултује и са председником Народне скупштине Наташом Мићић.

Дана 17. септембра 2002. године председник Надзорног одбора је предао писмени захтев да се омогући одржавање седнице Надзорног одбора 19. септембра 2002. године са почетком у 14.00 часова. Позивање чланова је извршила лично Елена Божић - Талијан, јер служба није хтела нити смела да позове чланове Надзорног одбора. Секретар Народне скупштине је одбио да одреди службеника који би радио административно - техничке послове за потребе Надзорног одбора и није хтео ни да саопшти бројеве телефона чланова Надзорног одбора. Служба је наводно тражила фасциклу у писарници Народне скупштине, у којој се налазе материјали Надзорног одбора из 2000. године, и није успела да је пронађе.

Дана 19. септембра 2002. године у 13,30 часова секретар Народне скупштине Анђелка Димитријевић је усмено обавестила председника Надзорног одбора да још нема посебних овлашћења да омогући коришћење сале и других услова за рад Надзорног одбора. За 20. септембар 2002. године председник Надзорног одбора Елена Божић - Талијан је преко секретара Народне скупштине заказала конференцију за

договорила се са свим члановима, једино нисам успела да пронађем господина Стриковића. А члан из Демократске странке, за кога сам вам рекла поднео ми је усмену оставку.

Новинар: Који је то члан?

Елена Божић - Талијан: Саша Вукадиновић.

Новинар: Ви сте рекли да сте се жалили секретару Скупштине...

Елена Божић - Талијан: Нисам се ја жалила секретару, немам ја шта секретару да се жалим, она је дужна да ми да одобрење да се обезбеде услови за рад. Нема ко други да ми да одобрење...

ДС инструментализовала и Врховни суд

Новинар: А коме треба ви да се жалите што вам није одобрен рад?

Елена Божић - Талијан: Ја немам коме да се жалим с обзиром да они који ми не дозвољавају да радим, а то је Демократска странка, у рукама држе и Републичку изборну комисију и Врховни суд...

Новинар: А Републичкој изборној комисији?

Елена Божић - Талијан: Они у рукама држе и Републичку изборну комисију, тако сада имате овај циркус са кандидатурама председничких кандидата. Шесторица кандидата ће са незаконитим потписима ући у изборну трку. Када такве нерегуларности пролазе, јер је већина чланова под контролом Демократске странке, чак и Врховни суд, који доноси такве незаконите одлуке, онда коме ја могу да се жалим?

Новинар: Не разумем, како Надзорни одбор не може да се састане? Да ли је укинут, није укинут...

Елена Божић - Талијан: Није укинут, о томе се и ради, али не дозвољавају нам да се састанемо, не дозвољавају нам да радимо...

Новинар: Зашто?

Елена Божић - Талијан: Овој власти одговара да избори прођу без икакве контроле. Само им још фали да ове очигледне нерегуларности, а видите шта се све догађа, неко свакодневно износи у јавност.

Новинар: Може неко да не жели да постоји Надзорни одбор и да га дезавуише, али мора Надзорни одбор да ради у току избора...

Елена Божић - Талија: Ја то и говорим...

Новинар: ...он мора да делује, биће жалби, притужби, чуди ме, ја не знам ту процедуру, да ли се можда треба обратити председнику Народне скупштине?

Елена Божић - Талијан: Секретар Народне скупштине је рекла да ће се консултовати са председником Скупштине Наташом Мићић и онда је уследило све ово што сам вам испричала.

Новинар: То би заиста требало објавити, ово је нечувено, у месним заједницама постоје надзорни одбори. То како сте ви пренели, то је доиста драматично.

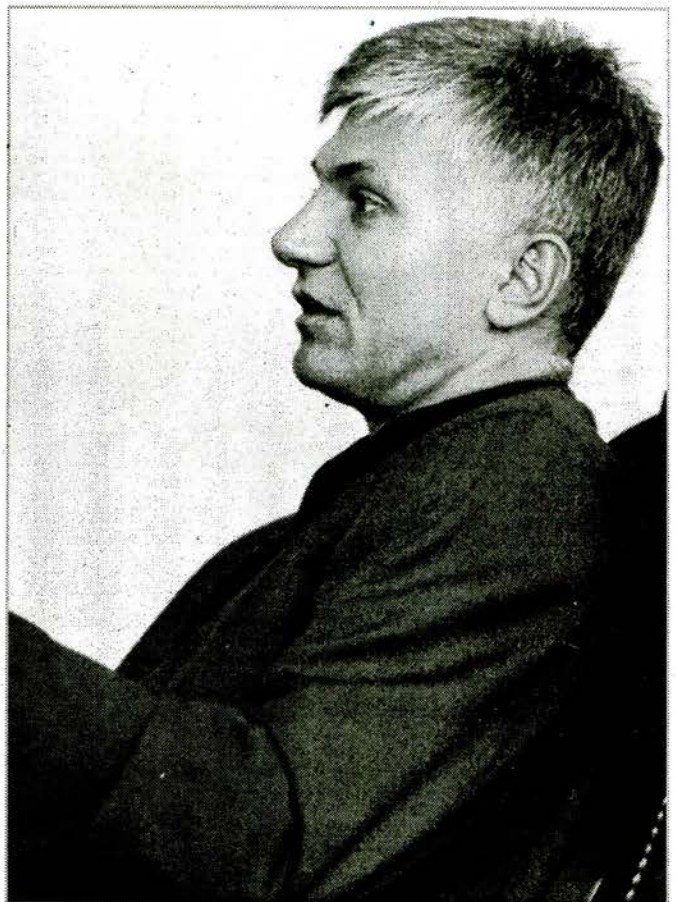
Елена Божић - Талија: Изволите, има ли још питања?

Новинар: Како ће се даље развијати ствари, кави су вам планови?

Елена Божић - Талијан: Управо вам саопштавам да ће ови избори протећи без Надзорног одбора.

Новинар: Значи неће бити регуларни?

Елена Божић - Талијан: Наравно да неће бити регуларни. Ако немате више питања, хвала што сте били.

Лабусови држе монопол у сфери осигуравајућих друштава

КРИМИНАЛ

За „убрзану” рејисирацију осигуравајућих друштава госпођа Лабус узима провизију од 125.000 евра • У криминални посао су укључене и адвокатске канцеларије Томислава Пејровића и Дубравке Шулеић

Наша највећа организација за осигурање и једна од најјачих фирми у земљи је Дунав осигурање-Београд. Ако следите траг новца готово је сигурно да ћете наићи на неког досовца, демократу или припадника Г-17. У овом случају ако се следи огромна количина новца која се слива у осигуравајућа друштва, наилази се на породицу Лабус.

Вероватно се сећате да је у марту 2001. године за председника Управног одбора Компаније Дунав осигурање, постављен Мирољуб Лабус. Ова Компанија је акционарско друштво са већинским друштвеним властништвом-95 одсто, а акционаре чине друштвена и јавна предузећа. Дунав осигурање, Београд и још једна велика организација за осигурање ДДОР Нови Сад учествују у оствареном укупном приходу делатности осигурања и реосигурања са око 70-80 одсто, а у капиталу ових организација са 74 одсто. Постоји велики број релативно малих организација које се баве пословима

осигурања, а велика концентрација капитала и обима пословања присутна је само у неколико фирми, две смо већ навели.

Супруга Мирољуба Лабуса, Оливера Лабус је начелник Одељења за систем осигурања и виши саветник у Савезном министарству финансија. Она конкретно ради на законском усаглашавању и одобравању регистрације осигуравајућих друштава у Југославији.

Само једна од криминалних делатности породице Лабус јесте да они држе монопол у сфери осигуравајућих друштава. Госпођа Лабус усаглашава и одобрава регистрацију осигуравајућих друштава, а господин Лабус је председник Управног одбора наше највеће организације за осигурање Дунав осигурања. У односу на друге компаније ту постоји монопол јер нису равноправна сва осигуравајућа друштва у Србији и Југославији. Законом је прописано да чак ни ситни трговци не смеју да се баве истом делатношћу истовремено

Лабусови држе монопол у сфери осигуравајућих друштава

ПОРОДИЦЕ ЛАБУС

TARIFA G3

GRAWE
osiguranje a.d.

Osiguranje na Vašoj strani

GRAZER WECHSELSEITIGE
Versicherung Aktiengesellschaft

ректора дошао баш из Савезног министарства за финансије где је радио са госпођом Лабус. Врло је чудно што странци за директора именују баш Томислава Петровића пензионера, поред толико образованих младих људи који знају и стране језике, за разлику од Петровића.

Ко је дозволио „Гроув осигурању” наплату у девизама и њихово изношење из земље

Такође се поставља питање да ли је баш све у вези регистрације ове стране фирме „Гроув (Грање) осигурање” у реду. Ако није опет је ту незаобилазна госпођа Лабус. Како то да се по нашим домаћим законима дозвољава наплата у девизама, и да се чак дозвољава да се та девизна средства износе „легално” из земље, у Аустрију?

Где су гувернер Народне банке Југославије Млађан Динкић, министар финансија Богољуб Ђерић, директор Републичке управе јавних прихода и председник Комисије за испитивање злоупотреба у привреди и финансијској сфери Александар Радовић и остали из Владе Србије да санкционишу мито и корупцију, криминал и плъачку, на шта се заклиње у својој предизборној кампањи, кандидат за председника Мирољуб Лабус.

Како сазнајемо од извора који је близак Петровићу, овај адвокат је од једног бизнисмена из Грчке тражио 125.000 евра за израду документације о регистрацији осигуравајућег друштва у Југославији, што Грци нису прихватили.

Поред адвоката Томислава Петровића у криминалном тиму брачног пара Лабус, налази се и адвокатска канцела-

у друштвеним фирмама и приватно, што се односи и на чланове њихових породица. По напуштању фирме, чак две године није им дозвољено да се баве истом делатношћу.

Госпођа Лабус своје услуге „дебело” наплаћује

Криминал породице Лабус се ту не завршава. Како сазнајемо из врха савезне власти, Оливера Лабус за послове одобравања регистрације тражи новчану надокнаду у висини од 125.000 евра. Све се обавља преко адвокатске канцеларије која се ту јавља као посредник. Сву потребну документацију припрема адвокат Томислав Петровић који је и раније радио у Савезном министарству финансија, заједно са госпођом Лабус. Они функционишу као већ добро уигран тим и није им тешко да веома брзо, „савесно” и изузетно добро ураде тражену документацију.

Ова новчана средства су наводно „трошкови мотивације”, да би се цео поступак „убрзао”. Они гарантују да све може да се заврши за два дана рачунајући и време регистрације осигуравајућег друштва у Привредном суду Београд.

Тај господин Томислав Петровић, иначе пензионер, сада је директор страног осигуравајућег друштва, које ради у Србији – „Гроув (Грање) осигурање а.д.”. Седиште ове фирме је у Новом Београду, Булевар Михајла Пупина 10А, тел: 011-311-77-012, факс: 011-311-77-01. Петровић је на место ди-

ДУБРАВКА ШУЛЕИЋ
АДВОКАТ

11000 Београд, Рисанска 1
Тел: 641-413, Факс: 634-312

GRAZER WECHSELSEITIGE
Versicherung Aktiengesellschaft

GRAWE
osiguranje a.d.

Osiguranje na *Vašoj strani*

Tomislav Petrović
dipl. pravnik

Direktor

11070 Novi Beograd
Bul. Mihajla Pupina 10A
Tel: +381-11-311-77-01
Fax: +381-11-311-77-01
E-mail: grawe@yabc.net
www.grawe.at

рија Дубравке Шулеић и њеног супруга професора Шулеића. Канцеларије су у Таковској, тел: 011-751-778, и у Рисанској бр.1, тел: 011-641-413; факс: 011-634-312.

Томислав Петровић и Дубравка Шулеић једини у Београду могу за два дана да реше цео поступак око регистрације одређеног осигуравајућег друштва, као и питање накнаде штете, наравно ако клијент прихвати да унапред и на руке уплати провизију на име „трошкова мотивације” коју деле брачни пар Лабус и ове две адвокатске канцеларије.

Организација „Гроув осигурања” иде преко Хрватске

Иначе, постоји још један аспект читаве приче, а то је да сва ова „организација” око „Гроув осигурања” иде преко Хрватске, која се појављује у својству инструктора, наравно, како би „испумпала” новац од нас, из Југославије, из Републике Српске, па и из федерације БиХ. „Гроув осигурање” организује семинаре својих сарадника за рад на осигурању у Мађарској у хотелу „Палатинус” и хотелу „Патрија”.

Такође, не треба заборавити да је Међународна финансијска организација, филијала Светске банке за финансирање приватног предузетништва, према изјави шефа мисије ове организације од 31. јула 2002, Роберта Албисетија дугорочно заинтересована за учешће у приватизацији државних предузећа у Србији. Међународна финансијска организација је досада одлучила да ради на неколико приватизација, а једна од њих је осигуравајуће друштво „Дунав осигурање”. С обзиром да нам је добро познат криминални метод рада

ове власти – а то је уништавање добро стојећих фирми да би се за багателну цену распродале, такву продају странцима „Дунав осигурања”, далеко испод вредности ове најјаче фирме, могуће је очекивати.

Страног капитала за сада има у пет осигуравајућих кућа: „Гроув осигурање” са 99 одсто аустријског капитала, „Морава” са 55 одсто македонског, аустријског и швајцарског капитала, „Центер осигурање” са 32,67 одсто

швајцарског капитала, „Агросигурање” са 26 одсто капитала из Лихтенштајна и „Ловћен” са истим процентом капитала словеначког „Триглава”.

P.S.K.		AUFTRAGSBESTÄTIGUNG		P.S.K.		ERI
Kontonummer des Empfängers 2344843		Betrag S g		Kontonummer des Empfängers 2344843		Be
BIZ - Empfänger 60000		Verwendungszweck		BIZ - Empfänger 60000		Ver
Empfänger GRAZER WECHSELSEITIGE Versicherung Aktienges. 8011 Graz DVR: 0050059		 GRAZER WECHSELSEITIGE Abteilung Lebensversicherung 8011 Graz		Empfänger GRAZER WECHSELSEITIGE Versicherung Aktienges. 8011 Graz DVR: 0050059		
Kontonummer des Auftraggebers		Unterschrift des Auftraggebers - bei Verwendung als Überweisungsauftrag		Unterschrift des Auftraggebers - bei Verwendung als Überweisungsauftrag		
Auftraggeber/Einzahler - Name und Anschrift		Kontonummer des Auftraggebers		BIZ Auftrag / Bankverm.		
		Auftraggeber/Einzahler - Name und Anschrift				
		002				
		64+				
				02344843		

Др Војислав Шешељ дао је 18. августа у седишту Српске радикалне странке предизборни интервју за радио „Слободна Европа”

МОЈ ЦИЉ ЈЕ ДА УНИШТИМ МАФИЈУ

По закону председник Републике распоређује високе полицијске функционере на генералске положаје и додељује чин полицијског генерала • Ја бих са тих положаја одмах отерао све ове полицијске генерале повезане са мафијом • Сретена Лукића, Горана Радосављевића Гурија и сличне, а часне, поштене, одлучне и храбре официре довео на те положаје и унапредио генералским чином

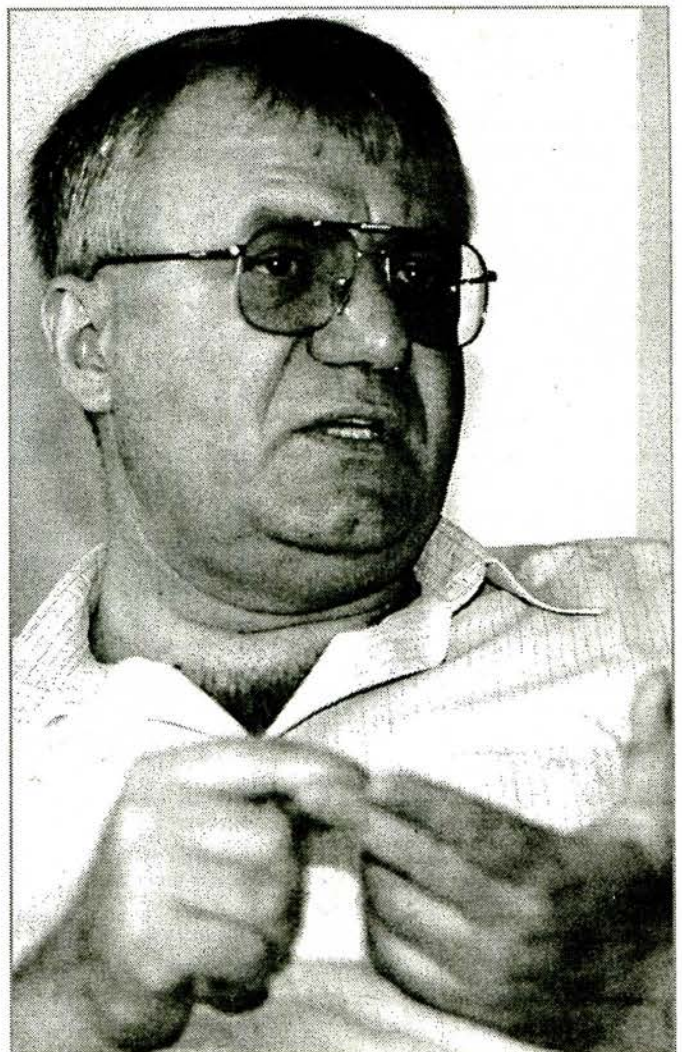

Гордана Лучић Чавић: Поштовани слушаоци ово је „Прес клуб” радио „Слободна Европа” током целог септембра у овој емисији представљамо кандидате за председника Србије. Овога пута наш гост је председник Српске радикалне странке господин Војислав Шешељ, с друге стране микрофона су Душан Јањић познати аналитичар и координатор Форума за међуетничке односе и Милица Лучић Чавић.

Господине Шешељ да кренемо најпре од овог шта је врло актуелно, постоји додуше непотврђена информација да се у Хагу води истрага против вас због злочина почињених у Босни и у Хрватској. Имате ли ви нека сазнања, је ли вас неко контактирао, је ли верујете у ту информацију?

Др Војислав Шешељ: Истрага против мене се води већ десет година. И вероватно ће се водити и наредних десет, можда и сто година и то мене апсолутно не интересује. Досадашња истрага није могла да утврди никакву моју евентуалну умешаност у било какав ратни злочин нити је иједан добровољац Српске радикалне странке досад на списку осумњичених за било какве злочине. Што се мене тиче ако ме позову из Хага ја одмах идем, ја сам до сада неколико пута и самостално хтео да идем па ми нису дали визу. Кад postanем председник Републике ваљда ће онда морати да ми дају визу да обиђем заточене Србе у Хашком трибуналу и Слободана Милошевића и Момчила Крајишника и генерала Галић итд.

Дакле, то питање је депласирано, кључно је питање зашто је то баш сад пласирано у српским медијима? То је урадио изборни штаб Војислава Коштунице, Коштуничин министар за прљавштине Александар Тијанић. Он је преко неколико медија лансирао како се сада Хашки истражитељи напрасно за мене интересују.

Гордана Лучић Чавић: Је ли то значи да се они вас плаше као противкандидата?

Др Војислав Шешељ: Да, пошто постоје озбиљна истраживања које су радиле неке стране агенције, која нису објављена у јавности према којима ја већ увелико стојим боље од Коштунице. И то је оно што њих угрожава. Овде ће се вероватно десити други круг, али под један улазим ја, а под два Коштуница. А то је Коштуници стравичан пораз.

Српски радикали никада нису имали паравојне формације

Гордана Лучић Чавић: Да се вратимо за тренутак на ову наводну оптужницу из Хага. Ваши добровољци су учествовали на ратишту, под чијом командом војске или полиције?

Др Војислав Шешељ: Учествовали су скоро на свим фронтовима. Прво су били у саставу Територијалне одбране Српске области Славонија, Барања и Западани Срем, Српске области Крајина, па онда у саставу ЈНА. Већи број наших добровољаца је погинуо у саставу ЈНА. Кад год би неки добровољац погинуо војска је давала почасни одред који је вршио почасну паљбу, официри су долазили на сахрану итд. У сваком случају ми нисмо имали паравојне формације, никада, и нема ниједног случаја да су наши добровољци били без регуларне команде. Добровољачки састави су били максимално до једне чете, то је стотинак добровољаца. И увек у саставу јединице српске војске или српске полиције. После тога су били у саставу Војске Републике Српске и полиције Републике Српске. Ја не могу да гарантујем да неко није негде нешто украо и успут што је могло да стане у цепове или у недра, али није било ни организоване пљачке.

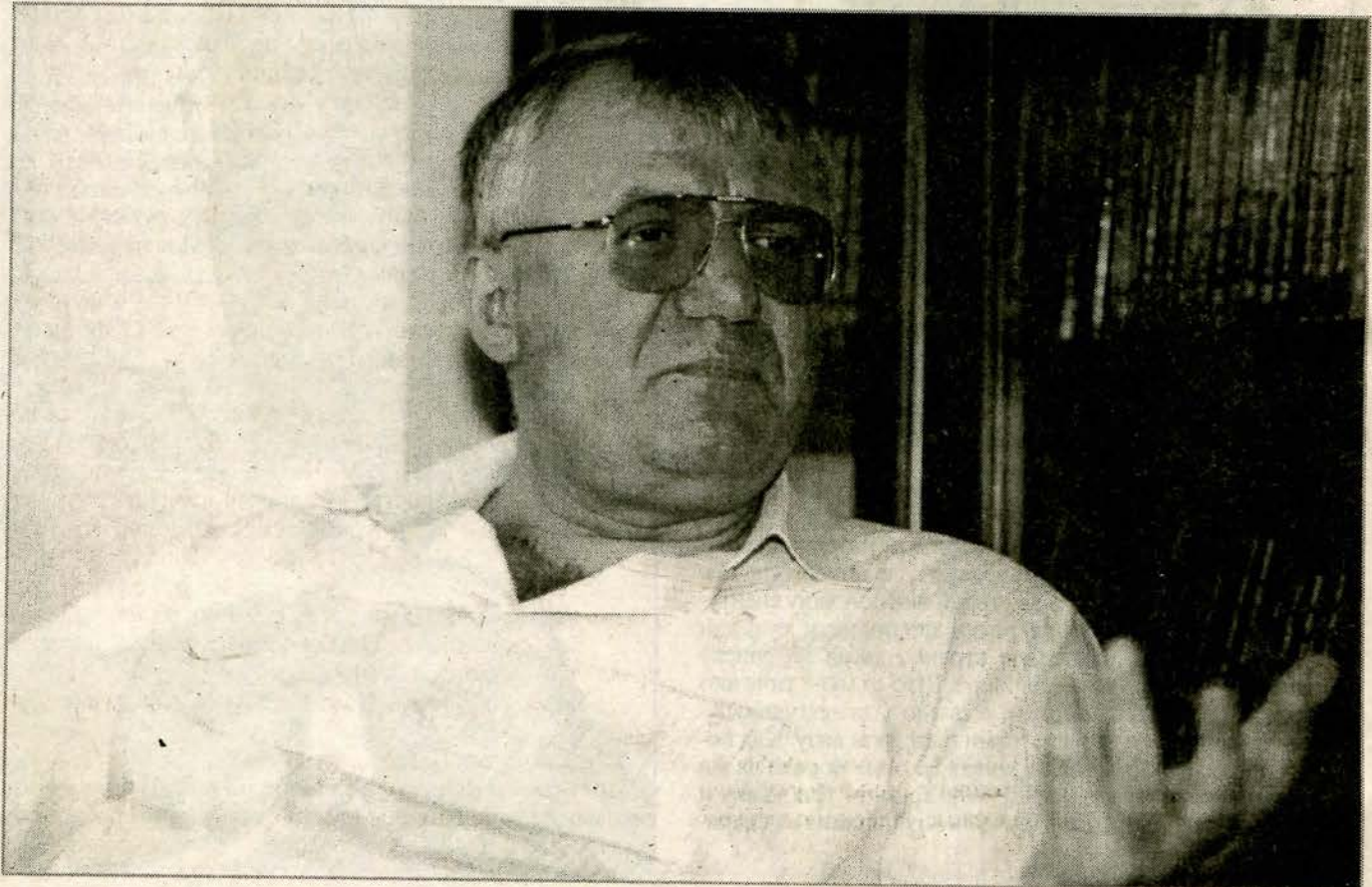
Гордана Лучић Чавић: Силовања, убијања цивила?

Др Војислав Шешељ: Поготово није било никаквих уби-

јања цивила, ниједан случај не постоји. Није било силовања, није било малтретирања ратних заробљеника, нигде. И ја то апсолутно гарантујем. Нема места на белом свету где нисам спреман да одем и да доказујем истину о добровољцима Српске радикалне странке.

Душан Јањић: Поводом овога ја бих питао за коментар једне друге стране, 'ајде да се сложимо да је пропагандни штаб кренуо контракампању. Како објашњавате чињеницу да је у Босни, у случају Радована Караџића постојала једина забрана учешћа у политичком животу једне личности која је била на челу националистичког покрета, а да је на пример Републичка изборна комисија једноставно потпуно превидела ту чињеницу, да и поред обавеза које су нове власти у Београду преузеле - сарадњу са Хашким трибуналом, није утврдила то као критериј за неприхватање кандидатуре, и наравно унутар тога да ли мислите да је то уопште било у реду да се прихвати један такав критеријум, како би ви то...

Др Војислав Шешељ: Прво, то су две различите ствари. Босна и Херцеговина је под окупацијом, Босном и Херцеговином управља окупациони гувернер. У лику такозваног међународног представника и потпуно су различити правни системи. Једно је окупаторски правни систем, а друго је један цивилизовани правни поредак са великим недостацима као што је то случај са нашим, али ипак правни поредак независне државе. У принципу по правном начелу којим се руководе све државе у цивилизованом свету, грађанска права се могу ускратити или редуковати само на основу правоснажне судске пресуде. Без правоснажне судске пресуде ниједно право осим права слободног кретања ако је реч о притвору не може се ускратити. И ту је ствар чиста, друго што се тиче Републике Српске и федерације Босне и Херцеговине критерији су сасвим различити од стране међународних фактора и западних сила. С једне стране Радован Караџић који се борио за очување јединствене државе у којој су до та-

„Надлежности председника обављају у духу Устава и закона”

да живели и сви Срби и остале националности, и с друге стране Алија Изетбеговић који се борио за разбијање јединствене државе и водио отворену сепаратистичку политику.

Међународни фактори имали су двоструке стандарде. Радована Караџића су оптужили иако се Караџић борио да се сачува јединствена држава у којој су претходно живели Срби и остале националности, а Изетбеговић који је водио сепаратистички рат, уопште се не налази на списку оптужених, као што ни Туђман није био на том списку. Дакле, ту једноставно нема ни правде ни правичности.

Гордана Лучић Чавић: Извините, кад помињете Караџића, да ли можда имате неки контакт са њим?

Др Војислав Шешељ: Па у последње време нисам имао контакте са Карџићем.

Гордана Лучић Чавић: Он вас цени очигледно?

Др Војислав Шешељ: И ја њега ценим.

Нико нема право да испоручује наше држављане

Душан Јањић: Очигледно сад из овога да ако, кад будете и ако будете изабрани за председника Србије да би односи са Хашким трибуналом били ако не суспендовани, онда преиспитивани. Какав би био ваш однос према сарадњи са Хашким трибуналом?

Др Војислав Шешељ: Ја сам спреман на сарадњу, кад год ме позову идем тамо, у било ком својству. Могу да идем као оптужени, могу да идемо као сведок, могу да идем као туриста. Према томе, што се мене тиче ту апсолутно никаквих сметњи нема, ја једва чекам да одем у Хаг. Што се тиче функције шефа државе ја сам против тога да се било који наш држављанин испоручује страним земљама, по нашем Уставу то је забрањено. То нико нема право да ради, ко то ради чини кривично дело. Постоји један противустанав савезни закон. Међутим, постоје одредбе у Уставу Србије које забрањују примену савезних закона уколико су у супротности са интересима Србије, односно са правним поретком Србије.

Гордана Лучић Чавић: Господине Шешељ циљ ове емисије да представимо нашим слушаоцима ваш програм-председнички. Шта је суштина оне главне ствари?

Др Војислав Шешељ: Мој председнички програм се стриктно заснива на уставним надлежностима председника Републике. Ви ћете често чути од мојих конкурената Лабуца, Кошгунце и сличних како обећавају чуда невиђена, у економији, у социјалној политици итд., апсолутно то није у оквирима надлежности председника Републике. Ја ћу стриктно те надлежности обављати у духу Устава и закона, а та ће ми кључна књига помоћи да што пре оборим ову мафијашку криминалну владу Зорана Ђинђића, да распустим Народну скупштину, формално и не постоји она је обезвређена, омаловажена, апсолутно не постоји, није легална ни легитимна, да идемо на нове парламентарне изборе после којих ће бити конституисана нова Влада.

Мој циљ је да уништим мафију. Ту председник Републике има уставне надлежности, посебно, има законске надлежности, посебно по закону председник Републике распоређује високе полицијске функционере на генералске положаје и додељује чин полицијског генерала. Ја бих са тих положаја одмах отерао све ове полицијске генерале повезане са мафијом- Сретена Лукића, Горана Радосављевића Гурија и сличне, а часне, поштене, одлучне и храбре офицере довео на те положаје и унапредио генералским чином.

Гордана Лучић Чавић: То врло једноставно звучи, али ви сте пре неки дан најавили да би завели ванредно стање у Србији међутим, Србија је већ десет-једанаест година у ванредном стању, од ратова, од НАТО бомбардовања и народу је преко главе ванредног стање.

Др Војислав Шешељ: Па где сте ви то чули да сам најавио да ћу...

Гордана Лучић Чавић: ...у медијима.

Др Војислав Шешељ: Па знате, али читате погрешне новине или гледате погрешан телевизор. Ја нисам тако рекао, ја сам рекао да ћу одмах по полагању заклетве позвати Зо-

рана Ђинђића и тражити од њега да прогласи распуштање Народне скупштине, јер она није ни легална ни легитимна. Ако Ђинђић одбије, обратићу се Уставном суду, и све сам то таксативно набрајао, обратићу се Уставном суду и тражити да се Уставни суд изјасни да ли нам је Народна скупштина легална и легитимна, да ли уопште постоји Народна скупштина. С обзиром да је прва Коштуничина странка избачена из Скупштине противзаконито и противуставно, отета Социјалдемократија Вука Обрадовића иако је Врховни суд два пута у његову корист досудио, отели су неколико посланичких мандата Социјалистичкој партији, укинута је расправа у седници, малтретирају посланике, не дају им да говоре, искључују струју, избацују, новчано кажњавају, чак је и кворум укинут. Скупштина донела већи број противуставних закона, годину и по дана нисмо ни имали Уставни суд, све су то елементи којима ја доказујем непостојање Народне скупштине. Сад није легална ни легитимна. Ако се случајно Уставни суд оглуши, онда могу једну од варијанти ванредног стања да прогласим, она може трајати пет минута. Постоје три варијанте ванредног стања, једно мало обично ванредно стање које се проглашава на предлог Владе. Може на делу територије, може на целој територији ако неке институције не функционишу. Постоји стање непосредне ратне опасности које председник сам проглашава и ратно стање, надам се да никад нећу бити у прилици да проглашавам ратно стање. А што се тиче ове средње могућности, Устав каже да се у току трајања тог стања не може распусти Народна скупштина. Ја је нећу ни распуштати, ја ћу констатовати да она не постоји и заказати нове изборе. Према томе ја тиме желим да докажем да Ђинђић мора пристати на нове изборе, то је суштина.

Душан Јањић: Сад смо дошли до онога што је био уставни кључ моћи Слободана Милошевића, то је то ванредно стање. Да ли се активира или не активира, али је важно. Зато желим да вас питам да ли ће ваша партија ако дођете на власт, а знам, кажемо да постоји потпуна институционална криза у Србији и да се можда редукује председничко питање, да се можда ојача Скупштина Србије. Дакле, како ви видите власти у Србији у којој бисте били шеф државе?

Др Војислав Шешељ: Ми имамо парламентарни систем са извесним фаликанкама. Ја сам против тога да се председник Републике бира непосредно. Ја мислим да парламент треба да бира председника Републике и да је он смењив дво-трећинском већином гласова. То је чисти парламентарни систем. Што се тиче могућности ванредног стања итд. оно мора да буде концентрисано пре свега на парламент. Само изузетно кад парламент не може да се састане, то може бити надлежност председника Републике. Председник Републике само симболично шеф државе, формално он је челик извршне власти, ако треба јачати неке надлежности председника Републике, онда их треба јачати у односу на власт, а не у односу на парламент, у односу на парламент их треба смањивати. То је политички принцип за који се залаже Српска радикална странка одвајкада.

Према томе ми бисмо пристали на измене Устава у том правцу, не бисмо прихватили овај концепт регионализације за који се залаже Коштуница, што пише његова жена Зорица Радовић. Међутим, да створимо један чист парламентарни модел власти, српски радикали су увек за то.

Душан Јањић: А да ли то значи да би се онда, пошто је по Уставу Србија у суштини федерална, по Уставу две покрајине итд...

Др Војислав Шешељ: ...то није федерализам.

Душан Јањић: Добро, нека врста.

Др Војислав Шешељ: Не то није. Аутономија није федерална јединица, ни аутономизација није федерализација.

Јачање локалне самоуправе решава питање националних мањина

Душан Јањић: Имамо једну снажну централизацију Београда, како би с обзиром на ову идеју, регионализам, решили тај проблем тензија и према Војводини и на југу Србије и у Рашкој области?

Др Војислав Шешељ: Јачањем локалних самоуправа, локална самоуправа је кључ тог проблема. Јер пазите, увек неко ко се залаже за већи степен аутономије Војводине, позива се искључиво на постојање већег броја националних мањина. На бројне националне мањине. Тај аргумент апсолутно не стоји. Мађарима, Румунима, Русинима, Буњевцима, Шокцима, Словацима и свим осталим свеједно је да ли ће њиховом судбином управљати бирократија, српска бирократија из Београда, или српска бирократија из Новог Сада. Јер у Војводини већ има више од седамдесет посто Срба који тамо живе. Попис је сада показао. Али њима није свеједно, хоће ли оне локалне самоуправе, где су они у великом броју присутни, имати веће ингеренције.

На пример Словаци у Бачком Петровцу и Ковачици, Мађари у седам, осам општина на северу Војводине, читав низ других националних мањина су концентрисане у одређеним деловима. Буњевци у Суботици, у Сомбору на пример итд. Оно што је њихов интерес на изборима, то је јачање ингеренција локалне самоуправе и њихово непосредно учешће у власти кроз органе локалне самоуправе. Осим Мађара, свих осталих националних мањина је толико мало, да ће врло слабо бити заступљени у покрајинској власти при примени принципа пропорционалности. Али у локалним јединицама самоуправе тамо где чине гро становништва и те како им је важно да се повећају надлежности.

Гордана Лучић Чавић: Господине Шешељ, ви сад говорите о солуцији и национално и хумано. Међутим, ја се сећам, био је рат са Хрватском, сећам се да су ваши људи из Српске радикалне странке радили нешто што се ружно зове „хумани инжењеринг“. Многи реџимо из Хртковаца Мађари, Хрвати су били исељавани из својих кућа, зато што су били лојални грађани ове земље, да би избеглице које су дошле из Босне или из Крајине, Книнске крајине да би се уселиле у њихове куће. А ово је сад једна велика промена.

Др Војислав Шешељ: То није истина. Ви говорите без икаквих доказа и потпуно неаргументовано. Ниједан Хрват није протеран из Србије. Ниједан није напустио овде своју кућу а да је није мењао за сличну или квалитетнију српску кућу на подручју Хрватске или Српске Крајине. Нема ниједног таквог случаја.

Друго, што се тиче Хртковаца, ја сам тамо имао митинг, на коме сам поименично навео који су све људи из Хртковаца чланови Туђмановог Збора националне гарде. Ја сам њихова имена и податке изнео. А што се тиче етничког чишћења, њега није било. Дошла је велика најезда српских избеглица из окупираних делова Српске Крајине или из Хрватске и ми смо се политички залагали за оно - мењајте куће и станове са овдашњим Хрватима који су већ опредељени на Туђманову страну. Даље у томе селу је посредовала католичка црква, није се десио ниједан случај склапања уговора да преко католичке цркве ондашњи Хрвати нису проверили да ли тамо постоји реална имовина или само на папиру, дакле, да ли је кућа можда већ спаљена, уништена или заиста постоји кућа са којом се мења имање овде. Нема ниједног случаја убиства, нема ниједног случаја неког тежег физичког малтретирања због националне припадности. Али мој је став да треба да се размени бар онај део становништва, који је могуће да се размени на принципу добровољности за мене имовине.

Гордана Лучић Чавић: Па није баш добровољности, људи су били очајни...

Др Војислав Шешељ: Ко је био очајан?

Гордана Лучић Чавић: Ти људи.

Др Војислав Шешељ: Не би онда ишли у Збор националне гарде да су били очајни. Из Хртковаца су ишли у Збор на-

ционалне гарде. Мада становници Хртковаца уопште нису пореклом Хрвати, они су пореклом Албанци који су се доселили у време Чарнојевића, још хиљаду седамсто деведесет и неке године, па су католици после Другог светског рата све претапали у хрватски национални корпус.

Душан Јањић: Не би се променио ни њихов статус пореклом, али идемо на реалност коју наша јавност не зна, а мислим да ни господин Шешељ није до краја изговорио. У то је била упетљана и власт Туђмана, министар за социјално скрбље директно је учествовао, ја то знам на примерима исељавања католика Хрвата са Јањева. Дакле, ту су места, чини ми се да је то била нека врста договора...

Др Војислав Шешељ: ...па зар је у Јањеву било притисака на локалне католике.

Душан Јањић: Не, опет је било...

Др Војислав Шешељ: ...ја нисам чуо никада ни за један притисак.

Душан Јањић: Био је један митинг.

Др Војислав Шешељ: Чији је митинг био у Јањеву?

Душан Јањић: Био је један митинг баш близу Куманова који су медији представљали људима...

Др Војислав Шешељ: ...који митинг близу Куманова?

Нажалост, ја нисам сигуран да је интерес западних сила да се сачува заједничка држава иако има много изјашњавања у том погледу. Да су они хтели да се сачува заједничка држава, онда је само требало притисак вршити на Ђукановића да поштује Савезни устав. А Коштуница је сада легализовао рашље Ђукановићево противуставно понашање. То није смео да уради.

Душан Јањић: Близу Куманова почетком парламентарних кампања или тако се наводи. Али то сам хтео да питам. Заправо, често су ваши у то доба користили као пример говор мржње, и коришћен је заправо, да ли ви мислите, ја лично мислим да су ове званичне идеологије управо и медији тако преносили да би се одрадио овај посао застаршавања људи и покретања, или ви то видите другачије.

Др Војислав Шешељ: Шта значи то говор мржње? Сад је политички обрачун, политичком терминологијом, говор мржње. Да ли је то говор мржње, кад ја кажем да је Зоран Ђинђић повезан са главним мафијашем у земљи, да је њихово политичко чедо.

Душан Јањић: То није, слажем се.

Др Војислав Шешељ: Је ли то говор мржње? Ја кад кажем да је Душан Михајловић умешан у криманал, имам доказе. Да ли је то говор мржње?

Душан Јањић: Не Михајловић, да се вратимо на пример Хртковаца. Ви сте прочитали имена људи за које вероватно имате податке да су у гарди, а пре тога није вођен, како сте рекли за Хаг, није вођен судски поступак, није утврђено да се води, јер је то велеиздаја. Онда то добија, поготово поименично имена, онда то добија елементе застрашавања и других ако су та имена из једне етничке групе, или једне социјално маргиналне групе.

Др Војислав Шешељ: То не може бити кривично дело велеиздаје, може оружане побуне. Али ако ви чујете, сазнаете, имате доказа да неко учествује у оружаној побуни, не треба вама судска пресуда правоснажна против њега да бисте његово име поменули, политички га за то оптужили. Мени је важно да су ми сви подаци били поуздани. Из Збора националне гарде одатле и одатле, а таквих је било доста, било их је више од хиљаду са подручја Срема, и евентуално и западне Бачке, али слабо, из западне Бачке углавном

нису, из Срема их је највише било. Ја сам имао те податке. Уместо да ме питате како сам дошао до њих, е на то вам питање нећу одговорити, али је важно да су ми подаци били поуздани.

Душан Јањић: Нећемо причати, као што нећемо причати како су ваши активисти долазили до имена и телефона радника савезних органа по Београду који су имали станове, били друге националности, а био сам и присутан кад је једна госпођа звана телефоном.

Др Војислав Шешељ: Да ли ви знате ко је то?

Душан Јањић: Да, представи се овде Српска радикална странка...

Др Војислав Шешељ: А ви сад претпостављате...

Душан Јањић: ...не, то сам чуо. Овде су активисти Српске радикалне странке са Новог Београда...

Др Војислав Шешељ: Шта то значи?

Душан Јањић: ...знамо да сте данас уклонили презиме са врата.

Др Војислав Шешељ: Шта то значи?

Душан Јањић: То сам хтео да питам. Шта то значи за другу страну?

Др Војислав Шешељ: Ви се сећате кад су једног човека отели, новинара Рељића чини ми се, деведест друге године. Да су га неки тамо саслушавали представљајући се као моји људи, апсолутно немам везе с тим. Никад у животу никог нисам отео, никад у животу никог нисам убио, и никад ништа нисам украо. Чак се не сећам из детињства да сам икад један кликер украо. Апсолутно, према томе, ти телефонски разговори, то су глупости.

Знате мене су звали из Загреба, радио „Сљеме“ је у Загребу објавио мој број телефона у Батајници, свакодневно су ме звали, ја сам одговарао „све ћемо вас побити, тенкови ма погизити“ итд. Они зову, провоцирају да ће ме заклати, да

Србија се из економске кризе и социјалне беде може извући само политиком ослањања на сопствене снаге и принципом сарадње са свим државама и народима света који желе равноправну сарадњу. Ја сам присталица концепта отворених граница, либералне приватне иницијативе, али против овог мафијашког уништавања и ово мало способних и радних фабрика, да би се за багателну цену распродале. Ми сад то преживљавамо. Ко су главни откупљивачи за багателу? Све Ђинђићеви мафијашки. Овај власник „Крмивопродукта“ Драгољуб Марковић, затим овај „МК“ Костић из Новог Сада, опет трује по Војводини произвођаче хране, ено Карнекс су отровали, провоцирајући лажну аферу са тровањем карнексовим паштетама да би му уништили продају, да му униште производњу, и да га купе за што јефтиније паре.

Према томе, треба да се лишимо неких заблуда, то да ће нас примити Европска унија, то је варка. Примите нас ако приме Румунију и Бугарску, али ни Турску Европска унија деценијама неће да прими, иако је Турска на неупоредиво већем нивоу животног стандарда, индустријског развоја, демократских институција на крају крајева. Треба једноставно да престанемо да се заносимо тим варкама, ако се укаже шанса да уђемо у Европску унију, да уђемо, али то да стално обећавамо тај улазак, а да од њега нема ништа, ту више не треба народ замајавати.

ће ми заклати породицу и слично. Шта то сад значи? Јесте ли чули да сам се ја некад жалио што ме узнемиравају. Мењао сам телефон неколико пута, али то преко телефона, што не оде полицији па да се испита који број.

Избеглицима треба омогућити интеграцију у србијанско друштво

Душан Јањић: Додирнули смо тему иселјавања, и ми сад овде имамо пар стотина хиљада људи, пре свега у огромном броју Срба који живе у Србији. Шта би ви као шеф државе, шта бисте урадили да се тај њихов положај дефинитивно регулише, да ли сте заговорник интеграције држављанства или сте заговорник њиховог повратка одакле су дошли?

Др Војислав Шешељ: Прво као шеф државе ту нећу имати никаквих надлежности. Могу да вам говорим о свом личном мишљењу, о свом ставу, а не о нечему што ја могу да урадим. Те ствари ради Влада. Председник Републике апсолутно ту не може ништа осим што може, ако пропитује Владу – што сте ово овако радили, што сте онако. По Уставу Влада је само дужна да се изјасни на одређене околности за које поставља питање председник Републике, сваки министар појединачно и ништа више.

Ја лично мислим да свим тим избеглицима треба омогућити интеграцију у данашње србијанско друштво, ми смо то на примеру Земуна демонстрирали како је могуће. Да је било среће да је власт благовремено реаговала док је већи број избеглица имао неку уштеђевину, неки новац, па да су давали јефтино плацење за индивидуалну стамбену изградњу итд., много би тих проблема било решено. Ми смо у општини Земун испарцелисали око шест хиљада плацења, за багателну цену су то добили, не само избеглице него и држављани Србије, ко год је хтео, ко није имао крова над главом. Многе куће се већ подижу, а многе су одавно подигнуте. То

је један од метода кад се очекују избеглице, да свакој породици држава подигне кућу, то може трајати више од сто година. И овде се с великом помпом на телевизији пропрати кад се десет или двадест или тридест избегличких кућица преда избегличким породицама, уместо да се иде на једну ширу акцију, јер толико има државне земље погодне за индивидуалну стамбену изградњу да се тај проблем већ увелико могао решити. А онда држава да се посвети онима који су немоћни да искористе такву могућност.

Гордана Лучић Чавић: Господине Шешељ да се вратимо вашем програму.

Др Војислав Шешељ: Само да додам овде, иначе, терати те избеглице да се врате у окупирану Републику Српску Крајину или да се врате под муслиманску власт на простору бивше Босне и Херцеговине... Видите шта се десило у Босни и Херцеговини. Муслимани који су избегли са територије Републике Српске враћају се, можда спорадични неки лакши инцидент се деси, крупнијег није било колико ја знам. Међутим, нема Срба који се враћају под контролу муслимана или Хрвата. То су, такође, два различита приступа на делу.

Да је Европа хтела, инвестирала би у току ове две године

Гордана Лучић Чавић: Да се вратимо на вас у Београду. Рекли сте мафија, уништавање мафије вам је број један, а јасна су ограничења, овлашћења су врло одређена председника Републике, међутим, очигледно је да сваки председник Републике треба да има једну визију своје земље како ће она изгледати за годину дана, за три, за пет година. Дакле, ми имамо једну депласирану земљу са привредом која је гомила старог гвожђа неупотребљивог, мислим на машине које су застарале, мислим на раднике који су дуговали нема добродошлице, нема добре организације посла, немамо халу, дакле све оно што карактерише ово време у свету где је један огроман технолошки развој. Како ви видите решење тог проблема, и мислите ли да Европа која је неколико пута до сада, више пута показала да има отпор према вама и уопште вашој оријентацији, и не само према вама лично него и према целој Српској радикалној странци, како би та Европа инвестирала ако би ви били председника, како би долазила овде?

Др Војислав Шешељ: Прво треба да престанете са тим бајкама да ће Европа доћи овде, да ће улагати, да ће инвестирати, јер да су хтели да инвестирају, инвестирали би за ове две године. Нигде на свету нема умешено па обешено. Да нам неко нешто поклони, па у Немачкој ни брат, брату ништа не поклања. Муж и жена изађу навече на вечеру у ресторан, па свак себи плати рачун.

Србија се из економске кризе и социјалне беде може извући само политиком ослањања на сопствене снаге и принципом сарадње са свим државама и народима света који желе равноправну сарадњу. Ја сам присталица концепта отворених граница, либералне приватне иницијативе, али против овог мафијашког уништавања и ово мало способних и радних фабрика, да би се за багателну цену распродале. Ми сад то преживљавамо. Ко су главни откупљивачи за багателу? Све Ђинђићеви мафијашки. Овај власник „Крмивопродукта“ Драгољуб Марковић, затим овај „МК“ Костић из Новог Сада, опет трује по Војводини произвођаче хране, ено Карнекс су отровали, провоцирајући лажну аферу са тровањем карнексовим паштетима да би му уништили продају, да му униште производњу, и да га купе за што јефтиније паре.

Према томе, треба да се лишимо неких заблуда, то да ће нас примити Европска унија, то је варка. Примите нас ако приме Румунију и Бугарску, али ни Турску Европска унија деценијама неће да прими, иако је Турска на неупоредиво већем нивоу животног стандарда, индустријског развоја, демократских институција на крају крајева. Треба једноставно да престанемо да се заносимо тим варкама, ако се укаже шанса да уђемо у Европску унију, да уђемо, али то да стално обећавамо тај улазак, а да од њега нема ништа, ту више не треба народ замајавати.

Душан Јањић: Око тога, ја схватам да треба двадесет, двадесет пет година велики рад, али да ли је велика шанса сарадња са бившим југословенским републикама, пошто је то било некад заједничко тржиште и како мислите да бисте ви водили ту политику и друго да ли би ваше председниковање било да кажем ... у овом политичком моменту...

Др Војислав Шешељ: Ја бих се залагао за што интензивнију сарадњу са Босном и Херцеговином, и са Републиком Српском посебно, али и са федерацијом. Залагао бих се за максималну сарадњу са Македонијом, за што бољу сарадњу са Румунијом, Бугарском, Мађарском. Што се тиче Словеније и Хрватске, оне имају систем одлучивања на нашем тржишту, оне нас додатно упропастише. Сада је четири пута већи наш увоз из Словеније, него извоз у Словенију, слично се дешава и са Хрватима. Једноставно да водимо рачуна шта то значи. Да ли треба Словенци нашу робу да пласирају на страна тржишта. Као што су радили у Титовој Југославији, ја сам против тога.

Што се тиче Хрватске, ја сам против топлних односа између Србије и Хрватске док се не реши питање Републике Српске Крајине. Република Српска Крајина је настала кад и Хрватска. У тренутку међународно правног признања Хрватске, централна власт из Загребa није имала контролу над територијом Републике Српске Крајине. И Република Срп-

ска Крајина актуелним признањем Хрватске није могла бити обухваћена. Та окупација траје и она мора једном престати. Као што има Хрватска право на опстанак има и Република Српска Крајина, ја никад ту окупацију нећу признати као свршену чињеницу.

Гордана Лучић Чавић: Свет наравно другачији има став, зависимо много у чему...

Др Војислав Шешељ: Није тачно, свет има у много чему сличан став као што је мој, кад гледамо цели свет. Немојте целим светом називати западну Европу и Америку, јер то није свет, то је најдекадентнији део савременог света.

Гордана Лучић Чавић: Добро, да оставимо Белорусију или тако?

Др Војислав Шешељ: А што да остављамо Белорусију?

Гордана Лучић Чавић: Одликује се сувишном демократијом.

Др Војислав Шешељ: Па, погледајмо прво каквом се демократијом Американци одликују. Ја мислим да је већа демократија у Белорусији него у Америци.

Гордана Лучић Чавић: Добро, да се вратимо на наша питања. Сећам се једне ваше изјаве то је било ја претпостављам током НАТО бомбардовања, када сте рекли да чизма страног војника никада неће смети да крочи на Косово. Данас имамо хиљаде страних војника на Косову. Данас наш свет који је избегао оданде, не враћа се јер се боји за голи живот, а ви сте заказали за 26. септембар предизборни митинг у Косовској Митовици, колико се сећам и упркос томе што је УМНИК забранио одржавање.

Др Војислав Шешељ: А ко је вам рекао да је УМНИК забранио. Шта вам је познато, вама је стално нешто познато. Познато је да сам ја аждаја, је ли тако? УМНИК ништа није забранио, ми смо уредно пријавили тај митинг још пре десет дана, митинг је одобрен, УМНИК је понудио обезбеђење, ми смо захвалили и рекли да не треба, наша кампања се тамо већ несметано одвија, цела Косовска Митровица и околне српске општине су облепљене нашим плакатима који најављују митинг. Према томе, то је измишљотина. Можда је то неко пласирао ко се боји да оде на Косово да има изговор зашто не иде. Зашто ту измишљотину сад мени намећете као реалну чињеницу. Није УМНИК забранио. Па ваљда би нас обавестили да су забранили. Што се ви бојите мог одласка у Косовску Митровицу, ето ако имају нешто против мене нека ме одмах ухапсе кад дођем тамо.

Србија мора да помогне прогнаним и Србима на Косову

Душан Јањић: Која ће бити та основна порука људима са Косова, вероватно у Митровици изречена?

Др Војислав Шешељ: Србија мора да помогне преосталим Србима на Косову у српским енклавама, да тамо опстану, да издрже. Дакле, да им помогне економски, финансијски, културно у сваком погледу. Србија мора да помогне прогнаним Србима који желе да се врате, да се заиста врате, али не под албанску власт, јер тамо им живота нема, то је реалност, него у српске енклаве, да ту подижу нове куће, нове станове итд.

Ми не смемо да журимо са трајним решењем Косова и Метохије, јер сада је однос снага међу великим силама неповољан по српски народ. Када би се сад инсистирало на трајном решењу, питање је како бисмо сачували Косово. Ми треба ту да имамо стрпљења. Да се промене неке ствари у свету, а очигледно се убрзано мењају. Ако ја будем председник Републике ја гарантујем да нико неће смети у име Србије да потпише било коју варијанту отцепљења Косова и Ме-

тохије од Србије, било као независне државе, било као самосталне федералне јединице, што је озбиљнији план о коме се размишља на Западу. Ако Србија на то не пристане, нема правног основа да то било ко други уради уместо ње, може противправно, знате и окупација је фактичко стање ако га не призна онај ко је окупиран. Према томе за Косово и Метохију за конкретно решење, целовито решење треба чекати нека погоднија времена.

Душан Јањић: Кад смо код Косова с обзиром да су тамо најугицајнији заправо Американци као и у читавом свету и Европска унија, да ли бисте с обзиром на претходни став ту били спремни да направите неку врсту компромиса или контакта са Америком и Европском унијом ради решавања проблема Косова?

Др Војислав Шешељ: Ја сам човек контакта, ја сам спреман са свима да разговарам, отворено, али на равноправној бази. Ја нисам ничији послушник, ничији плаћеник, мене не могу компромитовати, не могу ме уценити, не могу ме поткупити, али хоћу да разговарам.

Гордана Лучић Чавић: За крај питање, Србија и Црна Гора, верујете ли да ћемо опстати у некој форми заједнице или мислите да смо кренули својим путевима?

Др Војислав Шешељ: Нажалост, ту је све тежа ситуација. Прво ова Уставна повеља не личи ни на шта. Таква држава нигде на свету никад није постојала нити може да постоји. Програм смишља Запад да би непрекидно имао разлога за мешање у наше унутрашње односе, да би стално долазио неки емисар да води коначну реч, да пресуђује у кључним питањима.

Коштуница је ту направио стравичну грешку. Он је полагао заклетву на постојећи Устав Савезне Републике Југославије и морао је да поштује тај Устав све док се он по уставној процедури не промени. Он је пристао да погази тај Устав и да ради Уставну повељу пошто никад у нашој уставној правној традицији такав документ није постојао, па онда тек да планирамо неку државу. То је апсолутно противустановно понашање, и он је дошао сад у један зачарани круг, и покушава да из њега побегне кандидујући са за председника Србије. Што не истера до краја? Њему је остало више од пола мандата на функцији свезног председника. Што бежи од тога? Он се заплео као пиле у кучине. Нажалост, ја нисам сигуран да је интерес западних сила да се сачува заједничка држава иако има много изашњавања у том погледу. Да су они хтели да се сачува заједничка држава, онда је само требало притисак вршити на Ђукановића да поштује Савезни устав. А Коштуница је сада легализовао раније Ђукановићево противустановно понашање. То није смео да уради. Ако је сад пад воље становништва Србије и Црне Горе, хоћемо ли имати заједничку државу, онда треба да изађемо на изборе и у једној и у другој федералној јединици, и да то буде кључно предизборно питање, и онда ове институције власти да виде шта ће и како ће. Посебно да идемо на савезне изборе. Јер они који су добили већину у савезном парламенту добили су га залажући се за заједничку државу, а не за њено разбијање.

Истраживачи јавног мњења увек греше у проценама код Шешеља

Душан Јањић: Једно питање за крај, из економије, кухиње великих мајстора. Дакле, ако се гледају ваши председнички резултати са првих избора 1,9 одсто, до 49 одсто у другом кругу са Милутиновићем. Постоји једна магија која се зове Шешељ да су истраживачи промашивали најмање за седам посто, а ја додајем до двадесет два. Моје питање је - која је то магија с којом рачунате да придобијете довољан број гласова за други круг?

Др Војислав Шешељ: Ја се не служим ни са каквом магијом у политици. Што се тиче мог политичког рада, употребљу онај израз који користе досманлије, он је најтранспарентнији, код мене нема ништа прикривено, код мене нема ништа тајно, ја увек искрено говорим оно што мислим. Али сва та истраживања су лажна. Ја имам поуздане податке да већ стојим убедљиво боље од Коштунице. Ја искрено верујем да је могућа моја победа у првом кругу. Питање је да ли ће заиста до ње доћи, али у другом кругу то ће бити политички обрачун између мене и Коштунице, Лабус нема никвих шанси. Питање је да ли Лабус има десет посто. А погледајте које је то његово бирачко тело, где му се садржи то бирачко тело, оно не постоји у Србији.

Ниједан частан Србин не може бити мондијалиста

Гордана Лучић Чавић: Да ипак завршимо једним потпуно приватним питањем. Пре неки дан сте добили унука, и рекли сте с дозом поноса колико сам ја схватила, кад порасте биће радикал. Шта ако буде мондијалиста?

Др Војислав Шешељ: Па не верујем, ниједан частан и поштен Србине не може бити мондијалиста. Знате српски народ је народ који је први у Европи изградио сопствени национализам, у модерном смислу речи то је светосавље, то је теоријски фундамент српског национализма. А тај национализам, за разлику од вас мондијалиста који мислите да је то највеће зло на свету, то је облик колективне свести. Ја сам индивидуалиста по природи, ја знам све индивидуалистичке вредности савремене цивилизације, али тај индивидуализам није комплетан ако не постоје облици колективне свести које повезују људе који ту духовну енергију обједињавају. Бити националиста то је нешто најпозитивније, јер онај ко не воли свој народ и своју отаџбину не може да цени и да поштује друге народе. А то избегавање националне свести као колективне, води само у прихватање тоталитарне свести. Мондијалистичка свест је тоталитарна. Она уништава културу, она уништава цивилизацију. Замислите да у Холивуду треба да буде наше главно културно светилиште. Ја то никада нећу прихватити.

Гордана Лучић Чавић: Сад упрошћавамо ствари, али то је део ваше кампање. Хвала вам свакако. Био је ово Војислав Шешељ председник Српске радикалне странке, а с друге стране микрофона били су Душан Јањић аналитичар и координатор Форума за међуетничке односе и Милица Лучић Чавић.

Шпекулације у вези са финансирањем Лабусове кампање

БАНКЕ ФИНАНСИРАЛЕ

У кабинету вицегувернера договорено је да управници банака у стечају и ликвидацији, под хитно одрже састанак са фирмама које имају неизмирене обавезе према овим банкама и да им предложе да своје обавезе усмере у фонд за финансирање изборне кампање Мирољуба Лабуса. Фирмама је остављен простор да уколико не желе да паре усмере у фонд, кампању потпомогну на други начин. За узврат Банке у стечају и ликвидацији ће своја потраживања од тих фирми отписати у висини од 50 одсто. У телефонском разговору за наш лист Милан Алемпијевић, председник Републичког синдиката радника који раде у финансијама и осигурању дементовао је да је он аутор спорног писма, које је стигло на адресу редакције. Господин Алемпијевић је истакао, да је неко желећи да му подметне кривотворио његов потпис и то врло лоше. Садржај дописа међутим, није демантовао ни он ни његови актери. Да ли је господим Алемпијевић одлучио да демантује да је он аутор писма под нечијим притиском или је само искоришћен да би се гласачима саопштите сензационалне информације остаје у домену нагађања

Poštovani Uredniče,

Dužan sam da informišem sve glasače (punoletne građane Republike Srbije), da je ovih dana održan sastanak u kabinetu Viceguvernera Radovana Jelašića, čiji je inicijator bila direktor Agencija banaka u sanaciji, VESNA DŽINIĆ, inače poverenik G-17 + za Bački okrug. Na sastanku su bili prisutni svi Upravnici Banaka u stečaju i likvidaciji.

Kako su me obavestili sindikalni poverenici, odnosno naši radnici koji su ostali da rade u ovim Bankama u stečaju i likvidaciji, da je donet sledeći zaključak: Da Upravnici Banka u stečaju i likvidaciji, pod hitno dogovore sa firmama (poverilci Banaka) svoje obaveze usmere u Fond (ili nadju neki drugi način) za finansiranje izborne kampanje Milo-ljuba Labusa. Za uzvrat Banke u stečaju i likvidaciji će svoja потраживања од тих фирми отписати у висини од 50%. Prema informacijama koje stižu iz tih Banka odziv firmi biće veliki. Obveze firmi (poverilaca) prema ovim Bankama još uvek su velike, i ako su dosada na račune uplatile preko 600 miliona dinara, što se može proveriti u ZOP-a.

S pozdravom,

Milan Alempijević, predsednik
Republičkog sindikata radnika koji
rade u finansijma i osiguranju

u Beogradu, 19. avgust 2002.g.

Избори су завршени, барем први круг. У жеку сабирања резултата још увек се не стишавају страсти у вези кампање коју је водио кандидат ДОС-а Мирољуб Лабус. Започета као врло добро припремљена маркетиншка кампања, све је више показивала своје бројне недостатке како се приближавала свом крају. Пред сам њен крај и неверним Томама било је јасно да се заправо ради о једној великој маркетиншкој превари. Некадашњи заступници теорије да кандидати треба да воде фер и поштену борбу, која се заснива на чињеницама у предизборној кампањи, финиширали су критиком свега и свачега.

Јавност је нарочито велико интересовање показала за оно шта се дешавало из кулиса председничке кампање Мирољуба Лабуса. Већ на самом почетку предизборне трке Српски покрет обнове изашао је у јавност са саопштењем да је изборни штаб потпредседника Савезне владе лоциран у просторијама стечајне „Беобанке“ на Топличином венцу. У простору који је гувернер Народне банке Југославије Млађан Динкић, најпре очистио од радника истерујући их на улицу, смишљали су се пропагандни слогани како да се привуче бирачко тело. Информацију о деловању из просторија стечајне банке нико није демантовао, па се намеће закључак да је она вероватно тачна.

Шпекулације у вези са финансирањем Лабусове кампање

ЛАБУСОВУ КАМПАЊУ

Затим је часопис „Блиц њуз“ објавио информацију да је Лабусов изборни штаб појачан „експертима за изборе“ из иностранства. У чланку под називом „Ко је Американац у Лабусовом изборном штабу“, лист наводи да је почетком септембра, у Београд, допутовао један амерички стручњак за изборне кампање. Експерт који је у Србију дошао у име Међународног републиканског института (ИРИ), укључен је у председничку кампању Мирољуба Лабуса. Како лист пише, стручњаци Међународног републиканског института неколико месеци су обучавали представнике појединих политичких партија, чланица ДОС-а и невладиних организација како да се понашају на предстојећим изборима. Амерички, мистериозни, експерт за изборе Терел Бенам у вези са начином вођења председничке кампање обучавао је представнике Демократске странке из Београда, Лиге социјалдемократа Војводине као и представнике изборног штаба Грађанског савеза Србије. Највећи акценат на предавањима посвећен је проблему придобијања гласача, развоју пропагандних порука као и стратегији комуницирања са гласачима. Посебно је рађено на представљању политичког програма кандидата јавности.

Представницима ИРИ иначе ово није први пут да се ангажују око избора у Србији. Специјални програм за Србију основан је 1997. године, са циљем да се помогну опозиција и студентски покрет. Предизборна кампања 2000. године према писању „Блиц њуз“ коштала је 41 милион долара. Новац су обезбедили Стејт департмент и америчка агенција за развој „УСАИД“, а помоћ је ишла преко два института ИРИ и Националног демократског института, НДИ. Са опозиционим партијама радила је углавном НДИ а Међународни републикански институт се специјализовао за обуку и финансирање, „Отпора“. Сада су представници ИРИ поново боравили у Београду овог пута помажући председничку кампању Мирољуба Лабуса. Ако је ранији финансијер сличних кампања тадашње опозиције био Стејт департмент поставља се питање да ли је овог пута изостала финансијска подршка или је традиција настављена.

Финансирање Лабусове предизборне кампање

Мирољуб Лабус „експерт“ Г-17 и члан Демократске странке, према замисли свог изборног штаба, представљен је јавности као председнички кандидат групе грађана. Да то није тако, у данима који су уследили, уверили су се готово сви. Прво је Извршни одбор Г-17 плус истакао да у потпуности подржава одлуку Мирољуба Лабуса да постане председник Србије као кандидат свих грађана а не појединачних странака, јер је Србији потребан, према њиховим речима, кандидат за све, а не само за неке. Касније је његову кандидатуру и званично подржао окрњени ДОС, на челу са председником републике Владе Зораном Ђинђићем. Ђинђић је истакао да верује да је Лабус једини кандидат који Србију „може да поведе у Европу“.

О Ђинђићевој жељи да Лабус победи писала је и западна штампа. Према писању страних недељника Лабусова победа била би искоришћена у Ђинђићеву корист и његову борбу за власт. Како се кампања ближила крају на предизборним митинзима све је било више учесника из редова Републичке владе и Г-17. На последњем предизборном скупу би-

ли су присутни чак и градоначелници свих градова које је Лабус обишао, са жељом да се јавности предсатаве као представници градова чији ће житељи гласати за потпредседника савезне владе.

Многима се ипак није допало огромно ангажовање Демократске странке, поготово због све веће премијерове непопуларности, и Г-17, у Лабусовој предизборној кампањи, па је направљен план како да се кандидат приближи бирачима. У готово свим дневним листовима објављен је оглас у коме се грађани позивају да уплатом новца на одређени жиро-рачун финансијски потпомогну његову кампању. Новца наравно није недостајало кампањи већ је то била смишљена маркетиншка тактика како да се покаже да је Мирољуб Лабус кандидат групе грађана, који ако победи биће председник свих а не само појединих политичких партија.

Банке у стечају финансирале Лабусову кампању

На адресе појединих новинских редакција стигао је допис који је потписао Милан Алемпијевић председник Републичког синдиката радника који раде у финансијама и осигурању о томе како се финансира Лабусова кампања. У допису стоји да је почетком августа одржан састанак у кабинету Вицегувернера Радована Јелашића, чији је иницијатор била директор Агенције банака у санацији, Весна Џинић, иначе повереник Г-17 за Бачки округ. На састанку су били присутни сви управници банака у стечају и ликвидацији. Алемпијевић наводи у допису да су га радници који раде у банкама у стечају и ликвидацији, обавестили да је на састанку усвојен план како да се финансијски потпомогне кампања Мирољуба Лабуса.

У кабинету вицегувернера договорено је да управници банака у стечају и ликвидацији под хитно одрже састанак са фирмама које имају неизмирене обавезе према овим банкама и да им предложе да своје обавезе усмере у фонд за финансирање изборне кампање Мирољуба Лабуса. Фирмама је остављен простор да уколико не желе да паре усмере у фонд, кампању потпомогну на други начин. За узврат Банке у стечају и ликвидацији ће своја потраживања од тих фирми отписати у висини од 50 одсто. Према информацијама које су стизале из тих банака очекивао се велики одзив фирми јер су њихове обавезе према овим банкама још увек велике, иако су до сада на рачуне уплатиле преко 600 милиона динара.

Када је садржај дописа објављен стигли су демантјии, међутим не његовог садржаја већ потписника дописа. У телефонском разговору Милан Алемпијевић, председник Републичког синдиката радника који раде у финансијама и осигурању, у дементовао је за наш лист да је он аутор спорног писма. Господин Алемпијевић је истакао да је неко желећи да му подметне кривотворио његов потпис и то врло лоше. Садржај дописа, међутим нико никада није демантован ни го-

сподим Алемпијевић ни његови актери. Поставља се питање да ли се председник синдиката одлучио на овај корак под нечијим притиском или је његов потпис стварно само искористио да би се сензационалне информације пласирале у јавност и са његовим потписом добиле на тежини.

Инфостан у Лабусовој служби

Већина становника главног града у својим поштанским сандучићима неколико дана пре избора пронашла је писмо које је послао изборни штаб потпредседника савезне владе, са његовим потписом. У писму председнички кандидат Мирољуб Лабус представља своја достигнућа у протекле две године и своје намере за будући период уколико буде изабран за председника Републике Србије. Грађани су још једном позвани да свој глас дају баш управо њему. У почетку су постојале нејасноће одакле Мирољубу Лабусу имена и презимена становника Београда и њихове адресе. У почетку се сумњало на телефонски именик као извор података, међутим писма су добили и они који немају телефоне. Затим се сумњало да је неко добио податке о власницима станова али ни та теорија није била тачна јер су писма добили и многи грађани који више нису међу живима.

Како се касније испоставило податке и адресе свих грађана Лабусу је уступио „Инфостан”. Како истиче Демократска странка Србије веродостојност тих навода може се проверити упоређењем адреса на рачунима Јавног комуналног предузећа и налепница са Лабусових пропагандних матријала који су достављени на кућне адресе. Изборни штаб Мирољуба Лабуса до података је дошао преко директора „Инфостана” Миодрага Милошевића, супруга председника Скупштине општине Врачар и високог функционера Демократске странке Милене Милошевић.

Само на спотове потрошено 1,2 милиона евра

Новчана средства за финансирање предизборне кампање Мирољуба Лабуса морала су да се прикупљају на најразличитије начине јер су трошкови били енормни. Мирољуб Лабус је имао најскупуљу кампању и убедљиво највећи број реклама на свим телевизијским станицама. Само на ТВ спотове Лабус је потрошио 1,2 милиона евра што чини око 60 одсто новца колико су потрошили сви остали кандидати заједно. Према истрживању агенције „АГП стратеџик рисерч” телевизије су чак 766 пута пустиле његов спот, спот кандидата Српске радикалне странке, др Војислава Шешеља, емитован је скромних 77 пута.

Лепша страна куповине

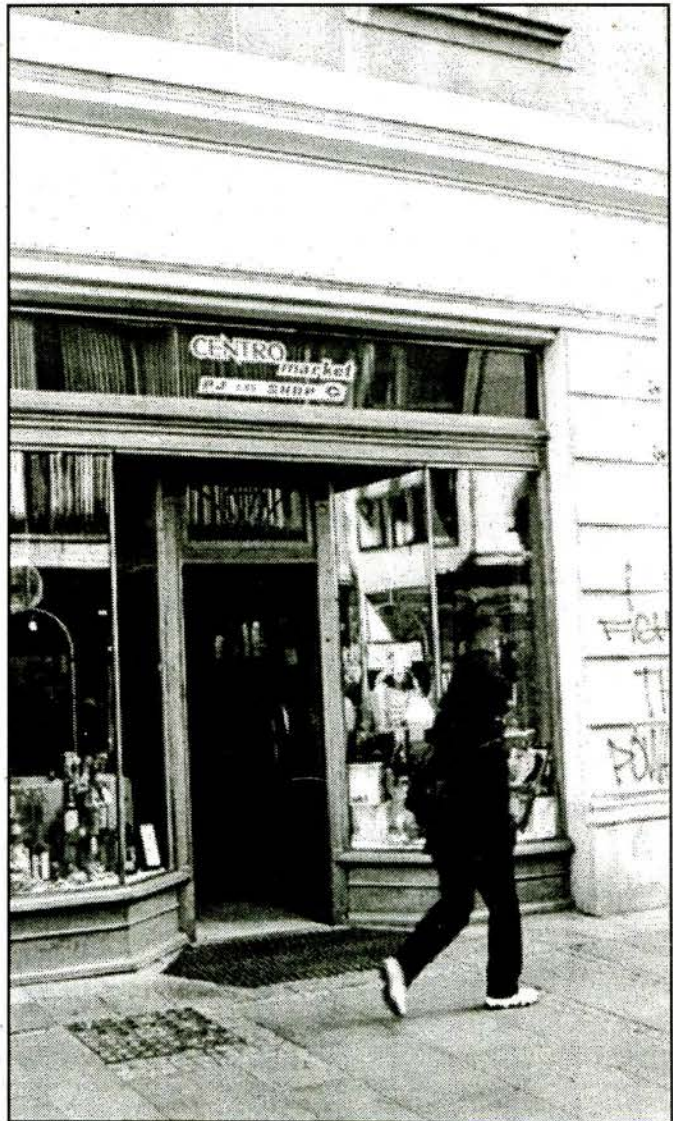
БОГАЋЕЊЕ ФУНКЦИОНЕРА НОВЕ ДЕМОКРАТИЈЕ

Како каже наш саговорник, оно што се дешава са „Прометом” је класичан начин финансијског испрљивања једне фирме да би се она добила за јефтине паре. „У октобру прошле године рекли су нам да ћемо да се интегришемо са „Ц-маркетом”. Директор је то назвао послом деценије. Од тада је прошло готово годину дана. Ми смо у међувремену остали без пет својих највећих и највреднијих пословних објеката, које је отео функционер Нове демократије. Обећали су нам да ће „Ц-маркет” да преузме све раднике. Уместо тога Радуловић их је практично избацио на улицу. Вероватно иста судбина чека и остале наше продајне објекте, јер је пословно-техничка сарадња са „Ц-маркетом”, по којој њему припада 75 одсто нашег промета и која нам је донела толико штете, продужена до Нове године. Радуловић је један веома моћан човек. Он сваким даном, не презајући ни од чега, проширује своју пословну империју. Неко мора да му стане на пут”, каже огорчен радник додајући да Радуловић покриће за своје прљаве игре проналази међу људима из врха власти

Почетком септембра око 150 озлојађених радника Трговинског предузећа „Промет” протествовало је, у дирекцији фирме на Вождовцу, захтевајући од в.д. Светлане Ружић да раскине уговор са Слободаном Радуловићем, генералним директором и већинским власником „Ц-маркета”, о уступању појединих продајних објеката поменутом трговинском гиганту. Радници тврде да је Слободан Радуловић склапајући са њиховим предузећем уговор о пословно-техничкој сарадњи, успео све да изигра и опасно угрози пословање „Промета”. Радуловић се појавио у животима радника „Промета” у септембру прошле године. Тада је представљен као спасилац, захваљујући коме ће „Промет” бити извучен из губитака. Радници кажу да им је уместо тога Радуловић, по свом већ опробаном рецепту, отео продавнице а ускоро прети и њихово избацивање на улицу.

Невоље по ово предузеће које је за годину дана остало без својих пет највреднијих објеката, почеле су у мају прошле године. Због лоше финансијске ситуације тадашњи директор „Промета”, Томислав Ковачевић, у договору са скупштином и управним одбором предузећа, одлучио је да се „Промет” интегрише са једном од три фирме, односно са оном која понуди најбоље услове. Између трговинског предузећа „Јабuka”, Београдске пекарске индустрије” и „Ц-маркета”, избор је пао на „Ц-маркет”. Слободан Радуловић је понудио прихватљиве услове интеграције који су обећавали колико – толико светлу будућност.

Ц-маркет односно Слободан Радуловић су тада генералном директору „Промета” Томиславу Ковачевићу понудили услове о будућој сарадњи. Како се наводи у предлогу који је потписао сам Радуловић основни циљ припајања је да се уз ангажовање капитала, маркетиншке позиције, логистике и достигнутих стандарда у пословању „Ц-маркета”, целовито и ефикасно упосле сви пословни и персонални капацитети „Промета”. Уговором је прецизиран јединствен наступ на тржишту, припајање фирме „Промет” фирми „Ц-маркет”, наступање под именом „Ц-маркет”, упошљавање свих капацитета и свих радника. Посебно је инсистирано да нико од запослених не може да остане без посла а гаранције је пружио сам Радуловић.

ПИСМО О НАМЕРИ УЧЕСНИКА У ПРЕДСТОЈЕЋЕМ ПОСЛУ

Предходни пословни разговори обављени су између представника фирме "С MARKET", Београд, Чика Лјубина 9. Фирму у овим разговорима представљали су: Радуловић Слободан, генерални директор; Мачура Никола, директор развоја.

Фирму "PROMET", из Београда представљали су: Томислав Ковачевић генерални директор.

ПРЕДМЕТ ДОГОВОРА И ПРЕДЛОГ

Основни циљ је целовито и ефикасно пошљивање пословних и персоналних капацитета којим располаже фирма "Promet" уз ангаžовање капитала, маркетиншке позисије, логистике и достигнутих стандарда у пословању фирме "С market".

То значи ново тржишно позиционирање малопродајне мреже TP "Promet" и доводjenje до стандарда пословања који је усвојен за продајну мрежу "С marketa".

- Циљ "С market" предлаже:**
- јединствени настап на тржишту;
 - припајање фирме "PROMET" фирми "С MARKET";
 - настапанање под именом "С market";
 - пошљивање свих капацитета;
 - пошљивање свих радника;
 - пошљивање достигнутих и прихваћених стандарда "С marketa";
 - "С market" **прихвата да прихвати:**
 - у нову технологију;
 - у обуку кадрова;
 - у инсталацију нове опреме према посебној динамци која би била део елабората;
 - у обезбеђење информатичке подршке и маркетиншку афирмацију пројекта.
- Молимо да ово сматрате почетном информацијом на основу за настап разговора. Подразумева се да сва саопштења, документа, елаборати и други подаци у вези са овом иницијативом морају бити брижљиво чувани као пословно техничко-технолошка тајна прогов реда.

Београд, 29.05.2001.г.

Слободан Радуловић, високи функционер Нове демократије предложио је припајање целокупне имовине „Промета“ и свих запослених. Тадашњи директор Ковачевић, који је касније ухапшен због прмања мита, истакао је да нико од запослених неће остати без посла и да ће објекти по приоритету бити реновиран. Одлуку о припајању „Ц-маркету“ једногласно су прихватили и подржали и Управни одбор и Скупштина „Промета“. Тиме је започет поступак интеграције ова два предузећа. Ковачевић је изразио задовољство оваквом одлуком истичући да је донета најбоља могућа одлука за будућност колектива.

Своје задовољство о успешно окончаном преговарању око интеграције није крио ни Слободан Радуловић. Заједничка седница представника „Ц-маркета“ и „Промета“, о даљим активностима на пољу интеграције одржана је 27. септембра 2001. године. Радуловић је на састанку истакао да са сарадњом и заједничким радом треба почети одмах по окончању пописа имовине. Радници су тада први пут сазнали нешто више о Радуловићевим намерама како да будзашто преузме ово предузеће.

Према речима Слободана Радуловића пошто су статусне промене требале да потрају најмање месец-два дана, предузећа док се то несреди могу да закључе уговор о пословно-техничкој сарадњи. Тада је кренуо суноврат „Промета“ који траје до данашњег дана. Према Радуловићевом предлогу „Ц-маркет“ биће једини снабдевач објеката „Промета“ са целокупним асортиманом и по ценама као у објектима трговинског гиганта. Наступајући период је према замисли Радуловића требало искористити за сагледавање свих могућности продајних објеката „Промета“.

Радници преварени

„Радуловић је на састанак дошао са својим сарадницима не скривајући своје задовољство што ће да сарађује са нама. И ми радници смо желели да се што пре интегришемо са његовом фирмом. Сматрали смо да ће на тај начин наши продајни објекти боље да послују. Тада нико од нас није ни помишљао да би могао да остане без посла. Радуловић је више пута усмено нагласио и писмено потврдио да ће „Ц-маркет“ да преузме све раднике „Промета“. Међутим, када смо тражили да нам кажу када ће се извршити припајање, добили смо објашњење да статусне промене захтевају доста времена пошто је у питању обимна папирологија“, каже наш саговорник који из разумљивих разлога, страхујући за свој посао жели да остане анониман. Он додаје да су тада први пут од Радуловића сазнали да ће док се не заврши папирологија између две фирме бити склопљен уговор о пословно-техничкој сарадњи.

„Сазнали смо да од 1. октобра 2001. године нећемо постајати „Ц-маркет“, као што нам је раније речено, већ да ће између наших фирми да постоји само пословно-техничка сарад-

За узврат „Ц-маркет“ је прихватио да уложи у нову технологију, обуку кадрова, инсталацију нове опреме. „Промет“ је прихватио поменути предлог. Директор Ковачевић је истакао да је припајање „Ц-маркету“ велики успех и најбоље решење јер обезбеђује сигурност и пословање у саставу најбоље трговинске куће у Србији. Како је истакао директор то је било и најбоље решење за раднике јер је за разлику од остале две фирме које су контактиране, „Ц-маркет“, одлучио да упосли све запослене и да не буде никаквих отпуштања.

Игра функционера Нове демократије

Ковачевић је тада о интеграцији разговарао са још неким фирмама. Управни одбор „БПИ“ је одбио да прихвати поновну интеграцију. Некада је заједно са „Прометом“ пошловао у склопу „Млинско-пекарске индустрије“. „Јабука“ је у свом одговору директору предузећа истакла да је интеграција могућа али под условом да се преузме само један број запослених, њих око 150 од укупно 350 запослених и 50 објеката.

Радуловић намерава да отпусти радника који је о догађајима у фирми обавестио медије

Атмосфера у фирми је напета. Плата касни и сви страхују за своја радна места, јер је Слободан Радуловић већ преузео пет продајних објеката, у које је запослио своје раднике. „Када смо се пре неколико дана окупили у дирекцији захтевајући од директорке да одустане од намере да Радуловићу уступи наше објекте један колега је о протесту обавестио новинара „Политике“. Сада ми је тај исти колега рекао да је чуо да се Слободан Радуловић расипује како је све доспело до новина. Човек страхује за свој посао. Због тога и ја желим да будем анониман саговорник. Слободан Радуловић је моћан човек, немилосрдан према ономе ко му стане на пут“, каже наш саговорник.

Радуловић обећао да нико неће бити отпуштен

Припајање „Промета“ фирми „Ц-маркет“, окарактерисано је као посао деценије. Тадашњи директор „Промета“, Ковачевић прилично сигурно убеђивао је раднике да ће сви бити максимално ангажовани. Према његовим речима уз добро снабдевање и конкурентне цене промет у објектима ТП „Промета“ био би увећан од 3 до 4 пута. Слободан Радуловић је такође пред радницима „Промета“ истицао да је заједнички интерес обе фирме што већи промет. „Сигуран сам да не би требало да буде већих проблема, јер је структура запослених у оба предузећа слична“, рекао је Радуловић на заједничком састанку представника обе фирме.

О Д Л У К А

1. О статусној промени предузећа „ПРОМЕТ“, Београд, ул. Пазинска бр.6, и то:

спајање преузимањем - припајање предузећу „Ц-маркет“, А.Д. Београд, што значи:
- преузимање свих запослених који су запослени у ТП „ПРОМЕТ“ Београд, и
- пренос имовине ТП „ПРОМЕТ“, Београд, на „Ц-маркет“ А.Д. Београд.

2. Попис целокупне имовине ТП „ПРОМЕТ“, Београд, биће извршен дана 30.09.2001.године.

Директор Ковачевић, након гласања, изразио је своје задовољство оваквом одлуком јер је донета најбоља могућа одлука за будућност овог колектива; затим је предложио формирање радне групе која ће, испред ТП „ПРОМЕТ“, одмах започети на заједничкој изради плана даљих активности и

ња, која је према речима Радуловића и Ковачевића требало да потраје само месец-два дана. Већ тада је почело да се шупка зашто је то тако и шта нама пословно-техничка сардања доноси“, каже наш саговорник и додаје да је уговор о сарадњи био изузетно неповољан по „Промет“. „Од укупног пазара који је остварен у продајним објектима „Промета“, 25 одсто је остало тој трговинској кући а 75 одсто је одлазило „Ц-маркету“. „Јесте да је „Ц-маркет“, снабдевао наше продавнице, али 25 одсто пазара је било недовољно да ми покријемо своје трошкове и измирујемо своја дуговања. Наши радници су одлазили по робу, требало је исплатити плате, платити струју и измирити заостала дуговања. Упркос тако неповољном уговору ипак смо прихватили пословно-техничку сарадњу јер је то требало да траје само месец дана. Знали смо да ћемо са 25 одсто пазара бити на ивици да поново западнемо у нова дуговања, али мислили смо да ћемо ипак успети некако да се извучемо. Превагнуло је то што смо после тога требали да постанемо део трговинског гиганта“, каже наш саговорник.

Припреме за интеграцију извршене на време

Радници су упркос сумњи извршили попис постојеће робе а за процену капитала ангажована је фирма „Фактис“. „И приликом ангажовања поменуте фирме јавила се сумња да је њу ангажовао у ствари Радуловић. Само да би наша имовина била процењена на што мањи износ. О томе се увелико причало међу радницима, међутим нико није желео то да нам потврди ни демантује“, прича огорчени радник.

Како је време пролазило, радници су постајали све више нестрпљивији. Радње су имале добар промет али због тога што је већи део пазара одлазио „Ц-маркету“ ипак су посло-

вале са губицима. Дуговања су се све више гомилала. „Прошла су два месеца колико је Радуловић тражио, да би се завршио посао у вези интеграције али никако да до ње дође. Тек крајем године, 25 децембра 2001, Скупштина предузећа „Промет“ доноси одлуку о потврди Уговора о спајању преузимањем-припајањем предузећа „Промет“ акционарском друштву „Ц-маркет“. Међутим, ми тај уговор никада нисмо ни видели. После свега што нам се издешавало и што још увек траје сумњамо да је тај уговор уопште постојао. Можда је све била превара“, како каже наш саговорник тада су на видело почеле да испливавају разне малверзације.

И председница Скупштине „Промета“ учествовала у превари

„Председник Скупштине предузећа Љиљана Кораћ је сама себи неовлашћено продужила мандат што ће се касни-

(2)

* LEPŠA I STRAŠNJA KUPOVINA *

POSLOVNO ANGAŽOVANJE
C MARKET D.O.O.
Br. 110
14.09.2001
BEOGRAD

TP "PROMET" - BEOGRAD
- Za Kovačevića
BEOGRAD
Pazińska br. 6

14.09.2001

prima
predmet

noš znak
datum
vnš znak

Poštovani gospodine Kovačeviću,

Poslednjim razgovorom sa Vama koji sam obavio 13.09.2001. godine, i razmenjene korespondencije između naših firmi po pitanju poslovne saradnje smatram da smo uspešno okončali proces pregovaranja na ovu temu.

Zbog toga Vam ovim zvanično saopštavam da prihvatamo pripajanje TP "PROMET" sa ljudima koji su u radnom odnosu sa "Prometom" - "C MARKET" AD u skladu sa sadržajima iz našeg pisma o nameri od 29.maja 2001.godine i usloženih stavova tokom procesa pregovaranja.

Pozivam Vas da odmah otpočnete sa potrebnim aktivnostima kako bi smo ovaj projekat što pre realizovali.

S tim u vezi predlažem da u toku narednje nedelje (od 17. - 22.09.2001.) se pripremi i obostrano usvoji dinamika, redosled i nosioći aktivnosti sa konačnim datumom završetka ovog posla.

S poštovanjem

Slobodan Radulović
BEOGRAD - M.

Сумњива улога Владе

Средином јула прошле године, Влада Републике Србије, предложила је „Београдској пекарској индустрији“, „Житомлину“ и „Промету“ да се предузећа споје јер су некада заједно пословала у саставу СОУП-а „Млинарско-пекарске индустрије“. „БПИ“ је био заинтересован јер би на тај начин добио магацински простор, чију закупнину енормно плаћа. „Житомлину“ је интеграција одговарала због нерешеног деобног биланса док „Промет“ никако није могао да пронађе себе у поновној интеграцији. Присутни чланови Владе су на овакав став представника „Промета“ бурно реаговали. Њихов одговор је био да су прошла времена самоуправљања и да ће бити онако како Влада и надлежно министарство налаже. Касније је Влада одустала од својих намера и Слободан Радуловић, високи функционер Нове демократије, узео је „Промет“ под своје.

је показати као веома погубно за предузеће. Госпођи Кораћ је тих дана истицао мандат. Пошто се то дешавало у поступку статусне промене, она је објаснила да нема разлога да се бира нова Скупштина. Она је на тај начин остала на челу Скупштине и тај свој положај касније искористила за давање сагласности за отуђење неких наших радњи у корист Слободана Радуловића и његовог предузећа“.

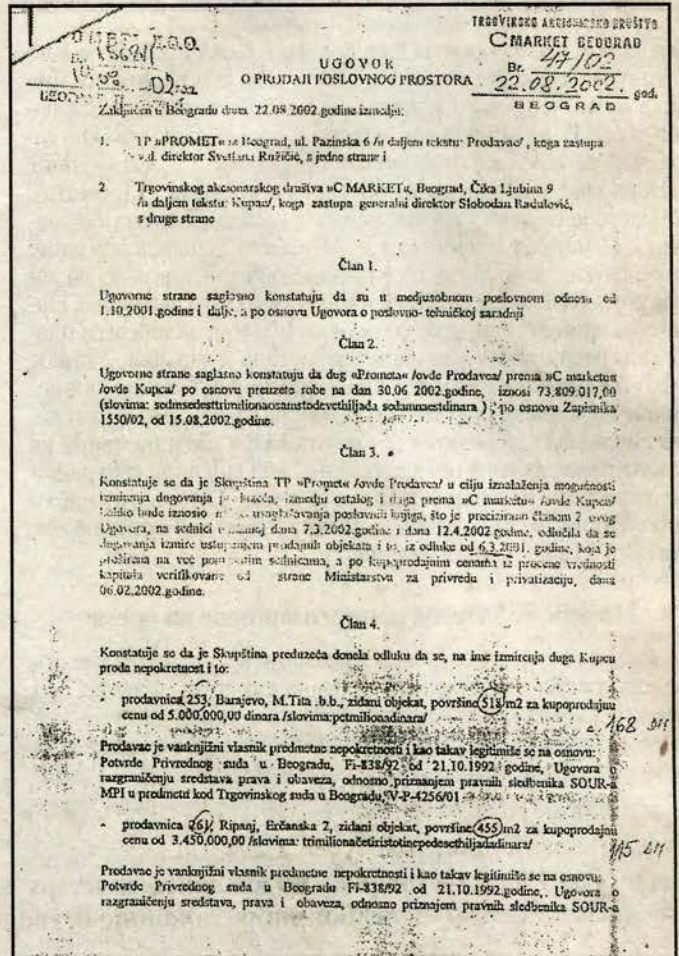
О статусним променама у предузећу обавештена је јавност путем Службеног листа Југославије 7. децембра 2001. године. Значи много раније него што је Скупштина уопште донела такву одлуку. „Ц-маркет“ је објавио у службеном листу да покреће поступак спајања, преузимањем Трговинског предузећа „Промет“ из Београда. Припајањем ТП „Промет“, биће брисан из судског регистра а „Ц-маркет“ а.д. преузима сва права и обавезе припојеног предузећа. До припајања, међутим, никада није дошло.

„Постоје разна нагађања, зашто се то тако десило. Из догађаја који су после тога уследили свим запосленима било је јасно да господину Радуловићу више одговара пословно-техничка сарадња са нашим предузећем. Ми смо захваљујући таквој сарадњи западали у све веће губитке. Посебно су расла наша дуговања према „Ц-маркету“. А конто тог дуга Радуловић је и добио у посед наше продајне објекте. Зашто би он интеграцијом преузимао све наше обавезе и запослене када може да то уради на лакши начин? С друге стране дуговања обезвређују предузеће па се оно може лакше приватизовати. У евентуалној интеграцији удео „Промета“, у акцијама „Ц-маркета“, би на тај начин био занемарљив“, каже саговорник.

Како је Радуловић отео продавнице

„Једне суботе почетком септембра, док смо били на послу, дошло је наређење да извршимо попис робе јер она мора да буде предата „Ц-маркету. Такође стигло је наређење да неки продајни објекти буду испражњени јер они сада припадају Радуловићу. Како смо касније сазнали направљен је уговор о продаји пословног простора како би измирили своје обавезе према Радуловићу. Стигла је за наплату наша пословно-техничка сардња. Од почетка октобра до јуна када нам је „Ц-маркет“ испоручивао робу и узимао 75 одсто нашег пазара, а ми због тога нисмо имали одакле да намиримо своје обавезе према њему“, каже огорчен радник.

Дуг „Промета“ према „Ц-маркету“ по основу преузете робе на дан 30. јуна 2002. године износио је 73.809.017,00 динара. Тако је „Промет“ постао продавац а „Ц-маркет“ купац

који а конто неизмирених дугова преузима највредније продајне објекте. Радници тврде да је одлука Скупштине о измирењу дуговања уступањем продајних објеката, у ствари лажирана јер седница никада није ни одржана. „Сигурно знам да седница није никада одржана. Ми запослени претпостављамо да су се председник Скупштине госпођа Кораћ и вршилац дужности директора Светлана Ружић у ствари договориле да лажирају седницу и одлуку, јер по нашем статуту таква одлука и да је седница одржана никада не би могла да буде усвојена. По статуту директор не може да отуђи више од 3 одсто капитала. Објекти који су уступљени Радуловићу и те како прелазе ту цифру. У питању су наши највећи објекти. Продавница у улици Војислава Илића има дневни пазар око 100.000 динара а месечни око три милиона динара”, прича саговорник и додаје да су радници одлучили да се побуне против такве тираније. Њих око 150 скупило се у дирекцији захтевајући од директорке да врати продавнице јер предузеће неће имати са чиме да изађе на тендер.

„Нејасна нам је била и та прича да предузеће мора да изађе на тендер. Прво смо годину дана чекали да се изврши интеграција са „Ц-маркетом”. Одлука о томе је објављена и у Службеном листу. За то време постали смо још више беднији него што смо били. И то захваљујући Радуловићу. Ако нам сада одузму и оно мало шта имамо са чиме ћемо да изађемо на тржиште”. Директорка је под морањем ипак послала допис у коме на основу одлуке Управног одбора предлаже „Ц-маркету” да се раскине уговор о продаји пословног простора, и да се перестане са започетом примопредајом. Како се наводи у допису истовремено је одлучено да уговор о начину измирења дуга може да остане на снази само под условом да се одмах, сходно закону о предузећима изврши упис спајања два предузећа. За интеграцију нису постојале никакве сметње. Слободану Радуловићу то наравно није палало на памет.

Радуловић о интеграцији никада није ни размишљао

Дописом је обавестио „Промет” да је у обавези да измири дуг тако што ће „Ц-маркету” уступити пет продајних објеката. У противном према „Промету” биће предузете санкције. Радуловић је такође обавестио „Промет” да раскида уговор о пословно-техничкој сарадњи и да сходно томе прекида са снабдевањем „Прометове” продавнице робом. „Била је то кулминација наше катастрофе. Акцептним налогом нам је блокирао жиро-рачун и престао да снабдева наше продавнице робом. Пошто је он био једини добављач почели смо да губимо купце. Људи који су навикли да код нас купују нису могли да купе ни хлеб ни млеко па су се преорјентисали на друге продавнице. Промет нам је драстично опао а Радуловић је ипак ушао у наших пет продајних објеката. Одмах је почео да их реновира. У њима наравно није запослио наше раднике који су тамо већ радили већ је довео своје. Радници који су тамо радили распоређени су у друге продавнице, где представљају вишак, неки су на годишњим одморима а неки су узели слободне дане. Када се они врате

Како Радуловић проширује своју пословну империју?

На седници Скупштине „Промета”, која никада није одржана, донета је одлука да се обавезе према „Ц-маркету” измире уступањем пет најбољих продајних објеката овој трговинској кући, иако је сам Радуловић произвео дуговања. Објекти су процењени по ликвидационој вредности тако да је Радуловић од 190 до 440 марака по квадратном метру дошао у посед веома вредних продајних објеката. Поједини од тих објекта због добре локације остваривали су дневни промет преко 100.000 динара.

Промет БЕОГРАД
 Тел: 463 865, 463 820
 Контакт: 463 820
 Контакт: 463 820
 Контакт: 463 820
 Контакт: 463 820
 Контакт: 463 820

ПРОМЕТ
 Бр. 1666
 04.09

ТРЕТИНСКО АКЦИОНАРСКО ДРУШТВО
 C MARKET BEOGRAD
 Бр. 7/6
 2002. год.
 БЕОГРАД

T.A.D. "C-MARKET"
 БЕОГРАД
 Сика Лјубина 9
 G-dimu Slobodanu Radulovicu

Na osnovu odluke Upravnog odbora koji je održan dana 03.09.2002. godine, TP "Promet", Beograd, Pazinska 6 zvanično predlaže "C-marketu", Beograd, Sika Ljubina 9 da se rasquine Ugovor o prodaji poslovnog prostora I OV br. 6831/02 od dana 22.08.2002. godine, te da se prestane sa započetom primopredajom poslovnog prostora iz predmetnog Ugovora.

Istovremeno je odlučeno da Ugovor I OV br. 6831/02 može da oстане na snazi kao način izmiranja duga SAVO POD USLOVOM da se ODMAH, shodno članu 430, tačka 4, Zakona o privrednicima izvrši upis spajanja preuzimanjem - pripajanjem TP "Prometa" TAD "C-marketu" obzirom da su u potpunosti ispunjeni svi uslovi iz čl. 421-430 Zakona o privrednicima, pa nema nikakvih smetnji da se ova statusna promena ne sprovede, a kako i stoji u Vašem dopisu od 29.05.2002. godine i dopisu br. 42 od 14.09.2002. godine.

Očekujemo Vaš odgovor u što kraćem roku.

S poštovanjem,

Autentički
 Svetlana Ruzić

PREDSJEDNIK
 SVETLANA RUŽIĆ
 DIREKTORICA

биће веома густо. Ми већ сада имамо вишак радне снаге”, тврди наш саговорник и додаје да је Радуловић одблокирао жиро-рачун фирме и поново обновио уговор о пословно-техничкој сарадњи.

„Несхватљиво нам је да је неко могао да продужи такав уговор. Шта је следеће? На које продавнице се сада Радуловић намерава? Сигуран сам да је интеграција само била пусти сан радника, јер Радуловићу није у интересу да се са нама интегрише. Он нашу фирму може да добије бесплатно”, тврди наш саговорник и додаје да су радници огорчени дешавањима у предузећу. „Радуловић се понаша као газда у нашој фирми. Када смо уптали директорку зашто нам плата касни рекла нам је да је Радуловић рекао да су нам плате велике, и да смо због тога запали у такве дугове. Плата продаваца не прелази 6000 динара. Радуловић је предложио да се она смањи за 30 одсто”. Како каже наш саговорник оно што се дешава са „Прометом” је класичан начин финансијског исцрпљивања једне фирме да би се она добила за јефтине паре. „У октобру прошле године рекли су нам да ћемо да се интегришемо са „Ц-маркетом”. Директор је то назвао по-

market
* ЛЕПША * СТРАНА * КУПОВИНЕ *

prima	naš znak
predmet	datum
	vaš znak
	9.9.2002.

TP "PROMET"
DUŠANA MIHAJLOVIĆA

IP "Promet" je u obavezi da zbog minimiranja dela štete koji ima prema "C marketu" za primeljem i prodatu da preda "C marketu" pet maloprodajnih objekata. Kako IP "Promet" do sada nije ispunjavao ugovorno, to Vas obavestavamo da raskidamo Ugovor o poslovno-tehničkoj saradnji shodno članu 19. navedenog ugovora i obavestavamo Vas o sledećem:

- od 10.9.2002. godine "C market" neće snabdevati robom objekte TP "Prometa",
- potrebno je da dana 10.9.2002. godine izvršite popis robe u Vašim objektima sa zajedničkom popisnom komisijom sastavljenom od računopolagača "Prometa" i ovlašćenih predstavnika "C marketa" i svu robu koja je vlasništvo "C marketa" vratite "C marketu",
- da "C marketu" predate objekte navedene u Ugovoru o prodaji, odnosno omogućite nesmetan ulazak u iste.

Предузеће „Стотекс“ Влада Републике Србије је у својим првобитним намерама најпре уврстила у процес приватизације. Када је Слободан Радуловић бацрио око на њега одустало се од те намере и он је скинут са списка за приватизацију иако се налазио на добром 20. месту. Предузеће је скинуто са списка за приватизацију а министар трговине и Министарство приватизације дали су сагласност да „Стотекс“ буде интегрисан у „Ц-маркет“.” Зашто предузеће није прво приватизовано па после интегрисано? Наравно, због тога што је господин Радуловић човек из власти”, тврдио је тада један од запослених радника „Стотекса”. Он је истицао да запослени страхују за своје предузеће из оправданих разлога јер су упознати са начином на који је Слободан Радуловић дошао до власништва над „Ц-маркетом”.

слом деценије. Од тада је прошло готово годину дана. Ми смо у међувремену остали без пет својих највећих и највреднијих половних објеката. Обећали су нам да ће „Ц-маркет” да преузме све раднике. Уместо тога Радуловић их је практично избацио на улицу. Вероватно иста судбина чека и остале наше продајне објекте. Јер је пословно-техничка сарадња која нам је донела толико штете продужена до Нове године. Радуловић је један веома моћан човек. Који сваки дан не презајући ни од чега проширује своју пословну империју. Неко мора да му стане на пут”.

Лепша страна куповине

Функционеру Нове демократије ово није први пут да на такав начин долази у посед једног предузећа. Почетком године слично искуство искусили су и запослени у предузећу „Стотекс” из Новог Сада. По сличном сценарију Радуловић је уз подршку Министарства за приватизацију одлучио да изврши интеграцију „Стотекса” и „Ц-маркета”. Радници поменутог предузећа говорили су да није реч ни о каквој интеграцији већ жељи да „Стотекс” буде преузет по багателној цени од стране Слободана Радуловића, истакнутог члана Нове демократије, који је већ, под врло сумњивим околностима, приватизовао „Ц-маркет”.

Политику користи за лично богаћење

Слободан Радуловић истакнути члан Нове демократије и близак сарадник Душана Михајловића, министра полиције у Републичкој влади, познат је широј јавности по честом мењању својих политичких убеђења, која увек нагињу ка оној партији која је на власти. Независни синдикат „Ц-маркета” оптужио га је недавно да је под врло сумњивим околностима, на незаконити начин, приватизовао око 75 одсто овог предузећа.

Научни и публицистички рад др Војислава Шешеља

ДА БИ ЗАИСТА ЖИВЕО, ЧОВЕК МОРА ДА СЕ БОРИ

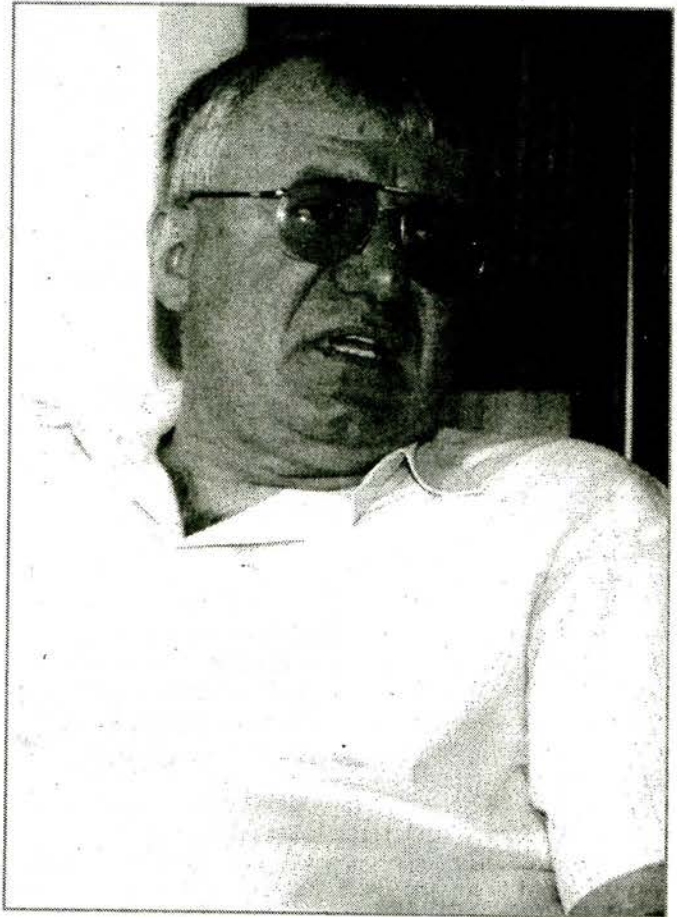
Др Војислав Шешељ у интервјуу који је 26. августа дао за телевизију „Смедерево“, говори о својим књигама, о првим књигама које су биле забрањиване, о њиховом издавању на издавачкој машини у ситану на кухињском ситолу, о својој неиреситаној личној и политичкој борби, о књизи коју управо завршава, а коју сматра својим животношним делом - „Идеологија српског национализма“, о својој посвећености читању и писању, о једином рецепту за успех који подразумева труд и рад, о књигама које планира да напише...

Новинар: Докторе Шешељ, од првог вашег дела „Хајка на јеретика“ па до ове најновије књиге о раду Анектог одбора поводом убиства министра одбране Павла Булатовића протекло је доста времена, али неспорно је да сте веома драгоцен писац и да сте објавили веома много наслова. Тешко их је и набројати и сви су били у функцији дневнополитичке борбе и ваше личне борбе у политичкој арени. Хоће ли један овакав опус, импозантан и по броју наслова и по броју страница издржати пробу времена?

Др Војислав Шешељ: Ја сам већ до сада објавио преко 120 књига и те књиге су различитог карактера. Постоје научне студије које сам писао, политиколошке расправе, монографије, есеји, полемике. Затим, ја у мојим књигама објављујем све јавне наступе, интервјуе на радио и телевизијским станицама, и у новинама. Објављујем све скупштинске говоре и објављујем судске процесе које водим, то су књиге документарног карактера. И ово, пред вама овде, је енциклопедија мојих дела које објављује Српска радикална странка. Ту су сакупљени сви радови које сам икада написао, икада објавио. У првом тому од хиљаду страна су моји први радови. Овде је и магистарски рад и докторска дисертација „Политичка суштина милитаризма и фашизма“. Ово је већ пето издање моје докторске дисертације. И читав низ мојих првих радова, дакле из те моје прве фазе. То су радови на које сам ја и данас поносан, то су радови које ја данас могу сасвим слободно потписати. Ја никада нисам написао нешто чега слободно се сада стидео.

Наравно, има ту радова који су изразито на марксистичким позицијама, има примеса политичке апологије што је била карактеристика публицистике уназад двадесетак, тридесетак година, али сваки од ових радова мени је изузетно драг, јер у сваки сам уложио труд и сваком објављивању сам се радовао, што наш народ каже, као мало дете.

Затим, долази друга фаза, то су радови изразито полемичког карактера, стварани у књизи „Хајка на јеретика“. Овде је неколико књига које сам раније објавио; „Хајка на јеретика“, „Робњашке медитације“, „Демократија и догма“, „Освајање слободе“, „Плелоаје за демократски устав“, „Хорватове усташке фантазмагорије“. Поводом Хорватове књиге о Косову, ако се сећате била је велика афера. Ја сам темељито обрадио ту његову књигу и налазио слабе тачке и објавио своју књигу под називом „Хорватове усташке фантазмагорије“. У књизи „Освајање слободе“ објавио сам она моја отворена писма која су се прочула у јавности - Хам-

дији Поздерцу, Бранку Микулићу, Станету Доланцу, Рајку Диздаревићу и другима. Та писма су стварно била веома популарна, чак су три словеначке новине биле забрањене због њиховог објављивања, а у Београду се нико није усудио да их објави. То су све моје забрањене књиге. Мени су осамдесетих година судски забранили седам књига, „Хајку на јеретика“, „Велеиздајнички процес“, „Дисидентски споменар“, „Књиге за ломачу“, „Плелоаје за демократски устав“, „Освајање слободе“ и „Демократија и догма“. То су књиге које су изазвале велику пажњу јавности и те судске забране су им

давале публицитет, можда би прошле незапажено да није било судских забрана. Мени је било дозвољено да новине објаве у три реда, или телевизијски дневник, да ми је нека књига забрањена, па да ту књигу сви траже.

**Др Шешел био
принуђен
да неке књиге штампа
у свом стану**

Ја сам по изласку из зеничког затвора просто живео од свог научног и публицистичког рада, од својих књига. Књиге сам штампао у приватном издању. Ја имам по један примерак свих тих издања које чувам љубоморно код куће и те књиге сам продавао преко својих пријатеља, на јавним трибинама, нешто преко књижара. Међутим, када су књиге забрањиване нису се могле продавати преко књижара, па су се све продавале на црно,

али је тражња била огромна. У једном тренутку је толики притисак био на приватне штампаре да нико није више смео да ми штампа, чак су Мирослава Дерету и Ратка Закића судски гонили због штампања мојих књига. Ја сам купио неку малу половну рото принт офсету, штампарску машину и штампао у свом стану у Земун Пољу на кухињском столу.

Долазили су моји пријатељи, моја мајка, помагали ми у слагању, знате то се штампало све на листовима фотокопир папира формата А4, па се то морало слагати, то је било мукотрпоно сатима и сатима, данима и данима облетати око стола, слагати лист на лист, а онда сам сваки пут мењао књиговесце код којих сам повезивао. Био је то књиговезац на Славији, па књиговезац код Скадарлије, па тако даље, да бих полицији заварао траг. Ту је било разних договоришта, али у сваком случају веома мало мојих књига су успевали да заплене.

После су моје књиге почели да објављују у иностранству. Још док само био у затвору објављен ми је рад „Шта да се ради“ у Лондону, а онда једно дивље издање у Торонту у Ка-

нади, а онда ми је објављена у великом тиражу књига „Књиге за ломачу“ у Аустралији, тираж је био 3.000 примерака и књига „Освајање слободе“ у Канади. Те књиге су биле добро продате и ја сам ту акумулисао приличну суму новца који ми је помогао и за живот и за даљи рад на том плану, студентске активности. После сам од тог новца финансирао неколико новина за Српску радикалну странку.

**Објављивање
судских процеса**

Долази она фаза објављивања судских списа. Ово је књига „Велеиздајнички процес“. Овде је комплетно моје суђење на коме сам осуђен на осам година затвора због необјављеног рукописа. Затим протести најистакнутијих светски интелектуалаца поводом мога суђења. Ту су биле две

књиге „Дисидентски споменар“ и „Право на истину“. Та је књига пуна докумената. Када је почео рат, онда су наши добровољци, добровољци Српске радикалне странке, на ратишту код Сарајева нашли складиште Службе државне безбедности Босне и Херцеговине. Таме су нашли много извештаја о мом полицијском праћењу тих година. Ја сам све те полицијске извештаје дословно објавио у овој књизи, ја мислим да су и они упечатљиво сведочанство тог времена.

У књизи „Феноменологија балканског деспотизма“ објавио сам више различитих судских процеса. То су процеси поводом забрана мојих седам књига, затим, моје суђење са Станетом Доланцом. Ја сам својевремено тужио Станета Доланца што је обелодано у јавности садржај мог необјављеног текста. То је било врло интересантно суђење, тужио сам се због батинања у зеничком затвору, због одбијања полиције да ми врати одузете рукописе, због противзаконитог одузимања возачке дозволе... Мене су избрисали из књига евиденције да сам уопште полагао возачки испит и ја добијем то судски, међутим, након што сам већ поново положио

Новинар: Када смо код политике, ни ваши противници вам не оспоравају бритац ум, реторичке способности, па ни харизму рођеног вође. Читава ваша биографија показује да је Војислав Шешел између цензуре и аутоцензуре увек бирао борбу.

Др Војислав Шешел: Мора човек да се бори да би заиста живео. Какав вам је то живот без борбе? Какав вам је то живот у ројским ланцима? Боји се овога, боји се онога, шта то сада значи? Живот на Балкану је увек значајно борбу и опстајали су само они који су били спремни да се заиста боре. Цена се мора платити, наравно. И раније су се главе губиле, и раније се ишло на робију, раније је било много теже него данас. Према томе, нема шта човек да се устручава, ако жели заиста нешто да постигне онда мора огроман труд, огроман рад да уложи.

возачки испит. Затим, сва моја суђења поводом одбијања полиције да ми изда пасош, док пресудом Савезног суда напоскон тај пасош нисам добио 1989. године.

После долази фаза у којој нисам много писао, у којој сам много више говорио. Понешто сам и писао, то су углавном били текстови дневнополитичке садржине, политички есеји и полемике. Углавном је ту реч о књигама у којима сам објављивао своје јавне наступе, попут књиге „Милан Панић мора пасти”, затим „Посланичке беседе”, па „Народни трибун” - овде је збирка свих мојих говора из Савезне скупштине, негде до 1998, 1999. године, а ако је реч о полемикама онда сам у полемикама објављивао и говоре посланка са којима сам полемисао да би то било до краја упечатљиво, веродостојно, објективно и непристрасно.

Новинар: Ту су гостовања у емисијама.

Др Војислав Шешељ: Да. Пошто ја веома често гостујем на локалним радио и телевизијским станицама, у великом броју књига су те моје емисије, затим новински интервјуи. Мислим да има више од 15 таквих књига до сада све по 1.000 страна Б5 формата, као што видите.

Долази онда нова, следећа фаза. То је фаза после петог октобра, ја сам тада објавио већи број књига. Моја књига „Контрареволуционар у булдожер револуцији”, је књига свих мојих телевизијских наступа од септембра 2000. до марта 2001. године. Затим „Досманлијски зулум над Србијом”, то је збирка свих телевизијских наступа од марта до децембра 2001.

Бела књига о убиству министра одбране Павла Булатовића

Ви се сећате у јануару месецу ове године, ја сам био председник Анкетног одбора Савезне скупштине који је истраживао чињенице и околности везане за убиство министра

одбране Павла Булатовића. Ми смо били веома успешни у нашем раду и извештај и комплетан стенограм објавили смо у часопису „Српска слободарска мисао”. Тај часопис је зачас продат, а онда је кренула режимска кампања, не против убица и организатора убиства министра одбране, него против мене зато што сам открио ко је убица и ко је у убиство умешан директно и посредно. Ја сам онда од тог материјала направио белу књигу о убиству министра одбране Павла Булатовића. Ту је комплетан материјал Анкетног одбора, затим комплетне расправе у Већу грађана и Већу република Савезне скупштине и сви новински чланци објављени тим поводом. И мислим да је ово једно веома упечатљиво сведочанство времена у коме живимо.

Објавио сам на 1.000 страна књигу о мом избацавању са Правног факултета самовољом досманлијске власти и овог министра, јеховиног сведока, Гаше Кнежевића, који чуда прави нашем просветном систему. Књига се зове „Досманлијски сејмени на Правном факултету”. Делове ове књиге ја сам већ раније објављивао у облику сепарата часописа „Српска слободарска мисао”. На пример, „Универзитетски професор Стеван Лиљич као подли и прљави плагијатор”. Ја сам њега разоткрио као највећег плагијатора на београдском универзитету, вероватно свих времена, јер је он свој уџбеник преписивао из књига проф. др Лазе Костића, највећег српског емигрантског писца и угледног професора између Другог светског рата, првог писца уџбеника „Административно право”, првог писца уџбеника „Теоријска статистика” и писца уџбеника „Уставно право” на основу коментара Устава Краљевине Југославије из 1931. године.

Овде описујем све шта се дешавало када ме је Лиљич тужио, па изгубио спор, па акцију за моје уклањање на Правном факултету. Овде је детаљно приказано како су се сви органи државне власти умешани у ово обрукало, посебно Уставни суд Србије. Гашо Кнежевић није поништио акт о мом избору у звање редовног професора, него је поништио припремни акт, нацрт одлуке која није ступала на правно дејство, то је само била припрема да би сагласност дао министар просвете. Министар просвете, претходни, дао је сагласност на мој избор и избор је био сасвим чист.

То је највећи део књиге које сам до сада објавио, а овде су две моје монографије и један уџбеник. Ово је монографија „Српски народ и нови светски поредак”. Ја ћу на тој монографији још да радим, и мислим да ћу ову књигу проширити, бар ће бити двоструко обимнија него што је сада, и сада је прилично обимна. Ја сам у њој обрадио деловање новог светског поретка на подручју Републике Српске до Дејтонског споразума закључно са америчком систематском ревизијом Дејтонског споразума. Затим, правне и политичке аспекте косовскометохијске кризе и настојање западних сила да униште српску државу и нешто о функционисању на-

Ја се за све своје јавне наступе припремам, ја никада ништа не импровизујем и то је тајна успеха у сучељавању са политичком конкуренцијом. Многи људи у нашој земљи још увек мисле да се човек може бавити политиком а да ништа не прочита, а да ништа пре тога не научи. Не може, испада смешан, и то су те политичке звезде које веома кратко трају, можда некада заблистају нечим интересантним, али врло брзо се угасе.

Животно дело

Новинар: Верујем да је јако тешко или готово немогуће да издвојите неко ваше дело које сматрате можда кључним.

Др Војислав Шешељ: Па, могао бих, ја мислим да ће управо ова књига коју предајем у штампу „Идеологија српског национализма“ представљати на одређен начин моје животно дело, јер ја сам у њој обрадио комплетно дело Лазе Костића са свих аспеката и обрадио сам тематику српског национализма коју није стигао за свој животно век да обради Лаза Костић. Дакле, мислим да сам заправо направио књигу удебеничког карактера. „Идеологија српског национализма“ је заправо удебеник. Ко год жели да проучи српски национализам ту ће моћи да нађе веома широк дијапазон различите проблематике која има директне везе са питањем српског национализма.

шег уставног поретка, о правним и политичким аспектима процеса приватизације и тако даље. Наравно, читав низ ових нових догађаја, након што сам књигу објавио 1999. дају ми обиље материјала да то буде ново издање, дакле, прерађена и допуњена иста ова књига. То је нешто на чему планирам да радим од краја ове године.

Монографија о научном и публицистичком делу проф. др Лазе Костића

Ја сада управо завршавам монографију, она ће имати више од 1.000 страна о научном и публицистичком делу проф. др Лазе Костића, под називом „Идеологија српског национализма“. Први део те монографија ја сам објавио 1999. године неких непуних 300 страна, али сам у међувремену много на томе радио. Пет година ја интензивно радим на тој књизи, а претходних 20 година сам скупио материјал. Ја сам успео да прикупим све књиге и брошуре које је Лаза Костић објављивао по Европи, Канади, Америци и Аустралији што је такође био веома тежак посао и уз помоћ многих својих пријатеља у емиграцији сам то сакупио, чак су ми неки дали своје личне примерке са посветом покојног Лазе Костића, толико је људима било стало да се направи једна комплетна монографија о његовом делу.

И ово је мој удебеник „Политички систем“ први део. Други део још нисам завршио, мада сам доста тога урадио и мислим да ћу и то у догледно време да урадим.

Знате, ја као активни политичар, као професионални политичар имам доста проблема и не могу у потпуности да се посветим научном, публицистичком раду. Ја то углавном радим у послеподневним часовима. Мој радни дан у странци или у Скупштини траје отприлике негде до 14 часова, после тога се мало одморим, прилегнем једно пола сата до сат времена и радим до касних вечерњих часова и то сваки дан ако тог дана не гостујем негде у некој емисији на локалној телевизији. И суботом и недељом само радим, читам и пишем.

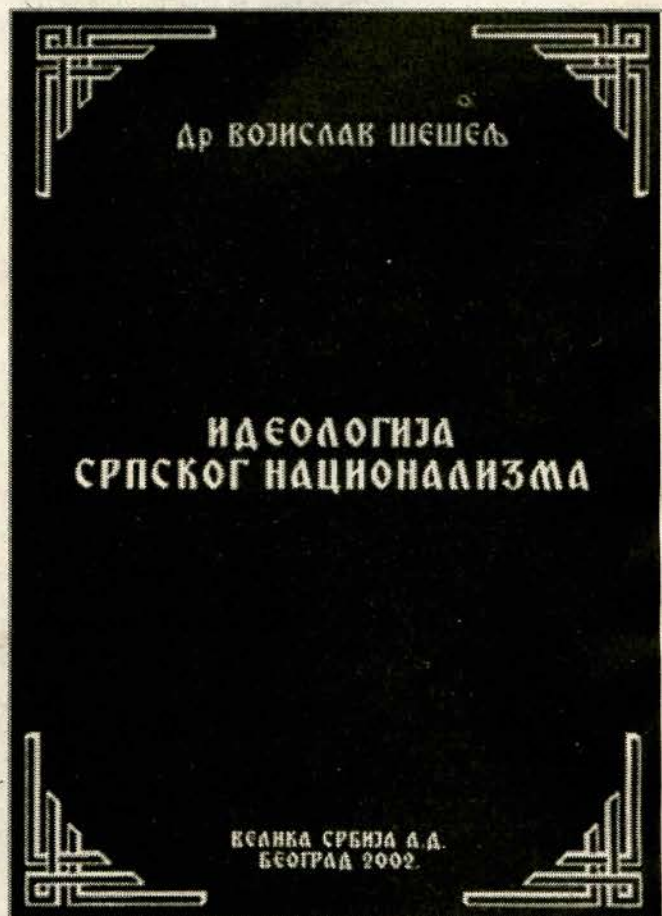
Ја сам се сав овоме посветио, ја избегавам било какве активности које значе губљење времена са овог аспекта. Ја више нисам ни толико млад да би ме привлачио јавни живот, кафански, кафићи, ресторани, ноћни клубови и тако даље.

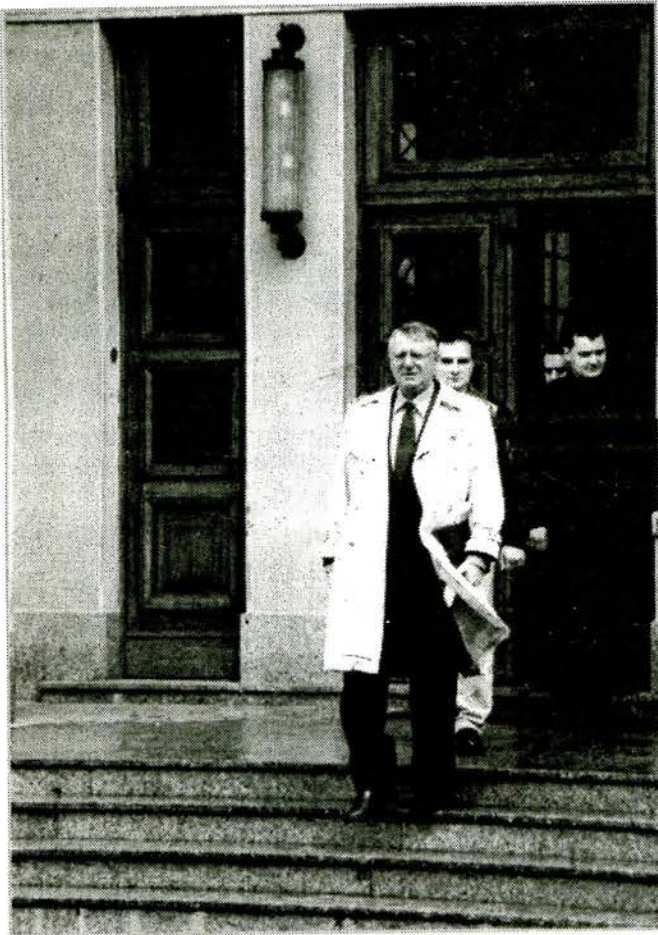
Ја углавном нигде не излазим, врло ретко ако је нека свечана вечера за неке стране госте приређена, а то се ретко дешава. Сав се, дакле, посвећујем овом раду. Своје књиге пишем код куће.

Имам око 7.500 књига у својој кућној библиотеци. Све су те књиге пре свега из области друштвених наука, филозофије, историје, економије, политичке теорије, социологије, а наравно имам и све квалитетније што је објављено на нашем језику из области белетристике. Поред овога ја интензивно читам дела лепе књижевности, романе пре свега, и доста сам упућен посебно у српску књижевну продукцију, то редовно пратим и трудим се да прочитам све оно што је највредније. Већ одавно не могу да стигнем да прочитам све оно што изађе на одређен начин. Некада сам много више читао, наравно имао сам и много више времена на располагању, јер партијски и парламентарни ангажман много времена захтевају и много напора.

За 12 година изашло 1.700 бројева „Велике Србије“

Поред свега тога о чему сам вам говорио, ја сам покренуо и издавач листа „Велика Србија“. Изашло је већ више од 1.700 бројева за ових 12 пуних година излагања. Захваљујући добровољним прилозима чланова странке, симпатизера и тако даље ми смо у могућности ово још увек да делимо бесплатно и да оне прилично редовно излазе. И оснивач сам часописа за филозофију, друштвене науке и политичку критику „Српска слободарска мисао“. Већ је изашло 15 обимних свезака тог часописа. Данас треба да се појаве из штампе још бројеви 16, 17 и 18, последња четири броја садрже комплетно суђење Слободану Милошевићу пред Хашким трибуналом. Ми сматрамо да то има огроман историјски и практично-политички и правно-теоријски значај и

хтели смо да то сачувамо од заборава. Јер ја сам убеђен да ће Милошевићево суђење наредних неколико година заокупљати пажњу правних научника, теоретичара, да ће бити проучавано са разних аспеката.

Успели смо да објавимо три дебела тома репринт свих бројева „Велике Србије“ из 19. и почетка 20. века. Осам пута је раније излазила „Велика Србија“. У 19. веку од 1888. до 1893. године, дакле пет пуних година као дневни лист, 1903. издаје се непуну годину дана. Затим, 1914. постојала су два одвојена издања, нишко и ваљевско. Солунско издање 1916, 1917. и 1918. и два издања од 1920. до 1926. године. Једно од та два издања је било издање тадашње Српске странке која је била и парламентарна.

Политика тражи огроман ангажман, огроман рад и активна политика захтева да је човек теоријски поткован. Наравно, ја не очекујем да ћу дати неки велики допринос политичкој теорији. Велика дела политичке теорије стварали су они који су се искључиво тиме бавили, дакле, који су се апсолутно на то концентрисали. Ја немам тако велике претензије, зато остајем при писању овог уџбеника који ћу до краја да урадим, дакле, да обрадим у потпуности све основне категорије политичке науке у оквиру уџбеника „Политички систем“, студију о емигрантском делу Лазе Костића, „Српски народ и нови светски поредак“ и имам у плану да радим још по питању југословенског комунизма. У плану ми је књига „Несрећа југословенства и зло комунизма“. Ако поживим још неко време и ако ме здравље послужи надам се да ћу успети ту књигу да урадим онако како желим.

И желео бих да напишем књигу о историји српске политичке мисли. То би можда била завршница мог животног века, ако се испуне сви претходни услови, пред крај, као када бих сумирао сво своје досадашње истраживање, изучавање српских политичких мислилаца, српске историје, то бих заокружио кроз ту књигу.

После Другог светског рата група дисидената илегално је у шапирографисаном издању штампала лист „Велика Србија“, изашло је неких 16, 17 бројева. То је групација омладине позната под називом „Бели орлови“, то је српска националистичка омладина. Многи од њих су заглавили по заговорима под комунистичким режимом, али никада није откривено ко је штампало то издање „Велике Србије“, никада нису похватани аутори и издавачи.

Новинар: Пишете ли можда неку врсту дневних бележака које би преживеле суд времена?

Др Војислав Шешељ: Не. То ми је мало претенциозно.

Новинар: Мислио сам као неки интимни дневник веза за актуелне дневне проблеме.

Др Војислав Шешељ: Не, ја мислим да политичари бивају често некоректни ако то раде. Они себи често дозволе да пишу и о приватним разговорима, а да нису обавестили саговорника да ће то једног дана угледати светло јавности. Ја то не радим, све своје дневнополитичке ставове ја заправо изразим кроз јавне наступе, скупштинске говоре, интервјуе, конференције за штампу и тако даље. Ту дакле, ништа не остаје непознато. Е сада, кључно је питање које сте ви поставили, да ли ће нешто од овога преживети суд времена? Ја сам убеђен да хоће, зато што је ово у правом смислу речи документарна хроника нашег времена из угла Српске радикалне странке. Наравно, тај субјективни моменат је присутан, као што је присутан у свим другим случајевима. Али мислим да ће ова грађа, овај материјал бити незаменљив свим историчарима који буду истраживали време у којем ми живимо, јер читав низ детаља из нашег политичког живота на овај начин остаје сачуван. Људи нису спремни да чувају новине. Новина је толико да то више један човек не може све да обради, али када се то на један кондензован начин овако укоричи, онда остаје за будућа покољења, остаје, ако ништа друго, у библиотекама и изазива интерес, пре свега, оних који за то стручно буду заинтересовани.

Што се тиче уџбеника „Политички систем“ ја се надам да ће он преживети свог аутора и на тај начин га и радим да буде свима разумљив, једноствено написан, без употребе страних речи и израза, да буде читљив и онима који немају неко више образовање. Знате, да буду у стању да разумеју основне политиколошке категорије.

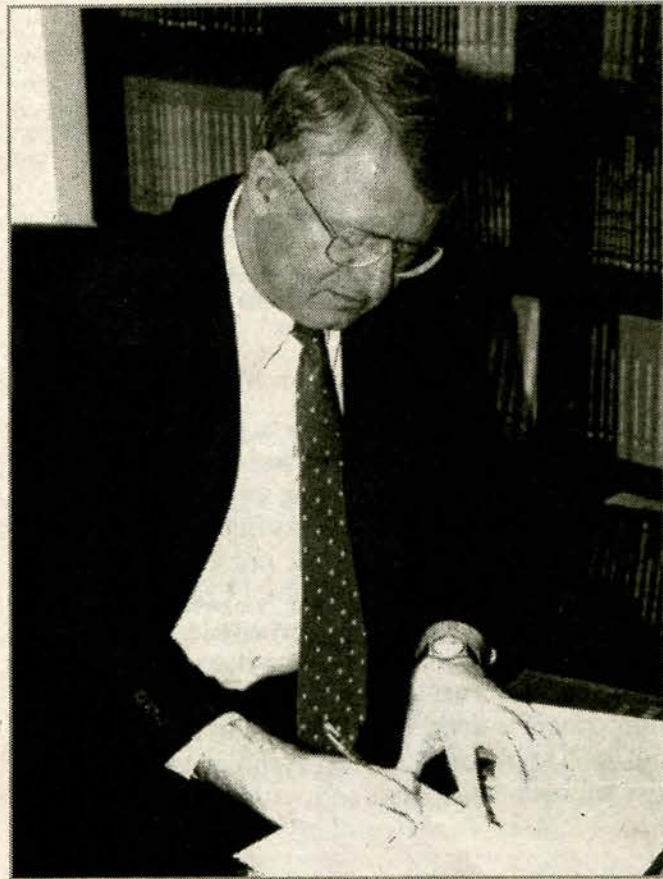
Рано интересовање за политику

Новинар: Који догађај из вашег живота можете означити као преломан, који је на неки начин дефинисао и трасирао ваш животни пут и политичку каријеру?

Др Војислав Шешел: Па, тешко ми је да издвојим један појединачан догађај. Мој живот је био веома буран. Ја сам веома рано почео да се бавим политиком. Интерес за политику сам већ као основац показао. Ја сам негде у петом или шестом разреду основне школе сваки дан читао „Политику”. Мој отац је непрекидно читао „Политику” која је тада важила као најозбиљнији дневни лист, а ја се сећам да сам сваког дана почео да читам „Политику” када је „Политика” почела да објављује мемоаре принца Ђорђа Карађорђевића „Истина о мом животу”, ја сам тада био основац.

Највише сам волео да читам чланке из спољне политике, пошто је унутрашња политика била веома стерилна, једнообразна, унутар једнопартијског система, у правом смислу речи није имало из новина шта да се сазна. Прави политички догађаји били су сакривени од јавности. Али сам зато интензивно пратио спољну политику. Као гимназијалац сам већ био политички активан, омладински активиста, акцијаш, командант бригада на радним акцијама, после командант разних маршева. Био сам феријалац, председник школског комитета омладине, студент-продекан, председник факултетског Одбора савеза студената, чак и партијски секретар, али не професионално, него на факултету.

То је дакле, био неки почетак политичких активности у правом смислу речи. Ја сам бунтовничко расположење веома рано показао, још као гимназијалац. Као председник школског комитета омладине ушао сам у сукоб са директором школе и групом професора због различитих неправилности, кршења закона, статута, самовоље, налазио сам и неке афере већ тада. Али су ми на брзину тамо, чак противзаконито изгласали јединицу из владања, па је Савет гимназије оборио ту одлуку, тако био је читав низ перипетија. Тада сам први пут био партијски кажњен, изречена ми је партијска критика. И то нису могли на партијској организацији да изведу него су тај дан организовали пријем нових чланова,

ва, ђаке трећег разреда су масовно примили, а друга тачка дневног реда је било моје стављање на тапет, тако да су уз помоћ тих новопримљених који су одмах дизали руке јер су их њихови професори довели, променили однос снага приликом гласања.

А када сам избациван из Савеза комуниста 1981. године то нису смели да ураде на Факултету политичких наука на коме сам био професор, доцент, јер сам био веома омиљен међу студентима, и онда су ишли директно на Општински комитет. Седница је трајала шест сати, сви они из комитета с једне стране, ја с друге стране стола и можете ли претпоставити ко је победио. Ја сам победио, а они су ме гласањем искључили. А ја сам остао победник и то се показало наредних година. Нико од њих се не хвали јавно ни како ме је хапсио, ни како ме је осуђивао, ни како ме је избацивао. То сматрају неким можда срамотнијим делом своје биографије.

Склоност ка правној науци и политичкој теорији

Новинар: Да ли би се Војислав Шешелј у неким другим околностима определио за неку другу каријеру, или би борбени дух поново одвукао у политику?

Др Војислав Шешелј: Па, не верујем да бих се определио за било шта мимо права и политике. Правна наука и политичка теорија су ме превасходно привлачиле. Могуће је у неким мирнијим временима да се не бих активно бавио политиком, него бих се искључиво посветио научном раду, универзитетској каријери. Међутим, упркос том активном бављењу политиком ја сам достигао највише универзитетско звање, звање редовног професора, на основу својих радова, на основу својих дела, својих књига, тако да сам ја што се тога тиче постигао сатисфакцију. Ја сам лично убеђен да би квалитет тих књига био неупоредиво бољи и да бих имао много вреднију монографију те студије, да сам се искључиво бавио правном и политичком науком.

Не може се човек озбиљно бавити, посебно уставним правом, али и другим правним наукама, да се не бави политичком теоријом. Те две науке су заувек веома, веома повезане, нераздвајно повезане. Ја сам се бавио и економијом, социологијом, значајно и психологијом, филозофијом, посебно политичком филозофијом.

Новинар: И за крај само још једно питање, шта можете да поручите младој генерацији која се опредељује за научноистраживачки рад или за активан политички ангажман?

Др Војислав Шешелј: Човек заиста вредне резултате постигне ако се у потпуности посвети свом послу, било шта да изабере. Прво, треба да изабере оно за шта заиста има талента, то је веома важно. Бог је људима дао различите таленте, ниједног човека није оставио без талента. Онај ко није умео да пронађе за шта је талентован, тај није имао ни добро васпитање, ни добро образовање, а можда је био лењ па се није потрудио, али свако сигурно има таленат за неку област људских делатности. Човек треба да одабере оно што му заиста лежи, оно што с вољом ради. Срећан је онај човек који се читавог живота професионално бави оним што воли да ради. То је заиста срећан човек и нема великих резултата без потпуног посвећивања послу. Наравно, човек мора да се посвети и породици, мора да се посвети и деци, без тога нема комплетне личности. Човек који се паралелно с тим не посвећује и породици и деци не може да да врхунске резултате, нека фалинка постоји, поготово не у активној политици.

Новинар: Ја вам захваљујем.

Др Војислав Шешелј: Хвала и вама.

БЕДА УМЕСТО СКУПИХ АУТОМОБИЛА И ЛЕТОВАЊА У ИНОСТРАНСТВУ

„И нећу да вас лажем попут Коштунице, Лабуса и сличних, који вам опет сада дају празна обећања. Који опет покушавају да вас обману, преваре. Обећавају велике плате, пензије, добро здравство, добро школство, пуну запосленост. Као да им Србија може икада поверовати”, говорио је лидер радикала а народ је упијао сваку његову реч. „Давно смо можда некада били опуштени и веровали смо али сада је моменат када свако од нас као патриота и грађанин ове земље мора да уради оно што је за њу најбоље” каже Вера некадашњи банкар. Њена колегиница, такође сада на бироу рада додаје „после добијања отказа живот ми је из корена промењен. Децу сам требала још да школујем, муж ми је у пензији и за то немамо пара”, и она каже да посао може да пронађе једино као бединерка што у шестој деценији, по њеним речима није нимало лако.

Српска радикална странка је, 25. септембра 2002. године, у Београду, одржала митинг на коме је представљен програм њеног кандидата за председника др Војислава Шешеља. Ово је кратак запис разговора који је вођен са некима од присутних. Можда у њиховим судбинама пронађете своју животну причу. Људске судбине данас у Србији тако много личе једна на другу

„Дали су лажна обећања, обећавали су велике плате, велике пензије, обећавали су јефтину струју, бесплатно школство, бесплатно здравство, пуну запосленост”, већина присутних на митингу Српске радикалне странке на платоу испред Савезне скупштине, у речима др Војислава Шешеља проналазила је себе. Скупили су се људи из свих делова Београда да послушају речи лидера радикала. У томе их није омела ни киша ни прохладно време за то доба године. Неки су лично дошли да се увере шта нуди програм Српске радикалне странке, други кажу не верују телевизији а још мање режиму. Сви желе промене и боље сутра. Неки од њих тврде, да им је неко пре две године, причао како ће данас да се живи у Србији, не би му веровали. Они друге тврде да су од самог почетка знали шта им ДОС на власти доноси. Трећи су тихи некако их срамота властите беде.

Све је притисла велика беда и туга. Већина њих живи од мале плате и пензије. Многи ће се већ сутра наћи на улици без посла. Има и оних прогнаних са Косова и Метохије који верују да једино радикали могу да заштите национални интерес.

Пензионерка Милена, која је са 52 године отишла у инвалдиску пензију, протекле две године оцењује као изузетно лоше. Србију упоређује са Колумбијом и видно огорчена каже да мафија данас влада државом. За ДОС-овску власт каже да је обична тровачица, упоређује је са Лукрецијом Борџијом. Једино што за разлику од Борџије, како сматра Милена, ова власт трује сопствени народ и продаје земљу.” Никада нисам лошије живела. Србија тренутно може да се пореди једино са Аргентином, која је потпуно банкротира-

ла или Колумбијом у којој је власт у рукама организованих кланова", каже саговорница и додаје да је до петог октобра живела релативно добро. „Динкић ми је сада узео све паре које сам поштено зарадила у Ираку. Око 10.000 долара ми је нестало стечајем „Југобанке". Сада живим од пензије, тачније животарим као и сви. Имам болесно дете", каже наша саговорница. На приче о томе да пензионери могу да буду задовољни јер им се пензије редовно исплаћују и на време, огорчено и револтирано одмахује главом, каже да је од тога мала вајда. „Моја мајка, из два дела, има пензију око 4000 динара а рачун за струју јој је стигао на 3000 динара. Рачун за телефон 1700 динара. Од чега она да плати те рачуне и од чега она да живи. Жена мора понекад и да једе, хтели то да признају ови на власти или не. Да нема нас који јој помажемо она више неби била жива", завршава жена огорчено, додајући да је дошла да сруши багру на власти. Напомиње да би волела да режим оде уз песму „Свилен конач". Верује да ће до промена доћи.

„За годину дана обећавали су вам нови скуповени аутомобил, за две године нову кућу, нов стан и летовање у ино-

странству. И шта се десило, Србија је данас у највећој беди и сиромаштву у својој целокупној историји", речи др Војислава Шешеља, наилазе на одобравање масе. Свако налази за сходно да се пожали присутнима на своју личну судбину. Судбине углавном личе једна на другу.

Педесетогодишњи Мирко Милићевић по занимању шофер, избегао са Косова и Метохије тачније из Приштине, каже да се сваки дан живи све горе. Сада живи у Београду и каже да је успео некако да се снађе али да је све то врло неизвесно. Тренутно не види никакву могућност да се врати у свој завичај. Каже садашња власт је обећала пре две године, када су изашли из Приштине, да ће Србима ускоро бити омогућен повратак али, према његовим проценама, од тога нема ништа. Све се завршило само на обећањима. По том питању ништа се није десило. „Чак и оно мало Срба који су остали у Приштини или живе у гету или су и они исељени. Сада је ситуација много гора на Косову и Метохији, него, када смо га ми пре две године напуштали". Најављен повратак Срба на Косово и Метохију оцењује као врло ризичан и неизвесан, готово без икакве перспективе. У протекле две

Довели стручњаке из иностранства а за нашу омладину нема посла

„ДОС је изневерио све људе који су за њих гласали у очекивању бољег живота. Не везујем то само за партијско опредељење, јер сви ми имамо своје име и презиме и свој образ и земљу", каже саговорница која додаје да је 28 година радила у „Инвест банци". „Тренутно не могу нигде да се запослим сем да будем бединерка и то неком помоћнику министра који је дошао из иностранства јер има средства да то плати". Неколико њених млађих колега из стечајних банака успело је да се запосли али колико је њој познато нико у својој струци. „Ми смо препуштени сами себи, немамо никакву социјално-психолошку подршку. При томе имамо још много до пензије с обзиром да је Закон о раду и пензијама промењен. Наше присуство на митинзима је начин да се нешто промени. Драго ми је да видим овде страшно много пристojног света. Верујем у господина Шешеља и све напредне снаге овог друштва које ће да изврше промене".

Србија тренутно без будућности

„Данас се у Србији живи лоше, никако”, каже професор некадашњег филозофског факултета у Приштини, сада је факултет из Благац премештен у Косовску Митровицу. Каже да је ситуација доле изузетно тешка али да је Косовска Митровица изузетно жив град, пун омладине. Са породицом још увек не намерава да се тамо пресели јер се нису стекли услови за нормалан живот. Он сматра да је у Србији данас врло тешко пронаћи посао поготово из његове струке јер се прво проверава политичка подобност. До сада он лично није имао таквих проблема али људи у његовој околини да. „Расписивање конкурса за посао је такође посебна прича. Све се држи под контролом режима”, каже он и додаје да је Војислав Шешељ једини истински патриота.

године по његовим речима у Србији се ништа није променило, нити су неке ствари кренуле набоље.” Свака два месеца мењам посао. Таква су времена да нигде не могу да се запослим за стално. Послодавци не желе да примају нове раднике. Ако вам дају посао то је на одређено време и тада се према вама опходе јако лоше”, каже он.

На митинг је дошао јер је члан Српске радикалне странке, коју сматра једином меродавном да промени ствари у земљи. Нада се њеном успеху на изборима, додајући да долази на митинге сматрајући да на тај начин даје барем мали допринос да се ствари промене. На тврдње, челника ДОС-а, да уколико радикали дођу на власт Србији прети изолованост, одговара да то није тачно али и да је то тако да нема ничег страшног у томе.” Нека и буде тако. И Мексико живи толико година изолован. Живели смо и ми тако током деведесетих година, када смо примали пет марака плату, па смо живели и опстали”

Јовица Трајковић је такође расељено лице са Косова и Метохије, тренутно нигде не ради. И он је разочаран променама, више је очекивао. О повратку у тазбину, под постојећим условима, не размишља, једино ако буду основане српске енклаве. У Приштину, не верује да ће се више икада вратити. Тамо му је остао стан и остала имовина. У Београду живи код рођака. За разлику од њега, супруга је успела да му нађе посао, па се, према његовим речима, на тај начин некако крпе. „Избеглице се све више у Србији заборављају. У почетку су нам и давали неку помоћ а сада је она све минималнија или у потпуности изостаје. Не можемо да се ослонимо на ту помоћ”, каже саговорник и помало носталгично додаје да иде на све митинге где се окупљају Срби, пре свега прави родољуби. На митинг радикала дошао је да би чуо шта Војислав Шешељ има да каже, пре свега по националном питању, иначе сматра да је он један изузетно паметан човек и политичар.

Страх од отказа

„Слагали су, преварили, обманули. Већ су 350.000 радника отпустили, најављују још 400.000 отказа. Струја је шест пута скупља, хлеб, млеко, све животне намирнице”, обраћа се др Војислав Шешељ окупљеној маси испред Савезне купштине.

Драгана нарочито погађа прича о отказима, страхује да ће и он убрзо да се придружи армији незапослених. Недавно је загазио у пету деценију живота и страхује да ће да изгуби своје радно место у Југословенском речном бродарству. Као и већина присутних верује да ће добити отказ и да ће после дугогодишњег радног стажа морати да иде на биро за запошљавање.” У фирми се већ прича да ће да смање број радника. Мало радим па мало се одмарам код куће, и тако у круг. Због тога је и плата мизерна. Већ се у фирми прича да ће нас 600 добити отказ”, каже он и додаје да се од петог октобра ништа није променило и да је то немогуће све док правни људи и стручњаци не дођу на власт. По њему Србији су

потребни људи који ће нешто добро да ураде за њу и њен народ. Поред Драгана запослена је и његова супруга која такође има мизерну плату.” Две плате, поготово као наше, не значе ништа. Купујемо само оно најосновније, када то кажем мислим искључиво на храну. За неке друге потрепштине немамо пара, поготово за изласке, путовања, проводе. Не идём ни у позориште ни у биоскоп, купујемо само оно што морамо”, каже Драган и додаје да је дошао да подржи Шешеља јер му је жеља да он победи, сматрајући да је то човек који може много тога доброга за Србију да уради.

И Бобан је, али као члан Социјалистичке партије Србије, дошао да подржи др Шешеља. Каже да је већина његових партијских колега послушала Слободана Милошевића и да

подржава кандидатуру лидера радикала. "Могао бих да живим много боље али с обзиром на тренутну ситуацију не могу тако нешто да очекујем. Доћи ће и наших пет минута па ћемо онда видети", каже бави се економијом и тренутно не може да живи од своје плате. Дошао је као и остали да да подршку некоме ко може да скине ДОС. „Људи су на ДОС огорчени, због велике беде и немаштине. Велики број фирми је отишао под стечај, на тржиште рада сваки дан долазе нови радници а посао нису нашли ни они који га чекају годинама", каже Бобан. Према његовим речима људи који су гласали за ДОС много су се разочарали. „Мислили су да ће паре да дођу из иностранства, да ништа неће морати да се ради. После само пар дана видели су да нема ништа од Запада па им је сада криво што су гласали за ДОС", каже Бобан и поручује да Србија мора кренути даље.

Говор Војислава Шешелја наставља да допире до свести окупљене масе људи. „Србијом данас влада најгора мафија. Сви главни мафијаши најбољи су пријатељи председника Владе Зорана Ђинђића" Из публике додајују непристојне речи на рачун премијера Ђинђића а лидер радикала им узвраћа "Браћо и сестре зна већ и Зоран Ђинђић". На тему мафије као да сви присутни имају много тога да кажу. Два мушкарца погрдно говоре о министру полиције Душану Михајловићу и његовој „Лутри", старија госпођа спомиње Горана Весића а њена пријатељица сурчинску мафију.

Распродаја српске привреде, криминал и корупција сметају и Марији која је економиста и како каже не живи тако лоше јер се бави приватним послом, али је разочарана многим другим стварима. "Највише ме боли што се Србија продаје парче по парче. Што нам долазе странци, који стално постављају неке услове. Томе никада нема краја. Економска ситуација је изузетно лоша и мораће да се уложи много напора да би се нешто побољшало. Странци су нам све упропастили. Ударили су нам санкције, бомбардовали су нас, разбили су нам државу и то је врло тешко сада исправити. Сем тога ти корени вуку још из доба Тита. Стратегија развоја земље била је погрешна од самог њеног почетка",

иако није члан Српске радикалне странке на митинг је дошла да би се сама уверила шта причају радикали, јер не верује телевизији. По њеним речима телевизија у главном лаже.

„Данас се у Србији живи лоше, никако", каже професор некадашњег филозофског факултета у Приштини, сада је факултет из Блага премештен у Косовску Митровицу. Каже да је ситуација доле изузетно тешка али да је Косовска Митровица изузетно жив град, пун омладине. Са породицом још увек не намерава да се тамо пресели јер се нису стекли услови за нормалан живот. Он сматра да је у Србији данас врло тешко пронаћи посао поготово из његове струке јер се прво проверава политичка подобност. До сада он лично није имао таквих проблема, али људи у његовој околини да. „Расписивање конкурса за посао је такође посебна прича. Све се држи под контролом режима", каже он и додаје да је Војислав Шешел једини истински патриота. "Једино су он и Краљ Петар ослободилац, ишли на фронт заједно са народом. Увек је давао подршку свом народу ма где год он био. Док су други издавали Србију и бежали из земље, Шешел је бранио Српство", каже он. Са пуно огорчења констатује да је читава садашња власт издајничка. „Са мог факултета многи професори подржали су кандидатуру Војислава Шешелја. То су по мени истинске патриоте", завршава професор Атлагић.

Професоров пријатељ машински инжењер Раде Стоисављевић, сада у пензији, каже да је највише огорчен што млади у овој земљи немају никакву перспективу. „Ја сам успео нешто да стекнем али шта ће млади са оваквим режимом и издајницима, који владају овом земљом", има два одрасла детета и волео би да је пред њима нека светла будућност али ње тренутно нема. По њему власт треба да се стиди својих изјава да пензионери треба да буду задовољни јер се пензије исплаћују на време. "Питам ја вас ко је зарадио те пензије садашња власт или ми који смо их зарадили. Оне и треба да се исплаћују на време а не неко да се хвали, како нама на тај начин чини услугу, он је у обавези да то ради", каже Раде Стоисављевић.

Госпођа Вера каже да није члан Српске радикалне странке али да је дошла на митинг сматрајући да је то једина странка која овог момента може да заустави ово што се догађа. „Ја сам бивши банкар и драго ми је да на овом скупу видим јако много мојих колега. У овом тренутку у Србији има преко 700 хиљада незапослених. Ми који имамо преко педесет година, са свим обећањима које је премијер Ђинђић обећавао, не можемо да се запослимо. Он је довео људе са стране а наши млади се не запошљавају. Дефинитивно ова земља срља у пропаст и једино Шешељ може својом упорношћу, храброшћу и својим ставом нешто да промени. Чини ми се да је дошло време да се у овој земљи нешто радикално промени”, каже саговорница. „Људи више не могу да примају информације које им се сервирају. Давно смо можда некада били опуштени и веровали смо али сада је момент када свако од нас као патриота и грађанин ове земље мора да уради оно што је за њу најбоље”. Њена колегиница такође сада на бироу додаје” У једној сам великој депресији. Чини ми се да сам заборавила више и да причам. Осећам се крајње понижено и лично и као грађанин ове земље. Осећам се као једна обична крпа о коју свако може да отре своју ногу. После добијања отказа живот ми је из корена промењен. Децу сам требала још да школујем, муж ми је у пензији и за то немемо пара”, и она каже да посао може да пронађе једино као бединерка што у шестој деценији, по њеним речима није нимало лако. „Више нисмо у тој физичкој снази да би могли да радимо такве неке физичке послове. Питате ме како живим а ја не знам шта да вам одговорим, јер не знам ни сама како, од данас до сутра, без икаквог достојанства”, каже она.

Митинг је завршен. Киша је престала да пада над измученом земљом, а људи су кренули својим кућама, свако са својом муком и судбином, сањајући свој сан о својој земљи и личној срећи.

Зашто је једино др Војислав Шешељ
у предизборној кампањи обишао Куршумлију?

ИСТИНА НЕКОМЕ НЕ ОДГОВАРА

Некада је Стефан Немања на подручју данашње Куршумлије започео државност Србије. Својевремено је данашња Куршумлија била и центар те немањичке државе. Садашња власт је тај крај заборавила. Тамошњи житељи, од којих већина живи у тешком сиромаштву свакодневно страхују за свој живот, због честих упада наоружаних шиптарских банди на територију општине. Страх је појачан после убиства једног мештанина кога су Шиптари убили док је чувао стоку, тврди Миодраг Шћепановић, из села Мачја Стена. Пошто се становништво углавном бави пољопривредом и сточарством, према његовим речима, њихова егзистенција је опасно угрожена. Ствари се додатно компликују због дозвола које се морају прибавити да би им било дозвољено да обрађују своје њиве. Исељавања су готово свакодневна. Људи продају своје куће и одлазе или у Куршумлију, Прокупље, или у друге делове Србије. То је нарочито изражено у оним селима која су близу „линије раздвајања“ са Косовом и Метохијом

Србија је закорачила у реформе, тако тврди Влада Републике Србије. У телевизијском споту републичке владе „Поносни на Србију“, становници Србије свакодневно се обавештавају шта је Влада урадила за последњих годину дана. Резултати из телевизијског спота делују импресивно, веће плате, пензије, већи животни стандард, 500 километара изграђених путева. Житељи општине Куршумлија на југу Србије од Другог светског рата чекају да им власти изграде путеве, инфраструктуру, уведу телефоне, побољшају услове живљења. Некада је ова општина имала око 80.000 становника због великог сиромаштва и свакодневних шиптарских претњи, исељавања из овог краја су свакодневна појава. Срби будућност продају своје куће и напуштају тај крај, покушавајући да свој живот наставе негде другде. Општина Куршумлија данас има свега око 20.000 становника. Нерешено национално питање, велика беспарица бацају у очај тамошње житеље и наводе их на размишљање шта су згрешили када су их републичке, савезне и општинске власти заборавиле и препустиле себи самима.

Политичари ДОС-а нерадо свраћају у овај крај а и сам народ каже да немају шта тамо да траже јер су изневерили њихово поверење. После завршетка првог круга избора за председника Србије показали су да им је веома важно национално питање јер како кажу желели би да коначно знају докле досежу границе. О реформама, које пропагира Влада, нерадо говоре, кажу, код њих је време стало још пре пар десетина година а такво стање сигурно неће да промени Мирољуб Лабус.

На управо завршеним председничким изборима, на југу Србије као и на Косову и Метохији, др Војислав Шешељ председнички кандидат Српске радикалне странке, остварио је убедљиву победу, у односу на своје противкандидате. У готово свим општинама међу којима се истиче Куршумлија, др Војислав Шешељ освојио је толико гласова колико су освојили сви остали кандидати заједно. Српска радикална странка забележила је добре резултате и у Прокупљу, Блацу, Житорађи. Резултати су импозантни ако се

узме у обзир у каквим условима је Српска радикална странка, деловала на тим просторима. Радикали су као и у остатку Србије, тако и у Топличком крају били ускраћени за медијску заступљеност или пак подршку, какву су имали остали кандидати.

Са проблемима уочи самих избора сусретали су се и бирачи. Велики број бирача расељених са подручја Косова и Метохије, који су били потенцијални гласачи, др Војислава Шешеља, нису били уписани у бирачке спискове. На дан избора људи су лутали од једног до другог места покушавајући да сазнају да ли су уписани на неком бирачком месту. Међутим, све је било узалудно. Како истиче Вукић Вукосављевић народни посланик Српске радикалне странке из Куршумлије, ДОС је вршио притисак на људе да гласају за њиховог кандидата, као што је то некада радио СПС и ЈУЛ. Директори појединих фирми међу којима се истицао Славиша Ристић директор „Копаноника“, члан Демократске странке, вршио је притисак на запослене да гласају за Мирољуба Лабуса, као и да својим потписом подрже кандидатуру бившег начелника генералштаба Небојше Павковића.

Људи који су гласали некада за ДОС покајали се

Говорећи о изборима 2000. године, и оних од пре неколико дана Вукосављевић истиче да се много тога променило, пре свега однос и поверење бирача према једнима, другима или трећима. Како он каже променило се схватање људи, који тамо живе, шта је њихов приоритет. Да ли је приоритет економски интерес, или је на првом месту национални интерес па онда све остало. „Ми смо и пре тврдили и сада тврдимо да не може да постоји никакав напредак у економском смислу, не само код нас већ свуда у свету, уколико нису заштићени национални интереси“, каже саговорник. Приче о заборављености оних људи који тамо живе су свакодневне али како каже Вукосављевић, корени заборавности су много дубљи.

Према његовим речима они нас враћају у доба Другог светског рата, доба комунизма, СПС-овске власти. „Куршум-

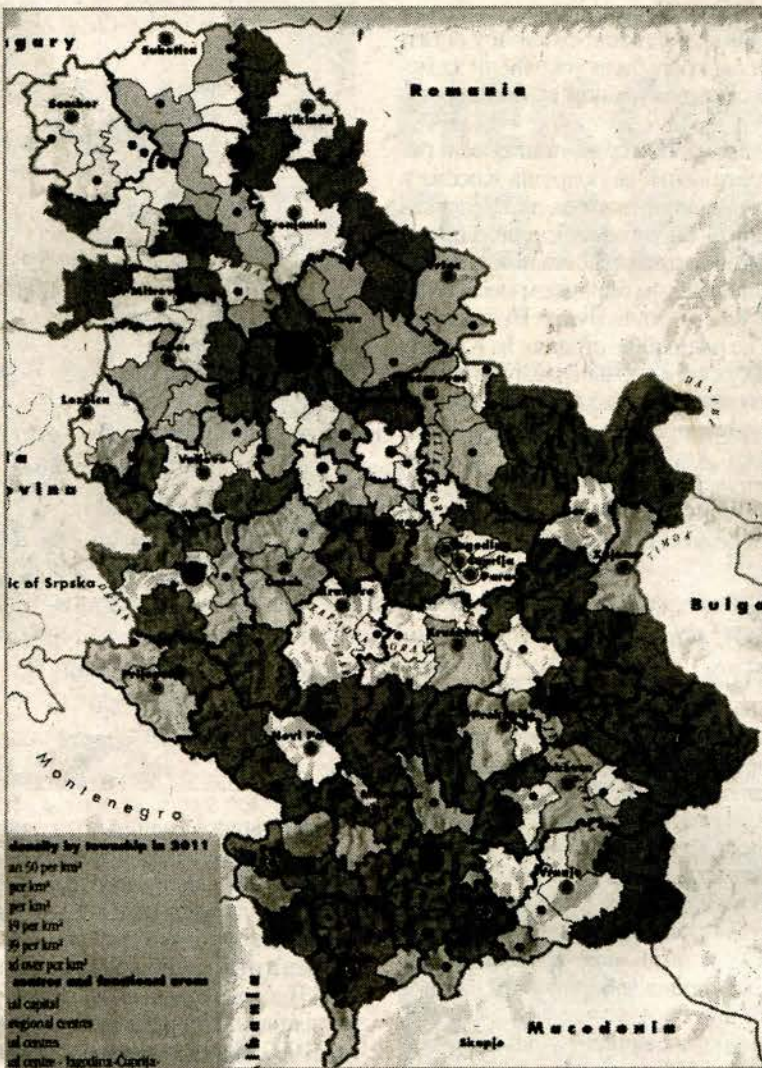

милија и њена околина познати су као четнички крај. Тамошње становништво је за време Првог и Другог светског рата страдало у великом броју. Као храбри људи, борећи се за своје идеале, нису штедели себе и своју имовину. Након другог светског рата, ваљда због своје одређености, овај крај је у потпуности заборављен и запостављен од тадашње власти“ Вукосављевић своју причу поткрепљује чињеницом да је тај крај након рата имао око 90.000 становника а сада свега 20.000. Запостављање и неулагање у тај крај утицало, је према његовим речима на иселавање.

Потписи за кандидатуру Небојше Павковића прикупљани у режији ДС-а у просторијама ДХСС

Како истиче Вукић Вукосављевић, народни посланик Српске радикалне странке из Куршумлије, ДОС је вршио притисак на људе да гласају за њиховог кандидата као што су то некада радили СПС и ЈУЛ. То је била пракса по многим предузећима, када су директори приморавали своје раднике да гласају за одређеног кандидата. Једна од таквих радних организација која је вршила притисак на своје раднике да гласају за одређеног кандидата је дрвна индустрија „Копаноник“. Директор овог предузећа Славиша Ристић који је по потреби мењао странке да би се на крају обрео у Демократској странци вршио је притисак, иако он каже да је у питању само мала сутестија радницима, да гласају за кандидата Демократске странке Мирољуба Лабуса. Ристић је користио објекте предузећа за лепљење плаката Мирољуба Лабуса а раднике је користио за скупљање потписа за кандидатуру Небојше Павковића. Прикупљање потписа за Небојшу Павковића у Куршумлији обављена је у режији Демократске странке а у просторијама Демокришћанске странке Србије. Радници „Копаноника“ који су радили у првој смени пуштени су пре истека радног времена и у пратњи одређених „кадрова“ предузећа и ДС, долазили су у просторије Демокришћанске странке Србије, да дају своје потписе за кандидатуру Небојше Павковића. Радници друге смене, тог предузећа, су у групама од три до пет особа излазили с посла и такође потписивали кандидатуру и враћали се на посао. „Потписивање подршке кандидатури бившег начелника генералштаба Небојше Павковића одвијало се под присмотром Демократске странке. Сви радници „Копаноника“ под патронатом свог директора Славише Ристића отишли су и подржали Небојшу Павковића“, каже Вукосављевић и додаје да „Копаноник“ запошљава око 1200 радника.

Са променом система и доласком вишестранаџа народ је очекивао да ће се власт окренути и овом крају и решавању животних проблема житеља куршумлијске општине. То се међутим, није десило. „Нисмо ми много тражили. Желели смо да нам се изграде само путеви и остала инфраструктура како би се приближили прво остатку Србије а онда и остатку света. Године 2000. народ је поново кренуо у промене. Како се касније испоставило није се ни тада гласало за ДОС већ за корените промене рачунајући да ће се са њима променити и однос власти према овом економски заосталом крају. С обзиром да се зна да у досовској власти има пуно комуниста, било је за очекивати, за оног ко имало познаје прилике у политици, да неће доћи до промена. Међу народом је завладало велико разочарење. Није више био у питању само тај економски фактор већ и бојазан за сопствени живот јер шиштарске банде често залазе на територију наше општине”, истиче наш саговорник.

бије очигледно је да се однос снага променио и да они сада не заступају већинско становништво. „Мораћемо да седнемо и да поразговарама на ту тему јер очигледно да нешто мора да се промени. Тај однос снага би био промењен а ко би с киме ишао у коалицију то би се видело јер очигледно да нико не би имао већину”, каже Вукосављевић.

Локална власт тренутно негира постојање било каквих проблема у општини. Председник општине негира да се Срби због бојазни за свој живот иселљавају из овог краја као и постојање пушкарања на „линији раздвајања” са Косовом и Метохијом. Објашњавајући такво понашање локалних власти Вукосављевић каже да је то негирање вероватно присутно зарад љубави коју ова странка гаји према Шиштарима или пак да код општинара постоји жеља да се смире настале тензије у општини. „Волео бих да је ово друго у питању, али сам врло скептичан. Од народа не треба крити ништа, па ни стање у општини била ко-

Председник општине жели да прикрије истину о безбедносном стању у општини

У општини је тренутно на власти окрњени део ДОС-а, односно ДОС у пропадању. Окосницу чини ДС и ДХСС. Председник општине је члан ДС Драган Рајевић, а председник Извршног одбора Скупштине општине, Миодраг Дробњак из ДХСС. После првог круга избора за председника Ср-

лико оно лоше било. Треба једноставно рећи том народу како ствари стоје. Ако је ситуација у куршумлијској општини добра и стабилна како покушава да се то прикаже поставља се питање шта ће полицијски пункт у Мердару и путним правцима према суседној општини Подујево. Шта ће полиција у свим осталим селима дуж „границе” раздвајања. Такође поставља се питање, шта ће војска у том подручју ако је све то нормално и фино.

Иселљавања свакодневна

Миодраг Шћепановић прича како се живи у његовом селу Мачја Стена које се налази у близини „границе раздвајања” са Косовом и Метохијом. Шћепановић каже да због честих упада Шиштара селљаци са страхом обрађују своје њиве. Срах је појачан после убиства једног мештанина кога су Шиштари убили док је чувао стоку. Пошто се становништво углавном бави пољопривредом и сточарством, према његовим речима, њихова егзистенција је опасно угрожена. Ствари се додатно компликују због дозвола које се морају прибавити да би им било дозвољено да обрађују своје њиве. Иселљавања су готово свакодневна. Људи продају своје куће и одлазе или у Куршумлију, Прокушње, или у друге делове Србије. То је нарочито изражено у оним селима која су близу границе. Према речима нашег саговорника иако је његово село мало даље од границе раздвајања и оно постаје све пустије, тренутно је насељено свега осам кућа.

Радикали у медијској блокади

У Куршумлији постоје две локалне телевизије на којима је Српској радикалној странци готово онемогућен приступ. Телевизија „Призма” је некада била под окриљем СПС а сад је под окриљем Демократске странке. Поменута телевизија одбијала је раније било какву сарадњу са Српском радикалном странком, после промене власти када је на чело општине дошла Демократска странка традиција је настављена. „Уопште не извештавају о нашем раду, чак су одбили да нам дају и ценовник за оглашавање. На дискретан начин нам је речено да је боље да бежимо од њих”, каже Вукосављевић. Радио телевизија Куршумлија увек је имала проблема са локалним властима. Неколико дана пре одржавања избора сукоб са председником општине је кулминирао и он је затражио од власти у Београду да је затворе. Иако позадину сукоба у ствари чине неизмирена дуговања општине према телевизији, запослени у овој медијској кући истичу да председник општине има примедбе на њихов рад и начин извештавања о стању у општини. Председник општине највише замера уредницима што у стар објављују информације о пушкарању на граници између Подујева и Куршумлије и о све учесталијом исељавању Срба са тог подручја. Док новинари и мештани потврђују информације као тачне председник општине негира постојање било каквих инцидената на линији „раздвајања” са Косовом и Метохијом. Такође према његовим

речима, никаквог исељавања Срба са тог подручја нема. Српска радикална странка је сматрајући да грађани треба да буду обавештени о томе шта се дешава у њиховој општини стала на страну РТК као и пре пар година када је СПС претио да ће да затвори ову телевизију. „Ми то не радимо из неке користи јер нас на тој телевизији није било ни раније а ни сада нас нема. Упркос нашим напорима да спречимо СПС да затвори телевизију после промене власти у општини РТК нам је окренула леђа. Бојкот је трајао до пре неколико дана уочи избора, када телевизија није могла да прећути о импресивној посети др Војислава Шешеља овом крају”, каже наш саговорник и додаје да су представници ДОС-а имали велико упориште у овој телевизији, све до избијања сукоба са локалним властима. РТК је потраживала велика повчана средства од челника ДОС-а у Куршумлији. Општинска власт је пронашла решење да се отпишу ти дугови тако што је сугерисала властима у Београду да је затворе. „Ми смо поново стали у одбрану те медијске куће, не због власника те телевизије већ због грађана. Житељи Куршумлије су ипак преко те медијске куће успевали да се информишу о дешавањима и животу у општини. На тој телевизији могла је да процури и нека друга реч а да је не изговарају представници локалне власти”, каже наш саговорник.

Зона забрањеног кретања

„Да ствари не стоје како треба доказује и забрана кретања у дубини од једног километра у нашој општини, од „линије раздвајања”. Овде је вероватно непознато да је тамо забрањено кретање, односно да је то могуће само уз одређену пропусницу која важи један дан”, истиче саговорник.

Према његовим тврдњама, онај ко живи у области у близини раздвајања и тамо има своје имање, њиву шуму, ливаду и које мора да обрађује јер од тога живи, сваког дана тре-

ба да долази у центар општине да узме пропусницу и врати се да би могао да обрађује своје имање. „Ако се зна да у куршумлијској општини постоје села која су од Куршумлије удаљена и по 40 километара, људи свакодневно морају да преваљују једну велику километражу да би добили ту дозволу. Није то да дођу данас па сутра не морају, већ сутрадан морају поново да понове читаву маршруту пошто пропусница важи један дан. За људе који тамо живе и који су углавном сиромашни 10 марака колико је потребно да се издвоји

за пут за њих представља велики издатак. Поставља се питање да ли они могу да тих 10 марака дневно зараде на тој својој њиви, од пољских радова. Онај ко познаје ствари свестан је да је то немогуће", каже Вукосављевић и додаје да многа од тих села немају ни директан аутобуски превоз за Куршумлију. Мештани су приморани да пешаче и по неколико километара да би дошли до аутобуса па тек онда до Куршумлије где ће добити дозволу.

Дозволе се издају у СУП-у. Грађани су због тих дозвола имали доста непријатности. Више пута се дешавало да им полиција припрети затварањем, уколико би их је затекла без дозволе у забрањеном подручју. „Мештанима би можда било лакше да их полиција ухвати и приведе у куршумлијски СУП јер би на тај начин имали бесплатан превоз и били би поштеђени малтретирања", каже Вукосављевић. Одлука о издавању дозвола је на снази око месец дана.

Вукосављевић такође додаје да сељацима и када оду у ту забрањену област са дозволом, нико не гарантује безбедност. "Гаранција безбедности ту не постоји јер је подручје брдско-планинско. Линија раздвајања између куршумлијске општине и подујевске општине је неких 107 километара. То је 107 километара, непрегледности, шума, јаруга, планина. Нико не може да гарантује никакву безбедност поготово ако се зна да са друге стране живе Шиптари. У последње време, сељаци су приметили шиптарске патроле које патролирају дуж саме линије раздвајања. Колико год милиција и војска били ажурни терен је такав да га је немогуће заштити сељаке од Шиптара. Увек постоји опасност од упада наоружаних Шиптара на територију наше општине", каже Вукосављевић. Саговорник тврди да су од завршетка бомбардовања 1999. године на том подручју настављена убиства. Шиптари су убили чак 11 Срба.

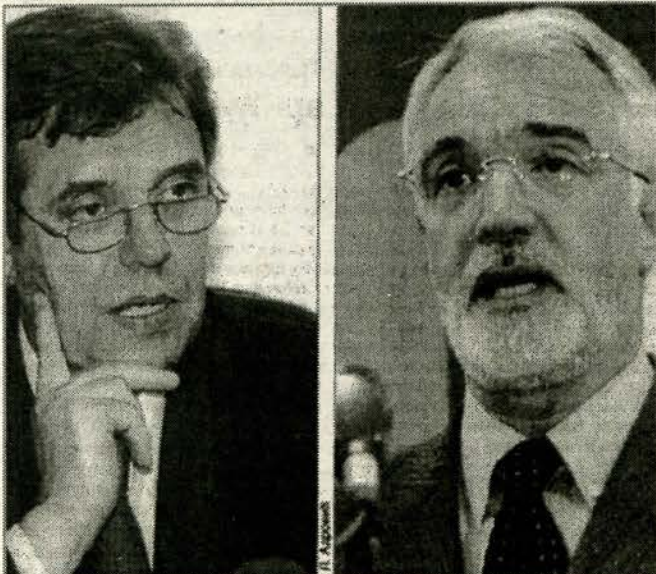
У питању су били сељаци и припадници полиције. Убиства су се дешавала у дубини од пар километара у куршумлијску општину. На путеве су постављане нагазне мине. Сељаци су убијани на својим њивама и ливадама. Њихова стока је одвођена а они су брутално убијани. Пошто је познато да тамо где су настањени Шиптари нема шуме они често до зуба наоружани упадају у куршумлијску област и секу дрвеће. Наравно не питају ни чије је то. Вукосављевић ипак каже да је добра ствар што нема погинулих и мртвих у последње време мада, како истиче с времена на време на тој линији раздвајања долази до пушкарања. Како он каже то утиче на психу људи који живе у страху.

„Када се тај страх за живот повеже са условима живота тамо односно са тим једним огромним сиромаштвом и апатијом, на неки начин разумљиво је и исељавање у таквом броју. Куршумлијска општина постаје све више пуста. На тај начин ослобађа се простор за надирање Шиптара, у моменту када они процене да је то zgodно". Вукосављевић истиче да је Куршумлија једина општина у том делу Србије која има строго дефинисану границу са шиптарским општинама. На општини Куршумлија нема ниједног Шиптара. Ако се то упореди са осталим општинама као што је Медвеђа, Бујановац, онда је то занимљив податак.

„Када се повуче линија између куршумлијске и подујевске општине, с једне стране имамо искључиво српски живаљ а с друге стране некада је било мешовито становништво. Забринутост за тај крај када се сагледају поменуте чињенице је сасвим разумљива". Због тога, како каже Вукосављевић, људи који живе у том делу Србије знају зашто треба заокружити странку која има у свом програму заштиту националних интереса. Према његовим речима људи који тамо живе волели би да знају које су границе државе.

„Радикалима је то јасно али очигледно да онима на власти то није најјасније." Знаш да челници ДОС-а нашу бригу за националне интересе тумаче као нашу жељу да желимо да упаднемо на Косово и Метохију и са пушком у руци да идемо у нови рат. Ко воли рат? То није тачно. Ја имам два сина средњошколца, зар бих ја волео да моји синови стрепе од тог ратног попришћа. Зар би волео да за годину две узму пушке у руке и крену у рат? Ако то не желим својој деци, сигурно да то не желим ниједном другом детету", истиче наш

десило. Шта би било да смо ми имали таквих десетак а имамо чланове који имају по 18, 19 година. Ко онда заступа тучу као начин решавања проблема”, каже Вукосављевић.

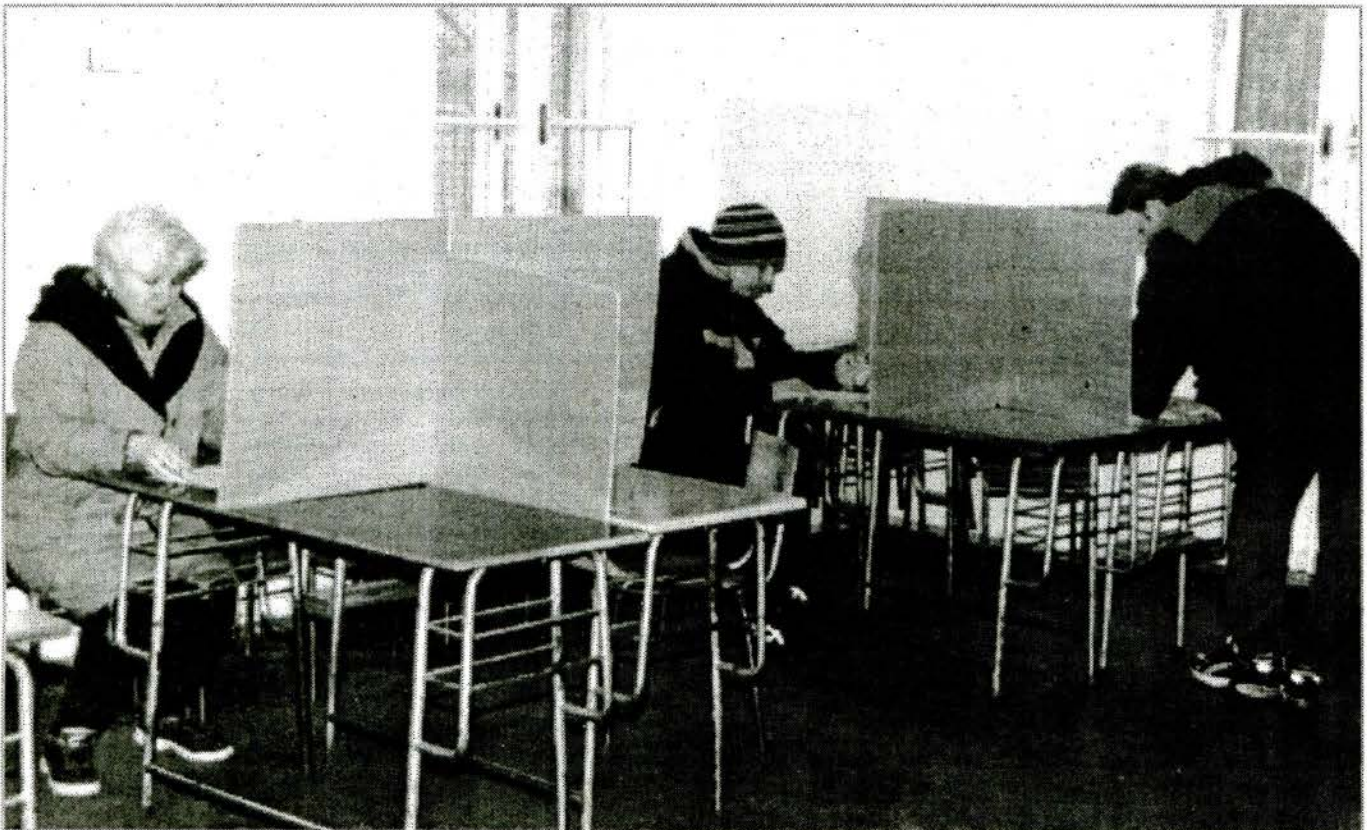
Људи били ганути Шешељевом посетом

Говорећи о томе како је изгледала посета председничког кандидата др Војислава Шешеља овом крају, Вукосављевић каже да је то тешко описати речима. „За оне који не познају карактер тамошњих људи, када кажем да је посета била величанствена, рећи ће да моја изјава звучи превише претенциозно, али то је тако. За људе који се осећају да су запостављени од садашње власти није био присутан само физички већ и духом. Народ је хрлио ка Војиславу Шешељу, желећи да се са њим поздрави, да му упуту неку живу реч. Свако је желео да се у том тренутку нађе поред њега, да поприча са њим, да му изнесе своју муку”, описује наш саговорник.

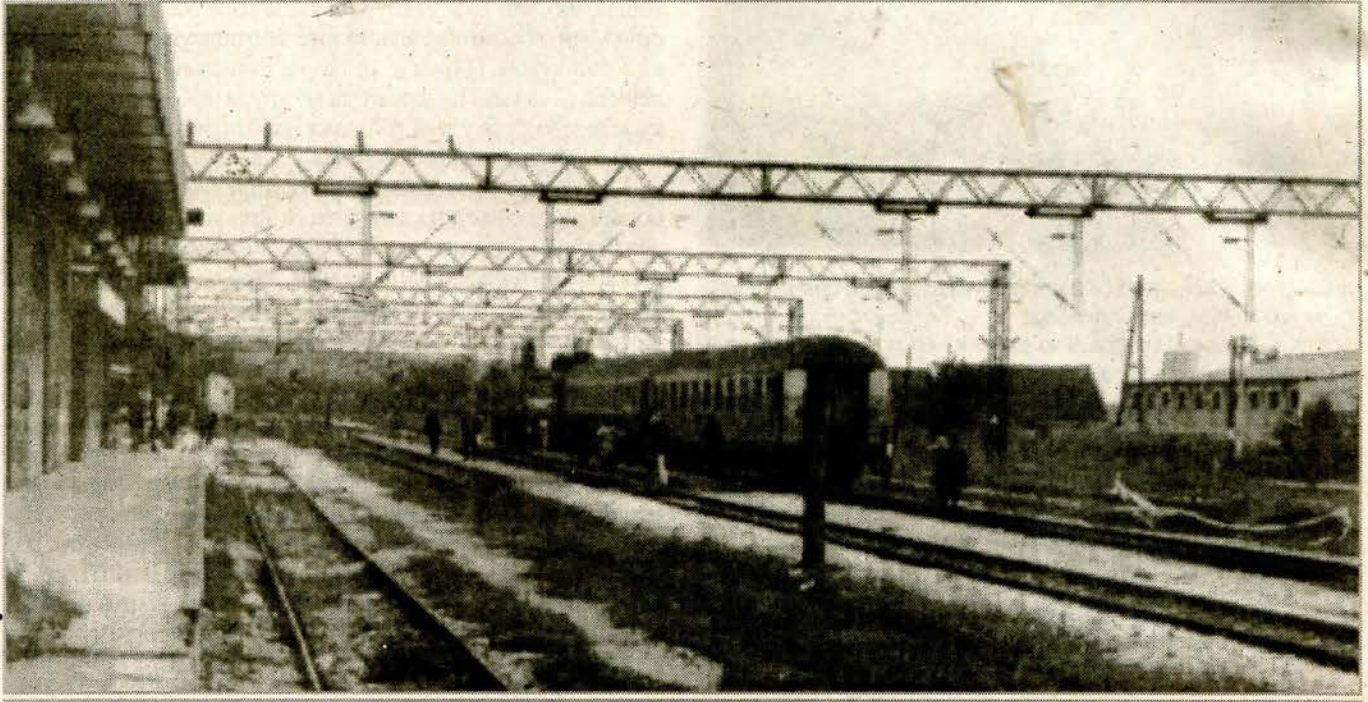
Према његовим речима у овој предизборној кампањи остали председнички кандидати се нису усудили да зађу у тај део Србије. „Није ни чудо што нису долазили. Лабуса српски народ не интересује па нема шта тамо да тражи, поготово ако се зна да је тај крај готово сто посто настањен српским живљем. Шта би он имао њима да каже. Кошгуничин долазак нико није ни очекивао јер је пар недеља пре избора распустио свој општински одбор, и поставио свог повереника. Радам и деловањем ДСС људи су на том простору незадовољни због њихове политике дељења српског народа. Према њиховом предлогу предвиђено је да Топлички крај у различитим варијантама припадне различитим крајевима Србије. У једној варијанти да се припоји Косову и Метохији, по другој Лесковцу, Бујановцу, Медвеђи, Врању, затим постоји опција да то буде Ниш, или Расински округ. Народ се налази на тај начин на раскршћу а ДСС у свом програму не зна шта жели”.

саговорник и додаје да се радикали тако карактеришу у јавности јер ДОС-у тако одговара.

Како он каже радикали за разлику од осталих партија у својој кампањи никада нису користили децу. „Плакате наше странке лепе челници општинских одбора. Ако ми употребимо малолетнике као што то раде други лако може да дође до избијања сукоба када се они сретну а последице тада могу бити опасне. Не желимо да своју политичку борбу преносимо на улицу на малолетнике. Тако раде демокарате. Када сам ја у предизборној кампањи ишао да лепим плакате, њихова изманипулисана деца су ми претила. Цепали су плакате и говорили су ми да ћу од батина да завршим у болници. Зар има нешто страшније од тога. Окупило се њих десетак желећи да остваре своје претње али срећом то се није

ЛАЈКОВАЧКОМ ДО

Чланство у међународним институцијама се плаћа као и приступање Европској унији. Држава ће морати да издвоји огромна новчана средства како би постојеће законе и прописе у свим сферама друштва и привреде ускладила са онима који важе у међународној заједници. Европским стандардима пословања мораће да се прилагоди судство, здравство, војска, школство итд. Огроман посао за који ће требати пуно времена и новца. Одговарајући на појединачна питања шта улазак у Европску унију доноси обичним грађанима Лабус најчешће одговара да ћемо моћи да нормално путујемо свуда по свету без виза. Информација која већини становништва које живе на граници сиромаштва не значи ништа. Они који су путовали путоваће и даље, они који то нису радили неће ни у будуће не због виза већ због пара

Демократизација повећава друштвену контролу над државом, док либерализација смањује контролу државе над друштвом. Демократизација од државе захтева увођење политичких слобода- слободу говора, удруживања и протеста а либерализација од државе захтева економске слободе- слободу да се без таквих ограничења поседује имовина, ради, улаже, производи и троши. Ова тенденција обухвата напоре који се улажу у смањење улоге државе у привреди, веће ослањање на тржиште за прераспodelу добара, приватизацију државних предузећа, укидање државних прописа, дозвола, субвенција, смањење царина и других трговинских баријера. Економска либерализација спроводи се на различите начине, како кажу страни експерти, због тога је веома тешко саставити списак земаља за које би се могло утврдити да су је у потпуности спровеле, као што се сла-

жу да Југославија није далеко одмакла на овом пољу.

Анализом стања у коме се налази данас српска привреда, друштво и сама држава, намећу одговор да код нас још увек нема ни демократије односно демократизације а ни либералне економије, иако су то синтагме са којима се владајући режим непрестано размеће. Држава под својом контролом држи већи део српске привреде а други део је препуштен разним криминалним организацијама. Прописи из привредне сфере су нејасни тако да се нови улагачи тешко одлучују да уђу на наше тржиште. Раније се Југославија налазила на листи земаља ризичних за улагање капитала, данас је нема, јер није интересантна за улагање.

Што се тиче демократизације грађани и даље имају осећај да држава контролише њих а не они њу, уосталом да то није тако мало ко би остао на својој функцији у Републичкој

Економски програм Г-17

ПРУГОМ ЕВРОПЕ

и Савезној влади. Оцену о правом стању домаће привреде мало ко би се усудио да да, била би превише болна. У првих девет месеци домаћа индустријска производња једва да бележи неке позитивне резултате и то са тенденцијама сталног пада. Слаба успелост капацитета, високе камате на кредите, високе пореске стопе додатно угрожавају пословање домаће привреде.

Достигнућа под знаком питања

Са предизборних скупова председничког кандидата ДОС-а Мирољуба Лабуса грађанима се стално упућују поруке како је он једини човек који у Србији може наставити спровођење демократије и владавину права. У свом обраћању јавности Мирољуб Лабус истиче да је за две године, као потпредседник Савезне владе, гарантовао својим потписом и заједно са својим сарадницима учинио све да Србији обезбеди повратак у све међународне институције, стабилан динар и ниску инфлацију, повратак поверења у банке, отпис спољног дуга, либерализацију трговине са светом, донације из иностранства, међународну финансијску подршку итд.

Списак који барем за кратко може да импресионира сваког грађана, који не жели да се упусти у дубљу анализу достигнућа потпредседника Савезне владе. Чланство у међународним институцијама се плаћа као и приступање Европској унији. Држава ће морати да издвоји огромна новчана средства како би постојеће законе и прописе у свим сферама друштва и привреде ускладила са онима који важе у међународној заједници. Европским стандардима пословања мораће да се прилагоди судство, здравство, војска, школство итд.

Огроман посао за који ће требати пуно времена и новца. Одговарајући на појединачна питања шта улазак у Европску унију доноси обичним грађанима Лабус најчешће одговара да ћемо моћи да нормално путујемо свуда по свету без виза. Информација која већини становништва које живе на граници сиромаштва не значи ништа. Они који су путовали путоваће и даље, они који то нису радили неће ни у будуће не због виза већ због пара.

Лабус истиче да је успео да обезбеди финансијску помоћ, успео је уз нова задужења која ће будуће генерације да отплаћују. Интересантно је да је новац који је пристигао путем донација и кредита у занемарљивом проценту уложен у привреду. Док се за већи део не зна где је завршио, ако се изузме податак да је део отишао за куповину социјалног мира. Зар некада ДОС није критиковао Милошевића због тога?

Мирољуб Лабус истиче да је обезбедио 1,8 милијарди бесповратне помоћи, која је у виду донација стигла у нашу земљу. Само 20 милиона долара отпада на генетски модификовану сојину сачму која је у оквиру споразума о научно-техничкој сарадњи са САД стигла у нашу земљу. Споразум су склопили и потписали управо Мирољуб Лабус и амерички амбасадор у Београду Вилијам Монтгомери. За сада се

још увек не зна какве последице по здравље људи изазива употреба генетски модификоване соје али исто тако како тврде стручњаци нико не може да тврди да последица неће бити.

Занимљива су достигнућа у оквиру либерализације трговине са светом. Углавном се увози тако да страна роба опасно угрожава домаћу производњу, која још увек нема приступ целокупном светском тржишту.

За какав се то заправо економски програм залажу Мирољуб Лабус и његова експертска група?

Када неко каже спровешћемо демократизацију друштва и либерализоваћемо економију то у ушима грађана одзвања као нешто велико, епохално, што ће из корена да промени српску економију. И сама употреба речи оставља утисак да онај ко користи такве речи у свом речнику зна шта ради. За сада се стигло само до осушћивања звука који се испушта, када неко ко зна шта ради, изговара реч либерализација и

Још дубља рецесија

Грађане Србије поново очекује рецесиона криза када за наплату дођу репрограмирани дугови, који неће моћи да се намире из друштвеног производа и кредита из иностранства. Друштвени производ је већ на врло малом нивоу. У земљи у којој индустријска производња и даље пада мало је вероватно да ће се он променити у наредних пар година. С друге стране, паре које су добијене од кредита и продајом друштвене имовине углавном су уложене у ванпривредну сферу, првенствено куповину социјалног мира.

демократизација. Највећи заговорници либерализације економије и демократизације друштва су економисти Г-17 и сам потпредседник Савезне владе.

Основна мисија Г-17 је, како стоји у њеној повељи, да својим деловањем допринеси стварању демократског друштва, владавине права и слично. Анализирајући стање југословенске привреде експерти Г-17 су још пре неколико година најавили свој реформистички програм који би српску привреду требало да извуче из дубоке кризе. Тада су разматрана два сценарија стратегија преживљавања социјалистичких институција која би одложила реформе или сценарио који се заснива на радикалним реформама. Тада је превагнуло мишљење да се треба одредити за другу варијанту која пружа економску либерализацију и приватизацију са структурним променама које уз то иду. Без структурних промена,

како сматра Г-17, Југославија само одлаже своје банкротство.

Радикалне реформе подразумевају тржишну привреду, својинску трансформацију, док први приступ верује у мешовиту улогу привреде са доминантном улогом државне интеракције и друштвене својине. Док се први приступ ослања на наслеђене институције други приступ залаже се за стварање тржишних институција, пре свега тржишта капитала.

Стратегија будућег развоја Југословенске привреде, према експертској групи 17 има две могућности да покуша да развезе чвор запетљан у привреди или да покуша да га пресеке. Пресецање чвора, за које се залаже Г-17, односи се на радикалне реформистичке потезе и свеобухватне институционалне промене. Како и они сами истичу стратегија не искључује пост транзициону рецесију, али са друге стране обећава потпун прекид континуитета са прошлим привредним системом, те је за њих много привлачнија.

Сценарио привредног опоравка који се заснива на радикалним реформама управо нуди пресецање чвора социјализма и уводи земљу у европске економске токове, како они

Разочарење и љутња

Током процеса демократизације став јавног мњења се по питању промена мења, барем су тако показала искуства земаља у окружењу. После петookтобарских промена већину становника захватила је еуфорија, затим је уследило разочарење и на крају резигнација. У случају економске либерализације прво су се код грађана појавили страх и зебња, затим фрустрација и озлојађеност. Стручњаци сматрају да је следећи корак у понашању становништва неизвесан. Једна од наредних фаза могла би да буде љутња, протест и побуна, друга пасивност. Код нас би становништво своје незадовољство могло да исказе на много драстичнији начин јер су разочарење и љутња на ивици да кулминирају а власт тек најављује своје реформистичке пројекте.

истичу. Заиста велика дилема коју стратегију изабрати. Прва стратегија нуди такође брзи раст како би се избегла пост-транзициона криза, капитал би се обезбеђивао кроз робне кредите и помоћ међународних институција док би се стратегија радикалних реформи залагала за развој тржишта капитала и уплив пре свега страног капитала.

Стратегија одлагања реформи верује у снагу друштвене привреде за разлику од стратегије радикалних реформи која сматра да је друштвена својина највећи кривац за постојеће стање. Генерална разлика између два сценарија, како истичу економисти Г-17, је у томе што је стратегија одлагања реформи окренута преживљавању а стратегија радикалних реформи свеобухватним реформама које се труде да предухитре економску кризу. Зачи и један и други сценарио имају својих рањивих места. Међутим шта се дешава када неко примени оба сценарија и то његове најгоре делове као што је то случај са нашом земљом. Захваљујући мешавини различитих економских стратегија у Југославији је присутна социјална несигурност, висок ризик инвестирања, манипулација јавним мњењем, стихијска приватизација са вишком радне снаге, високе каматне стопе, акумулирање дефицита

Признали па применили

Сами економисти Г-17 пре пар година док још нису били на власти признали су да стратегија радикалних реформи ствара присуство ренти у релативно затвореној привреди које омогућавају несметано богаћење политичког естаблишмента.

итд. Ако се неко залаже за реформистички концепт ревитализације привреде који се ослања на приватизацију и развијено тржиште капитала нејасно је како то да се југословенска економија у овом тренутку одржава искључиво захваљујући кредитима из иностранства који су део концепта одлагања реформи чији су велики критичари управо експерти Г-17. ДОС се у јавности представља као реформистичка група која је спремна да изврши корените промене у српској привреди.

Међутим, у стварности те реформе више подсећају на стратегију крени стани. Приватизација се обавља по врло чудном моделу који је тешко идентификовати и који за сада није донео завидне резултате. С друге стране, мало је капиталних инвестиција из иностранства, либерализација економије чини се да још није ни почела. Или би можда могли говорити о еуфоричној либерализацији која може да донесе извесне тренутне користи малобројним групама које су способне да искористе нове могућности за стицање профита. Међутим, како истичу страни експерти она може донети веома озбиљне економске штете већим групама становништва. Престају субвенције, повећавају се пореске стопе, радници добијају отказе, предузећа иду под стечај, наднице падају као и производња а цене с друге стране расту. Цена шок терапије је веома висока. Шта се дешава са земљом која спроводи микс разних шок терапија, може ли становништво да издржи тај притисак на својим леђима. Ипак, прошле су већ две године. Изгубљено је драгоцено време.

НИЈЕ БИЛО

Пре пар дана Владан Батић, министар правде, изјавио је да се на седницама Владе никада није расправљало о изборима за председника Србије. Влада се, према његовим речима, бавила својим послом а не изборима. С друге стране неколико дана уочи избора, понајвише у данима изборне тишине, Влада је грађане обрадовала исплатама заосталих дејчјих додатака и социјалних давања. Пензије су повећане а најављено је и појефтинијење уља. Укинута су многи порези, најављени стамбени кредити и проширене уписне квоте на факултетима. У петак 27. септембра и у суботу 28. на малим екранима дефиловали су министри Владе Републике Србије обећавајући грађанима светлу будућност

Почело је са исплатом пензија. Неколико дана уочи предизборне тишине пензионери су обрадовани са 31,8 одсто већом пензијом у односу на претходну исплату. На тај начин пензионерима је враћен део пензије који им је држава закинула примењујући различите системе усклађивања пензија. Дуг вероватно никада не би био исплаћен да пензионери нису поднели захтев Уставном суду да оцени уставност спорне одредбе. Некако са тим догађајима су се поклопили и избори, па је држава одлучила да изађе у сусрет најстаријим житељима Србије

Последњег дана предизборне кампање као и у данима изборне тишине Републичка влада је имала изузетно живе активности.

У „Сава центру“ у петак, првог дана изборне тишине, презентован је пакет нових пореских закона. Скуп је био ударна вест на многим телевизијама, централну улогу је имао министар финансија Божидар Ђелић.

Влада Републике Србије усвојила је Нацрт закона о изменама и допунама Закона о порезу на промет.

Порез на годишњи доходак грађана смањен је са максималних 20 одсто на 10 процената.

Предузећа ће одлуком Владе порез на добит плаћати свега 14 одсто, према њиховим речима по стопи која је најнижа у Европи.

Укинут је порез на уље, маст и шећер, на закупнине које убиру грађани издајући пословни и стамбени простор.

Пореза су ослобођени и власници чамаца и сплавова. Такође укинут је порез на трофејно оружје и оружје додељено у ВЈ и МУП-у

Нацртом закона о изменама и допунама предвиђено је да се персонални рачунари и софтверска подршка у потпуности ослободе плаћања пореза на промет, саопштило је Министарство за науку и технологију и развој Владе Републи-

ке Србије. Рачунари ће на тај начин бити јефтинији за 20 одсто.

Влада Републике Србије утврдила је Предлог закон о донацијама, којим ће се регулисати област донација, као добијање без накнаде, а у циљу улагања у добра у општој употреби и делатности од општег интереса. Предлог закона је према речима представника Владе усвојен како би се постепено економска и социјална политика, односно праћење донација и њихова злоупотреба. Законом је дефинисано ко може бити прималац и шта може бити предмет донација.

НАМЕРНО?!

Социјално угрожене породице, и корисници права на туђу негу и помоћ као и хранитељске породице добиће, одлуком владе, ових дана ванредну новчану помоћ. Ванредна помоћ биће исплаћена у висини редовне августовске исплате, изјавила је заменик републичког министра за социјална питања Љиљана Лучић. Исплате ће обухватити више од 26.000 социјално угрожених породица, 20.000 корисника права на туђу негу и помоћ и 2.137 хранитељских породица.

На седници Владе одлучено је да се на свим факултетима и вишим школама, чији је оснивач Република Србија, а који имају кадровске, просторне и техничке могућности, повећа број студената који уписују прву годину.

Европска агенција за реконструкцију издвојила је пет милиона евра за кредитирање малих и средњих предузећа. Кредити ће се одобравати преко „Еским“, „Новосадске“, „Цептер“ и „Чачанске“ банке. Зајмови са роком отплате од пет година уз грејс период до 12 месеци даваће се у износу од 20.000 до 200.000 евра. Годишња камата износиће нешто више од девет одсто.

Помоћник савезног министра унутрашњих послова и члан Државног координационог тела за општине Бујановац, Прешево и Медвеђу Мића Марковић изјавио је да је политичко-безбедносна ситуација у тим општинама задовољавајућа.

Министар правде Владан Батић за време трајања предизборне тишине обишао је обновљен део окружног затвора у Београду. Током посете затвору организована у оквиру кампање „Поносни на Србију“, Владан Батић је на конференцији за новинаре истакао најважније резултате овог министарства.

Министар Батић се показао као изузетно активан па је неколико сати касније у Карађорђевој улици у Београду отворио просторије Центра за сталну обуку судија и тужилаца у Србији.

Министар за националне мањине Расим Љајић и представници међународних организација у Југославији потписали су Споразум о изради стратегије за интеграцију Рома у СРЈ. Пројекат ће се бавити запошљавањем и социјалним осигурањем Рома.

Према најавама надлежних јефтине уље чије су цене снижене уочи избора а које је убрзо по тим ценама нестало из продавница, за пар дана поново стиже у продавнице. Уз велико негодовање уљара, уље ће се продавати по ценама од 59,90 динара.

У данима предизборне тишине, помоћник Републичког министарства за трговину и туризам саопштио је грађанима Србије да се туризам у републици коначно опоравио. Према његовим тврдњама овогодишњи девизни приход од туризма надмашиће онај достигнут 1991. године.

Савезна влада издвојила је из савезног буџета додатних 520 милиона динара за повећање накнада ратних и мирнодопских војних инвалида од октобра до краја године.

Заостали дечји додаци исплаћени су 26. септембра, неколико дана уочи избора. Исплаћени су дечји додаци за јун, јул, и август ове године. Дечји додаци за једно дете износе 2778,30 динара, за двоје деце 5556,60 динара. Породице са троје деце добили су 8334,90 динара а они са четворо деце 11113,20 динара.

Народна банка Југославије на челу са гувернером Млађеном Динкићем упутила је предлог Министарству финансија Србије да се уведу пореске олакшице за купце станова. Динкић је предложио да се укине порез и на штедњу грађана као и на капиталну добит остварену продајом првог станова.

Министар финансија у влади републике Србије, Божидар Ђелић, прогласио је 2003. годину годином сузбијања сиве економије, како би се према његовим речима подстакли привредници који легално послују, инвестирају и запошљавају и како би се повећао животни стандард грађана. Министар се потрудио да у суботу, дан уочи избора, обиђе неке трговинске куће где је новинарима појаснио да се морају заштитити како права потрошача тако и произвођача. О истој теми говорио је и на неколико телевизија.

Најављено је да би Сједињене Америчке Државе ускоро могле да отпишу део југословенског спољног дуга, који се креће између 1,5 и две милијарде долара.

Божидар Ђелић је најавио да ће Влада Србије ускоро предложити да се не издају нова решења за исплату пореза према Закону о екстрапрофиту.

Слободан Милосављевић, министар трговине Владе Србије изјавио је да је просечна нето зарада у Србији већа од многих земаља у окружењу. Према његовим речима потрошачка корпа у августу потпуно је покривена просечном исплаћеном нето зарадом у Србији, чиме је четири месеца пре рока испуњен план Републичке владе.

Представници Скупштине града Београда најавили су изградњу станова солидарности.

ПУТ БЕЗ НАДЕ

Незапосленост и стање у привреди погоршало се последњих година. Током 1996. године на посао се у просеку чекало 47,2 месеца током прошле године тај период чекања се повећао на 54,3 месеца. Више од 100.000 људи чека на посао више од једне деценије. Око 25 одсто незапослених чине млади људи, у пуној радној снази, између 30. и 40. године живота. У последње време са такозваним привредним реформама удео старијих радника који имају више од 50 година чини око петину од укупног броја незапослених. На бироу рада највише је оних са средњом школом 71,8 одсто. Број факултетски образованих никада није премашивао границу од 2,5 одсто сада он износи 3,2 одсто

До маја месеца наредне године око 1500 радника Беочинске цементаре којом газдује француски Лафарж остаће без посла. Куповином цементаре „Лафарж“ се обавезао да у наредних пет година неће отпустити ниједног радника. Међутим, одмах по доласку Француза речено је да је око 2000 радника вишак. Нови власници пронашли су рупу у закону и тим радницима понуђено је да уз одређену надокнаду добровољно напусте посао. До сада је то урадило 960 радника. Радници огорчено кажу да друге алтернативе није било јер би се већ пронашао неки начин да се они отпусте. Стручњаци тврде да је Влада поступила врло наивно верујући да може било кога натерати да се држи обавеза из уговора, поготову оних који се тичу улагања и социјалних програма.

У својој предизборној кампањи кандидат окрњеног ДОС-а Мирољуб Лабус истицао је да ће се залагати за отварање радних места, формирање нових предузећа, оживљавање станоградње и модернизацију целокупне инфраструктуре. Лабус се закleo да ће посла обезбедити за све који знају и хоће да раде, а не само за неке. „Захтевају од Владе да предузме мере које ће довести до отварања пола милиона нових радних места у сектору малих и средњих предузећа, да уклони све административне препреке за инвестирање како би Србија постала финансијски центар југоисточне Европе“, обећавао је Лабус. Приликом своје посете житељима Смедерева председнички кандидат ДОС-а ишао је дотле да је огорченим радницима који су му рекли да страхују за свој посао рекао да је нешто начуо да су неки радници отпуштени с посла и да надлежни због тога морају да одговарају.

У исто време у Београду ДОС-овски министар за привреду у приватизацију Александар Влаховић, најавио је нове отказе. Према министровим тврдњама, око 400.000 запослених биће отпуштено у наредном периоду. Према његовим речима они ће добити отказ услед припрема српске привреде за интеграцију на европско тржиште. До сада је већ отпуштено око 350.000 радника. Према подацима којима располаже Самостални синдикат Србије, убрзаним стечајом гаси се велики број предузећа у Републици. У питању су углавном трговинска и текстилна предузећа. У њима је запослено више од 180 хиљада радника који ће на тај начин остати без посла. Са друге стране Завод за обрачун и плаћање изашао је у јавност са још драстичнијим подацима. На основу њихових података у току првих седам месеци ове године у Србији је више од 50.000 предузећа пословало неликвидно. Неликвидне фирме запошљавају близу милион радника, који би врло брзо могли да остану без посла. Стечајни поступак је већ отворен у 720 фирми.

Где је оно чиме су представници садашње власти док су деловали из опозиционих редова, махали по Србији и тврдили да нас чека бољи живот. Плату од 250 марака нико не спомиње. На плану економије влада опасно затишје. Незапосленост расте а животни стандард вртоглаво пада. На евиденцији Републичког завода за тржиште рада налази се више од 877.000 незапослених. Сваким даном пристижу колоне свежје незапослених, који су без посла остали услед власничке трансформације. Прошле године број незапослених био је 38 одсто већи него пре десет година.

На тржиште рада стално пристижу нове генерације незапослених а да ни оне раније нису успеле да реше свој статус и почну да зарађују за живот. С друге стране отпуштају се и они који су радили, а стално се најављују нова отпуштања. Док расте потражња за послом, у земљи где се на прсте једне руке могу набројати предузећа која раде, потражња за радном снагом опада. Незапосленост је прерасла у централно економско, социјално и политичко питање. Незапосленост и стање у привреди погоршало се последњих година. Током 1996. године на посао се у просеку чекало 47,2 месеца током прошле године тај период чекања се повећао на 54,3 месеца. Више од 100.000 људи чека на посао више од једне деценије. Око 25 одсто незапослених чине млади људи, у пуној радној снази, између 30. и 40. године живота. У последње време са такозваним привредним реформама удео старијих радника који имају више од 50 година чини око петину од укупног броја незапослених. На бироу рада највише је оних са средњом школом 71,8 одсто. Број факултетски образованих никада није премашивао границу од 2,5 одсто сада он износи 3,2 одсто. Посебно забрињава податак да скоро пола милиона незапослених чине они који уопште немају дан радног стажа. Подаци о прикривеној незапослености су још алармантнији.

Реформисти истичу да у транзицији неко мора да буде на губитку а неко на добитку. Реформе су успешне ако се постигне да већина становништва буде на добитку. За сада није тако. Становништво се налази на граници издржљивости. Незапосленост дугорочно читаву привреду уводи у негативна кретања. Продаја великих фирми и масовна отпуштања свакодневна су појава. Код грађана свакодневно расте апатија и разочараност у владајућу олигархију. Радници све мање виде неку алтернативу постојећем стању па све више падају у безнађе. Песимизам све више јача. Стање југословенске привреде је такво да су формиран сви могући дефицити. Према програму Г-17 криза ће се још више интензивирати после 2003. године када ће за наплату доћи значајан део репрограмираних дугова.

ЋИНЋИЋ ОСТАО БЕЗ ЗЛАТНЕ МЕДАЉЕ

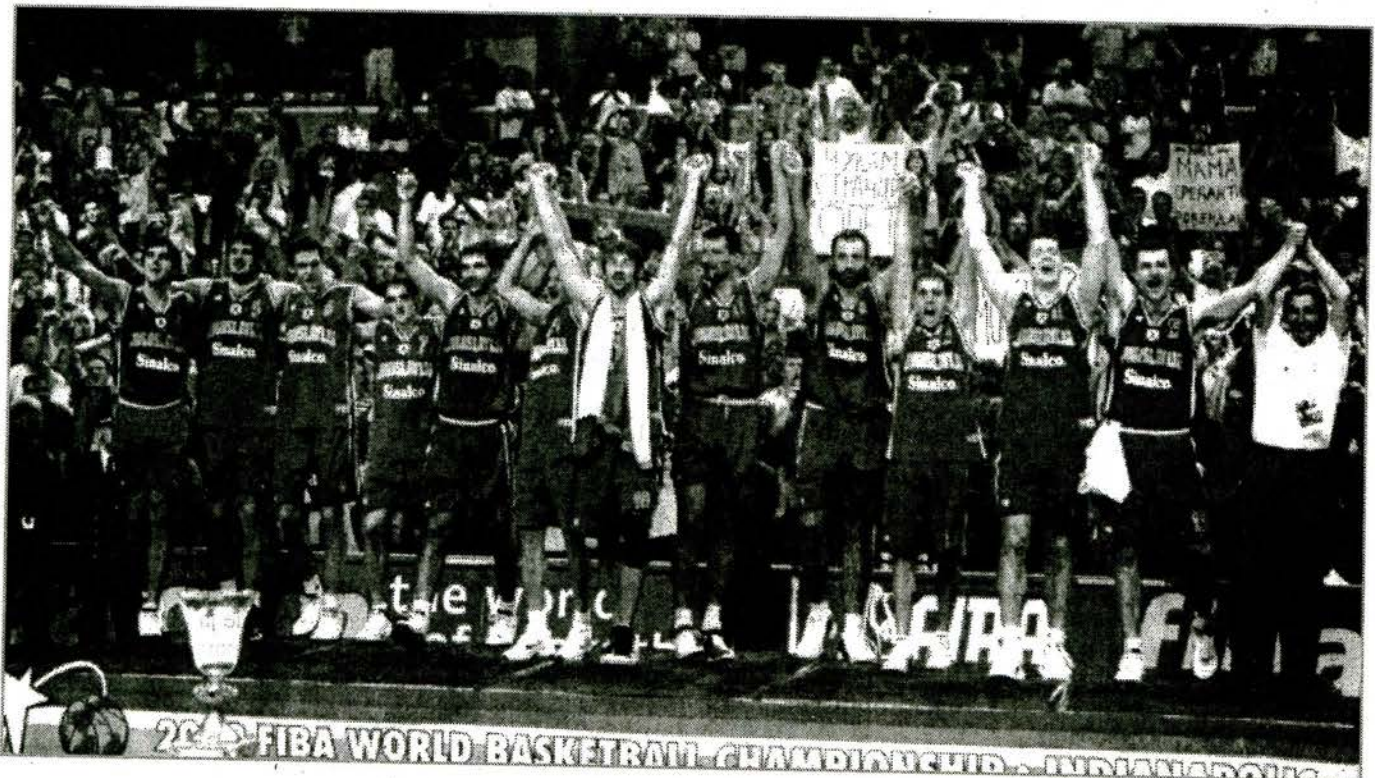
Освајачи златне медаље требали су да дају јак симболички замајац новој кампањи. На пријему у част освајања титуле светског шампиона кошаркаши, премијер и чланови његове владе, требало је да парадирају испред паноа са великим натписом „Поносни на Србију”. Међутим, кошаркаши, правдајући се умором нису се појавили на свечаности, касније се испоставило да није дошао ни домаћин вечери, премијер Зоран Ћинђић. Премијер се правдао обавезама. Заједничка фотографија премијера и златних кошаркаша, која је требало да означава почетак кампање „Поносни на Србију” изостала је недоласком главних актера а премијер је заиста био на добром путу да спектакуларно започне још једну маркетиншку кампању

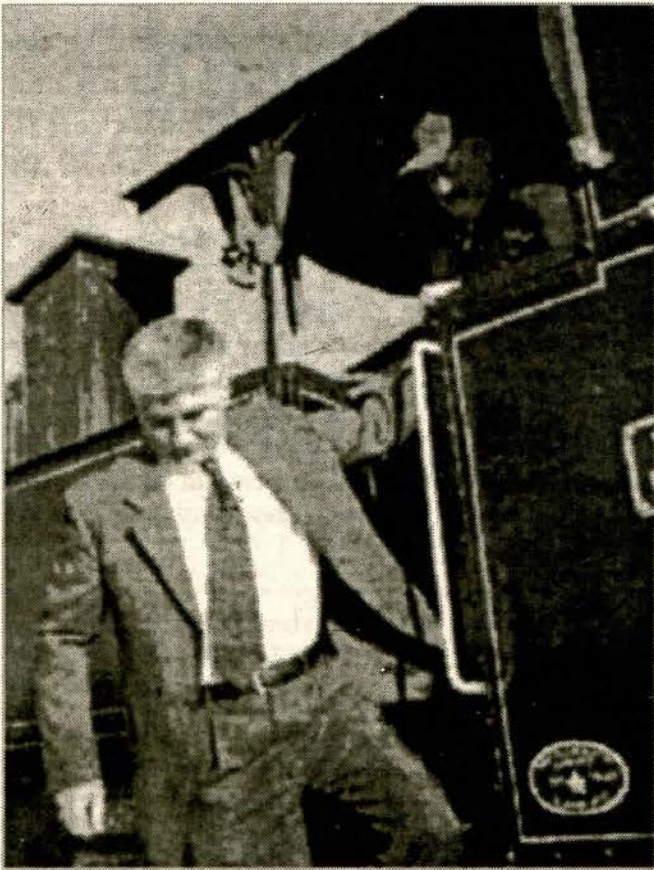
После кампање „Србија на добром путу”, Влада Србије покренула је нову маркетиншку акцију „Поносни на Србију”. Циљ новог маркетиншког подухвата је, према речима премијера Ћинђића, да се анулира негативна кампања коју воде поједини кандидати за председника Републике, против Републичке владе и да се очува имиџ земље. „За разлику од председничких кандидата, који своје критике базирају на паушалним оценама без икаквих доказа, ми желимо да пружимо грађанима доказе да имају разлога да буду задовољни оним што смо урадили”, истакао је Ћинђић.

Премијер је оценио да је почела опасна пракса омаловажавања онога што је постигла Влада. Председнику Републичке владе, ипак, највише је засметало то што је све више оних који тврде да у нашој земљи влада мафија и криминал, те се Србија пореди са Колумбијом. Такве тврдње демантовали су, како каже премијер, светски аналитичари, који сма-

трају да је Србија, у овом тренутку, реформистичка земља, што међутим, није било довољно да се привуку страни инвеститори, који су још увек много скептични по питању улагања свог капитала у Србију. Према његовим речима Влада Србије у последње две године успела је да поправи своје место на ранг-листи и да свет верује да је „Србија решење, а не проблем”.

У данима који су уследили свако министарство имало је свој дан за представљање јавности резултата свог рада. Министар трговине, Милосављевић, причао је о ниским ценама и добро снабдевену тржишту, Драган Веселинов, министар пољопривреде, обећао је сељацима боље сутра, поручујући им да сеју индустријско биље, министар унутрашњих послова Душан Михајловић, пружио је прилику да се грађани увере како су специјалне јединице полиције способне да ослободе киднапованог у шуми, пећини а посебно на води.

Уочљива је, ипак, била разлика у начину представљања експертског и ДОС-овског дела владе. Акцент је стављен на онај први део који чине „експерти“ из иностранства, Божидар Ђелић, Горан Питић, Гордана Матковић, Кори Удовички, који су с друге стране, уједно били укључени, неко више неко мање, у предизборну кампању, Миролуба Лабуса. Премијер Србије Зоран Ђинђић, потрудио се да их представи и као своје лично опредељење.

Неуспео Ђинђићев покушај да буде поносан на кошаркаше

Почетак кампање био је везан за уручење плакета југословенским кошаркашима, за постигнуте резултате на светском првенству у Индијанополису. Освајачи златне медаље требали су да дају јак симболички замајац новој кампањи. На пријему у част освајања титуле светског шампиона кошаркаши, премијер и чланови његове владе, требало је да парадирaju испред паноа са великим натписом „Поносни на Србију“ Међутим, кошаркаши, правдајући се умором нису се појавили на свечаности, касније се испоставило да није дошао ни домаћин вечери, премијер Зоран Ђинђић. Премијер се правдао обавезама. Заједничка фотографија премијера и златних кошаркаша, која је требало да означава почетак кампање „Поносни на Србију“ изостала је недоласком главних актера а премијер је заиста био на добром путу да спектакуларно започне још једну маркетиншку кампању. Од југословенске кошаркашке репрезентације појавили су се само савезни селектор Светислав Пешић, директор репрезентације Жарко Варајић и тренери Аца Петровић и Стеван Караџић.

Министар просвете и спорта Гашо Кнежевић, који је према његовим речима, стално био на телефонској вези са домаћином, позивао је присутне да се стрпе јер премијер са-

мо што није стигао. Иако је обећао да сигурно долази Ђинђић се није појавио а уместо њега плакету селектору Пешићу уручио је министар Кнежевић.

Зашто се кошаркаши нису појавили?

После неуспелог пријема, када се главни актери нису појавили, многи су одговор за то потражили у објашњењу да се премијеру Ђинђићу десило оно за шта је критикован претходни режим.

Представници ДОС-а док су још деловали из опозиционих редова, прославе спортских победа називали су манипулацијом и мешањем политике и спорта. Сада када је на њих дошао ред да се овенчају победом, све се неславно завршило. У медијима се после тога данима водила полемика да ли су кошаркаши или нису требали да се појаве на пријему.

Док су поједини тврдили да су кошаркаши требали да испоштују позив премијера Ђинђића, јер је у питању био званичан позив а не приватан састанак, други су поздравили такав расplet догађаја сматрајући да је коначно дошло време да се политика и спорт растану заувек.

Ђинђић је изјавио да не мисли да су кошаркашки репрезентативци бојкотовали Владу Србије. Како је изјавио тај пријем није био унапред чврсто заказан, те да није било сигурно ни да ће он доћи на пријем. Министар просвете и спорта републике Србије Гашо Кнежевић, неуспели пријем окарактерисао је или као плод жеље да се спорт деполитизује или као наставак спора београдских кошаркашких клубова Црвене Звезде и Партизана.

„Два су објашњења због чега је до тога дошло. Или је у питању жеља да се спорт деполитизује, у том случају професионалцима није ни требало организовати дочек и цео онај циркус, или је у питању свађа између Партизана и Црвене Звезде- Звезду воде одређени људи, а Владе Дивац има интересе у Партизану. Волео бих да је у питању први разлог“, рекао је Кнежевић.

Сукоби на релацији Црвена Звезда и Партизан заиста постоје. После петооктобарских промена на чело Партизана дошли су Владе Дивац и Предраг Даниловић а на чело Звезде Горан Весић, високи функционер Демократске странке. Многи су тада осуђивали начин на који је Партизан доспео у руке бивших спортиста, међутим, сви су се слагали у једном да се барем зна ко представља тај кошаркашки клуб. То су спотристи док са Црвеном Звездом то није случај. Црвену Звезду представља Горан Весић, заменик саве-

зног министра полиције. Чија је онда Црвена Звезда? Сукоби су почели одмах на почетку да би се настављали и постајали све дубљи. Упућени кажу да се све заташкало пред светско првенство али да сукоб интереса постоји. Само неколико дана пред полазак наше репрезентације у САД, Владе Дивац и Предраг Даниловић, на конференцији за штампу објаснили су да су одбили позив изборног штаба Мирољуба Лабуца да подрже његову предизборну кампању. По повратку из Америке нису се појавили на пријему. Председник Кошаркашког савеза Југославије објаснио је недолазак кошаркаша на пријем њиховим умором и чињеницом да многи од њих журе да се виде са својим породицама и напусте Београд. Умор ипак, није спречио репрезентативце да освајање титуле светског првака прославе великим слављем у једном београдском ресторану. Славље је почело по повратку кошаркаша са славља испред Скупштине града и наставило се све до раних јутарњих часова. Кошаркаши су са својим пријатељима и члановима породице провели „луду“ ноћ.

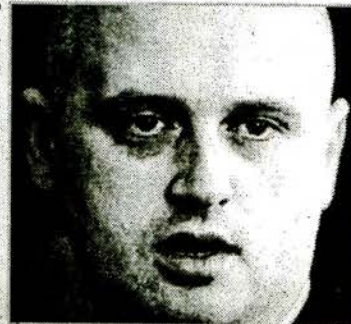
Бирају код кога ће

Представници кошаркашке репрезентације Југославије Владе Дивац, Предраг Стојаковић и Дејан Бодирога епископу захумско-херцеговачком Глигорију, у Патријаршији, предали су вередну икону поклон за српског патријарха Павла. Информативна служба Српске православне цркве истакла је да су репрезентативци изразили поштовање према патријарху Павлу као истинском оцу и предводнику српског народа. Епископ Глигорије је, у име патријарха Павла, шампионима захвалио што су читавом свету показали да наш народ, поред многобројних талената, красе и истрајност, марљивост и жеља да се српско име пронесе широм планете на најлепши начин. Кошаркашима је у знак признања уручен по један дрвени, дуборезом украшен крст, знак свеопште хришћанске победе.

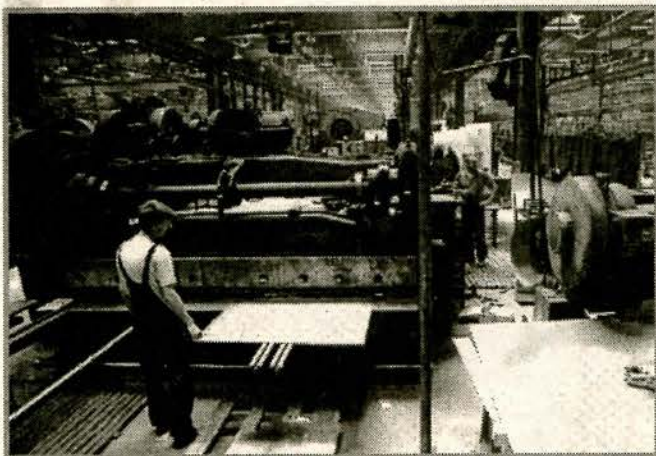
Црвена звезда у рукама Демократске странке

Покушај премијера Ђинђића да искористи освајање златне медаље на светском првенству у кошарци, већ је виђен на овим просторима. Разна такмичења и саме Олимпијске игре користе се за промоцију политичких ставова и добру зараду. Таква пракса присутна је свуда у свету. Немци су на Олимпијским играма 1972. године, говорили: „Ми смо велика индустријска земља опорављена од рата, ми смо пријатељски расположени отворени светски грађани. Године 1976, Канађани су тврдили: „Ми смо усвојеници САД, прекрасна смо земља привредно јака и стабилна“. У СССР-у 1980. године се могло чути: „Олимпијске игре које су нам поверене најбољи су пример општег прихватања највеће социјалистичке земље“. Представници САД 1996. године су били категорични: „Ми не представљамо нацију, немамо шта рећи осим да слаavimo спорт“. Спрега између спорта, политике и државе одувек је постојала, једино су се можда мењали њени облици. Спорт никада није био затворен, изолован систем ван домашаја друштвених и политичких прилика. Политика и новац утичу на све видове спортских активности. Разлика између Запада и наше земље о начину схватања спреге између политике и спорта ипак постоји. На Западу промотивна снага спорта је искоришћена да богати власници клубова дођу до министарских места и политичке каријере. Пример Тапија и Берлусконија, који су на основу фудбала направили политичке каријере, док код нас министри долазе у управе најтрофејнијих клубова обезбеђујући себи на тај начин промоцију. Такав пример данас је кошаркашки клуб Црвена Звезда и Горан Весић, високи функционер Демократске странке.

Спољни дефицит и даље расте

Спољни дефицит Савезне Републике Југославије у августу је достигао износ од 280 милиона долара. Тако велики дефицит остварен је због повећања увоза за 36,8 одсто, извоз је износио око 187 милиона долара. Покривеност увоза извозом у августу је била 40,1 одсто, док је у августу прошле године она износила 43,7 одсто. Спољнотрговински дефицит СРЈ у периоду јануар-август био је око 2,4 милијарде долара, при чему је увоз био вредан 3,8 милијарде динара, а извоз 1,3 милијарде долара.

Зарада углавном покрива само трошкове

Привреда у Србији у првих седам месеци пословања забележила је симболичан плус у пословању у висини од 7 милијарди динара. Од почетка године до августа 60.116 привредних предузећа остварила су примања у износу од 1.154 милијарде динара од чега је за трошкове пословања издвојено чак 1.147 милијарди динара. Од 11 привредних области губици су забележени у сфери пружања финансијских и других услуга као и у шумарству. Највећи плус у пословању остварила су предузећа у области саобраћаја и веза.

Тачка гледишта

Према информацијама Савезне владе цене на мало, у Југославији, у првих осам месеци повећане су за 8,9 одсто. Трошкови живота у том периоду су порасли за 7,5 одсто а произвођачке цене индустријских производа за 5,5 одсто.

Буџет саткан од пореза

Од пореза за осам месеци држава је сакупила 198,5 милијарди динара, што је за 92 одсто више него за осам месеци прошле године. Удео пореза у приходима државе је тако повећан за десет одсто, у упоредном периоду лане износио је 70,9 одсто.

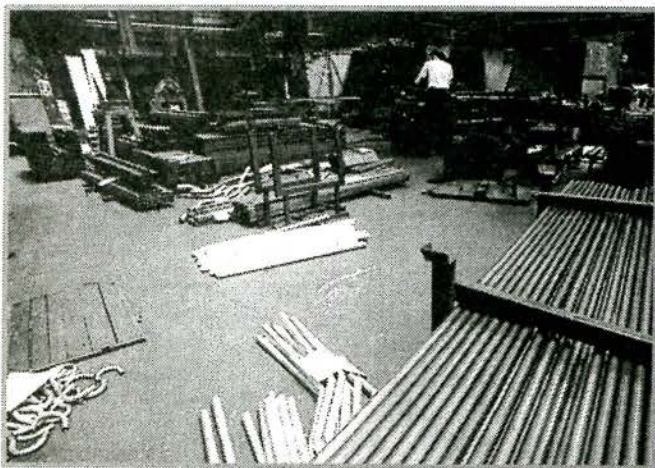

Потрошачка корпа 11.407 динара

Вредност потрошачке корпе за четворочлавно домаћинство у протеклом месецу је износила 11.407 динара и смањена је у односу на јун за 0,5 одсто. Највећи издаци четворочланог домаћинства били су за хлеб и млеко. За месец дана за хлеб је било потребно издвојити 916,5 динара а за млеко 700 динара. Зелена пијаца је и даље држала стандардно високе цене. Забележен је раст цена воћа пре свега шљива и јабука а такође поскупело је и неко поврће.

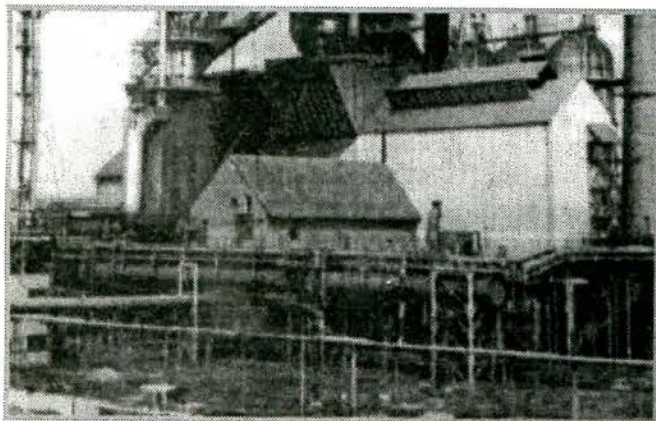
Скупи кредити и велики порези успоравају привредни раст

Скупи кредити, неликвидност, високе цене репроматеријала, високи порези и доприноси успоравају привредни раст према анкети коју је Привредна комора Југославије спровела међу привредницима. Привредници такође истичу да највећа ограничења привредном расту представља и неискоришћеност капацитета и мала тражња за производима.

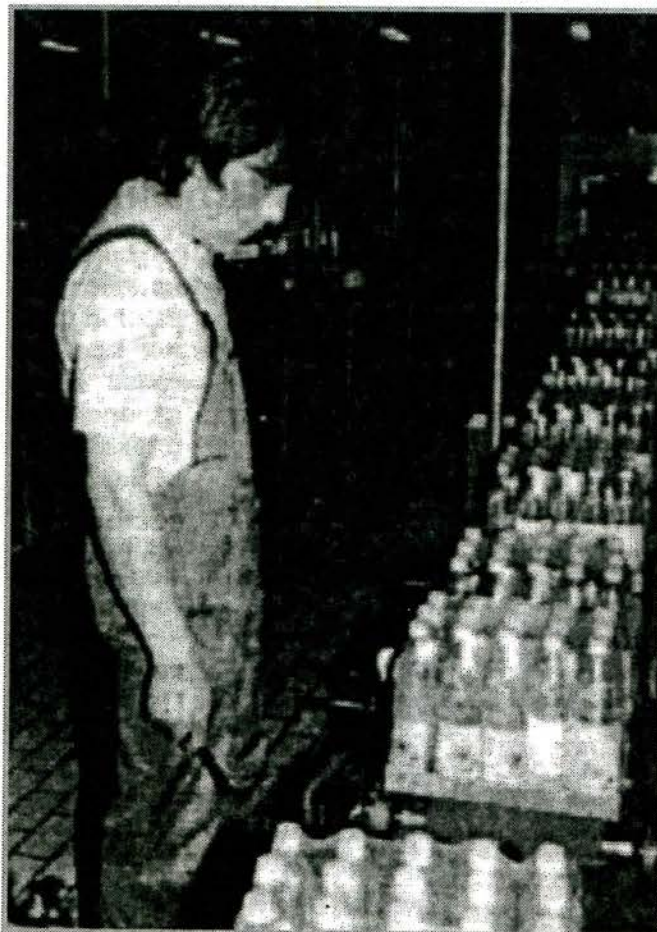
Странци купују војвођанска предузећа

У пет општина средњег Баната за убрзану аукцијску приватизацију предвиђено је 30 предузећа. Први круг приватизације завршен је у 28 предузећа, а у 15 други круг. Почетком септембра италијанска компанија „СФИР“ купила је шећерану „Банаћанка“ у Новој Црњи док је на београдској берзи македонској фирми „Јака 80“ продато 42 одсто акција зрењанинске „Југоремедије“

Нова задужења за ванпривредну сферу пословања

Од октобра 2000. године до сада Југославија се задужила за 1,1 милијарду долара. Већи део новца у износу од 629 милиона приспео је у земљу. Новац ће бити искоришћен за обнову путне мреже, железнице и електроенергетског система.

Уљари изневерили Владу

Предизборна маркетиншка акција Владе Републике Србије, са смањеном ценом зејтина није уродила плодом тако да се зејтин и даље продаје по старим ценама. Јефтинијег „Виталовог“ уља по цени од 59,9 динара нестало је из продавница а надлежни то правдају трошковима производње. Потрошачи могу ово уље да пазаре по цени од 73,3 динара колико кошта и уље „Дијамант“, док зејтин „Сунце“ стаје око 71 динар.

Специјалан угођај за демократе

У Крушевцу је ових дана завршено реновирање хале спортова. У обновљеној спортској хали постављено је 2.599 седишта плаве и првене боје и једно седиште жуте боје. Жуте седиште намењено је директору Јавног комуналног предузећа „Водовод“, Браниславу Удовичком, који је иначе члан Демократске странке. Удовички је изразио жељу да његово седиште буде обојено у жуто, у страначке боје Демократске странке.

Срби воде главну реч

Дражен Петровић, покојни хрватски кошаркаш, примљен је у америчку „Кућу славних“. На свечаној промоцији у Спрингфилду његов брат Александар, мајка Бисерка и кошаркаш Стојко Вранковић, били су изненађени када су схватили да централно место у троипо минутном филму о Дражену Петровићу заузима Владе Дивац, кога америчка јавност изузетно поштује и цени. „Нисмо очекивали да ћемо видети толико много Дивца у филму о нашем Дражену. Стојко и ја смо били шокирани. Моја породица и ја нисмо хтели да гледамо толико Дивчевих изјава о Дражену, јер је он газио хрватску заставу. Срамота је да су Американци необавештени“, рекао је Петровић, брат покојног кошаркаша.

Протести због цене школарине

Студенти Филозофског факултета из Београда, блокирали су све шалтере на факултету, незадовољни ценом обнове године, која износи 18.000 динара. Управа факултета понудила је да се смањи школарина на 15.000 динара али су студенти бурно реаговали на понуду. Према њиховим речима онај ко нема 600 мара он нема ни 500 марака. Студенти истичу да не постоји разлог за тако велику цену школарине јер у свом наставном програму немају лабораторијске вежбе као неки факултети, вежбе и пракса а такође не добијају ни никакав наставни материјал.

Власник шећеране за три евра

Новосадска компанија „МК комерц“ власништво контроверзног бизнисмена Миодрага Костића заинтересована је за куповину три војвођанске шећеране у Ковачици, Бачу и Пећинцима. Костић је за све три шећеране понудио укупно девет евра односно по три евра за сваку.

Марихуана у школском дворишту

Полиција је у дворишту машинске и грађевинске школе на Звездари пронашла засађену стабљику марихуане. Тежина марихуане износила је близу 150 грама. Узгајивачи марихуане нису пронађени.

У ИЗДАЊУ
СРПСКЕ
РАДИКАЛНЕ
СТРАНКЕ

У својој најновијој књизи проф. др Војислав Шешел, на хиљаду страна текста, синтетизује све научне чињенице, филозофске парадигме и теоријске постулате на којима је саздана идеологија српског национализма. Шешелјево дело одликује критички приступ и бриљантна анализа, а аутор се и овде потврђује као ерудита и стрпљив истраживач, који је у току вишегодишњег рада проучио огроман број историјских, лингвистичких, филозофских, социолошких и политиколошких студија,

дела водећих научних ауторитета у разним дисциплинама и областима, селекционишући њихове врхунске резултате и доводећи их у хармоничан склад.

Др Шешел је ову обимну студију довршио проширујући своју претходну монографију "Научно и публицистичко дело проф. др Лазе Костића". Српски народ је тако добио компактно, систематизовано и комплетно дело у коме су обрађени сви значајнији аспекти српског национализма, његова природа, циљеви и систем моралних судова. Пред нама је први прави уџбеник српског национализма.

КЊИГА ИЗЛАЗИ ИЗ ШТАМПЕ
11. ОКТОБРА 2002. ГОДИНЕ

ТВРДИ ПОВЕЗ
ЗЛАТОТИСАК

**КЊИГА "ИДЕОЛОГИЈА СРПСКОГ НАЦИОНАЛИЗМА" МОЖЕ СЕ КУПИТИ
У СЕДИШТУ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ, ТРГ ПОБЕДЕ 3, 11080 ЗЕМУН
КАО И У СВИМ ОПШТИНСКИМ ОДБОРИМА СТРАНКЕ**

**ЦЕНА ЈЕДНОГ ПРИМЕРКА ЈЕ 1000 ДИНАРА
ПРАВО НА ПОПУСТ ОД 70% ИМАЈУ СВИ ЗАИНТЕРЕСОВАНИ
КОЈИ КЊИГУ КУПЕ ДО 31. ОКТОБРА 2002. ГОДИНЕ**

СВЕ ИНФОРМАЦИЈЕ НА ТЕЛЕФОН: 011/316-46-21

*Кошћуница довео досманлије
на власћ и њоново сиреман
да сарађује са Ђинђићем*

БОЈКОТ

*Лабус фалсификацима
ушао у други изборни круг*

